

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold	<i>Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
	1999/189/FUSP:	
	★ Fælles aktion af 9. marts 1999 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union, vedrørende et bidrag fra Den Europæiske Union til genoprettelse af en funktionsdygtig politistyrke i Albanien	1
	1999/190/FUSP:	
	★ Rådets afgørelse af 9. marts 1999 vedtaget på grundlag af artikel J.4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, om gennemførelse af den fælles aktion vedrørende et bidrag fra Den Europæiske Union til genoprettelse af en funktionsdygtig politistyrke i Albanien	3
	1999/191/FUSP:	
	★ Rådets afgørelse af 9. marts 1999 om supplering af fælles aktion 95/545/FUSP, vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union, vedrørende Den Europæiske Unions deltagelse i strukturerne til iværksættelse af fredsftalen for Bosnien-Hercegovina	5
	<hr/>	
	I <i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	★ Rådets forordning (EF) nr. 530/1999 af 9. marts 1999 om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer	6
	Kommissionens forordning (EF) nr. 531/1999 af 11. marts 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	11
	Kommissionens forordning (EF) nr. 532/1999 af 11. marts 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionsfor mælk og mejeriprodukter	13

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 533/1999 af 11. marts 1999 om åbning af en løbende licitation vedrørende salg af bageegnet blød hvede fra det tyske interventionsorgan med henblik på udførsel til en række AVS-lande i løbet af produktionsåret 1998/99	21
* Kommissionens forordning (EF) nr. 534/1999 af 11. marts 1999 om fastsættelse af lofterne for finansiering af foranstaltninger til forbedring af olivenproduktionens kvalitet for produktionscyklen 1999/2000	28
Kommissionens forordning (EF) nr. 535/1999 af 11. marts 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	30
Kommissionens forordning (EF) nr. 536/1999 af 11. marts 1999 om bud for udførsel af rug der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1746/98 omhandlede licitation	32
Kommissionens forordning (EF) nr. 537/1999 af 11. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation	33
Kommissionens forordning (EF) nr. 538/1999 af 11. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation	34
Kommissionens forordning (EF) nr. 539/1999 af 11. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2850/98 omhandlede licitation	35
Kommissionens forordning (EF) nr. 540/1999 af 11. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation	36
Kommissionens forordning (EF) nr. 541/1999 af 11. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation	37

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

1999/194/EF:

* Rådets afgørelse af 22. februar 1999 om indgåelse af rammeaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama	38
Rammeaftale om samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama	39
Meddelelse om datoen for ikrafttrædelse af rammeaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama	54

Kommissionen

1999/195/EF:

* Kommissionens beslutning af 1. juli 1998 om påtænkt og allerede ydet støtte til Keller SpA og Keller Meccanica SpA fra Italien ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 2047).....	55
---	-----------

Indhold (fortsat)

1999/196/EKSF:

- * Kommissionens beslutning af 14. juli 1998 om garantier til Eisen- und Stahlwerke Rötzel GmbH ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 2369)..... 63

1999/197/EF:

- * Kommissionens beslutning af 22. juli 1998 om den anmeldte kapitaludvidelse i Air France ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 2404) 66

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

FÆLLES AKTION

af 9. marts 1999

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union, vedrørende et bidrag fra Den Europæiske Union til genoprettelse af en funktionsdygtig politistyrke i Albanien

(1999/189/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel J.3 og artikel J.11, stk. 2,

under henvisning til de overordnede retningslinjer fra Det Europæiske Råd den 16.-17. juni 1997, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet vedtog den 2. juni 1997 en fælles holdning om Albanien specielt med henblik på at fremme den demokratiske proces og tilbagevendende til politisk stabilitet og intern sikkerhed i Albanien;

allerede i denne fælles holdning erklærede Den Europæiske Union, at den er rede til at bidrage til genoprettelsen af en funktionsdygtig politistyrke i Albanien inden for rammerne af det multinationale rådgivende politikorps under Den Vesteuropæiske Union (WEU);

Det Europæiske Fællesskab yder støtte til det albanske politi i form af udstyr og istandsættelse af politiets bygninger i samarbejde med WEU;

Der Europæiske Fællesskab yder også støtte til de albanske myndigheder på det retlige område, herunder fængselssystemet, i samarbejde med Europarådet;

der er behov for at støtte den albanske regering yderligere i dens arbejde med at opretholde den offentlige orden —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

1. Den Europæiske Union bidrager til at genoprette en funktionsdygtig politistyrke i Albanien ved at sikre, at der sørges for:

- uddannelse og rådgivning af politiet, herunder direkte bistand gennem rådgivende grupper
- relevant rådgivning af Ministeriet for Offentlig Orden og i givet fald andre ministerier.

Den uddannelsesaktivitet, der er omhandlet i første led i forrige afsnit, gennemføres af indtil 160 undervisere og omfatter deltagelse af indtil 3 000 albanske politibetjente.

2. Den Europæiske Union vil fortsat holde andre muligheder åbne med henblik på i størst muligt omfang at virkeliggøre den målsætning, der er defineret i stk. 1.

Artikel 2

1. Der afholdes et beløb på indtil 2,1 mio. EUR over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget til dækning af de operationelle udgifter til at gennemføre denne fælles aktion.

2. De udgifter, der finansieres ved det i stk. 1 nævnte beløb, forvaltes under overholdelse af Fællesskabets procedurer og regler på budgetområdet.

Artikel 3

1. For at gøre den samlede bistand så effektiv som muligt sikrer formandskabet sammenhængen mellem den bistand, som Den Europæiske Union yder på grundlag af denne fælles aktion, og den bistand, som medlemsstaterne yder på grundlag af bilaterale programmer, med henblik på genoprettelse af en funktionsdygtig politistyrke i Albanien.

2. Rådet mærker sig, at Kommissionen i sin handling fortsat vil stille sig mod at virkeliggøre målsætningen i denne fælles aktion, om fornødent ved hjælp af relevante fællesskabsforanstaltninger.

Artikel 4

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 5

Denne fælles aktion offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 1999.

På Rådets vegne

W. RIESTER

Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 9. marts 1999

vedtaget på grundlag af artikel J.4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, om gennemførelse af den fælles aktion vedrørende et bidrag fra Den Europæiske Union til genoprettelse af en funktionsdygtig politistyrke i Albanien

(1999/190/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel J.4, stk. 2,

under henvisning til erklæringen om Den Vesteuropæiske Union (WEU), der er indeholdt i den slutakt, der blev undertegnet ved vedtagelsen af traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet har i dag på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedtaget en fælles aktion om et bidrag fra Den Europæiske Union til genoprettelse af en funktionsdygtig politistyrke i Albanien;

en sådan aktion kræver personale med ekspertise i politiarbejde; WEU har allerede gennemført en mission vedrørende bistand og rådgivning til det albanske politi;

under disse omstændigheder bør Den Europæiske Union søge bistand hos WEU;

efter anmodning fra Den Europæiske Union på grundlag af artikel J.4, stk. 2, har WEU's militære personel lagt sidste hånd på en feasibility-undersøgelse om forskellige muligheder for en international politiindsats i Albanien (Revision 1) og tillægget hertil, i det følgende benævnt WEU's feasibility-undersøgelse;

den 2. februar 1999 vedtog WEU's Permanente Råd en beredskabsplan for en international politiindsats i Albanien på grundlag af en af de muligheder, der var fremlagt i WEU's feasibility-undersøgelse;

den mulighed, der opstilles i WEU's beredskabsplan, vil bidrage til at nå det mål, der er nævnt i den fælles aktions titel;

WEU's institutioner har godkendt de praktiske arrangementer, der er fastlagt i bilaget til denne afgørelse —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den Europæiske Union anmoder WEU om at iværksætte dens fælles aktion 1999/189/FUSP af 9. marts 1999 vedrørende et bidrag fra Den Europæiske Union til genoprettelse af en funktionsdygtig politistyrke i Albanien ⁽¹⁾ ved at gennemføre »option 2 augmented« i WEU's feasibility-undersøgelse i henhold til det mål, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i den fælles aktion.

2. Den i stk. 1 omhandlede fælles aktion iværksættes i overensstemmelse med de praktiske arrangementer, der er fastlagt i bilaget.

Artikel 2

WEU underrettes om denne afgørelse og fælles aktion 1999/189/FUSP i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 14. maj 1996 om fremsendelse af dokumenter fra Den Europæiske Union til WEU.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 1999.

På Rådets vegne

W. RIESTER

Formand

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

BILAG

PRAKTISKE ARRANGEMENTER

1. WEU-missionen udfører sin opgave under WEU's ansvar.
2. Under aktionen forventes det:
 - at der hver måned fremsendes en fuldstændig rapport om WEU-missionen til Den Europæiske Union; rapporten skal omfatte ajourførte oplysninger om uddannelses- og rådgivningsaktiviteter samt vurderinger af virkningen af disse aktiviteter
 - at WEU-missionen hvert halve år, om nødvendigt oftere, generelt gør status og vurderer aktionen samt om nødvendigt fremsætter forslag til eventuelle tilpasninger af de nærmere gennemførelsesbestemmelser for aktionen
 - at der, hvis en krisesituation opstår, straks forelægges en rapport for WEU, som videresender den til Den Europæiske Union. Situationen vurderes, og behovet for at fremsende den til Den Europæiske Unions og WEU's organer drøftes.
3. Når aktionen er gennemført, udarbejder WEU en rapport om de indhøstede erfaringer, som fremsendes til Den Europæiske Union.
4. De vigtigste kommunikationskanaler er:
 - de eksisterende kontaktpunkter mellem Den Europæiske Unions og WEU's sekretariater og mellem Kommissionen og WEU's sekretariat
 - de kontaktpunkter, de to formandskaber har udpeget.
5. Opmærksomheden bør være rettet mod muligheden for samordnede møder i arbejdsgrupper.
6. Den Europæiske Unions formandskabs diplomatiske repræsentation yder WEU-missionen den nødvendige politiske og diplomatiske støtte.
7. Der vil blive opretholdt et tæt praktisk samarbejde, herunder samarbejde på stedet, mellem Den Europæiske Union og WEU, bl.a. i forbindelse med sammenhængen og samordningen med en bredere international indsats i Albanien, både bilateralt og multilateralt.
8. Oplysninger til offentligheden om denne aktion koordineres.
9. Udbetalinger til dækning af udgifterne til aktionen foretages i overensstemmelse med de finansielle ordninger, der indgås mellem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og WEU. Sådanne ordninger indføres under overholdelse af Det Europæiske Fællesskabs procedurer og regler på budgetområdet under hensyn til WEU-missionens operationelle behov.

For at støtte Den Europæiske Unions formandskab i gennemførelsen af den opgave, det har fået tildelt i medfør af artikel 3, stk. 1, i fælles aktion 1999/189/FUSP, etablerer WEU-missionen en koordinerings- og overvågningsmekanisme for så vidt angår de nærmere bestemmelser for tildeling af finansiel støtte til albanske praktikanter, der finansieres over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. WEU-missions rapporter omfatter regelmæssige oplysninger om denne mekanisme.

Ovennævnte praktiske arrangementer berører på ingen måde de to organisationers interne procedurer eller de yderligere kontakter, der kan blive nødvendige mellem dem.

RÅDETS AFGØRELSE

af 9. marts 1999

om supplerung af fælles aktion 95/545/FUSP, vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union, vedrørende Den Europæiske Unions deltagelse i strukturerne til iværksættelse af fredsftalen for Bosnien-Hercegovina

(1999/191/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel J.11, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet vedtog den 11. december 1995 fælles aktion 95/545/FUSP vedrørende Den Europæiske Unions deltagelse i strukturerne til iværksættelse af fredsftalen for Bosnien-Hercegovina ⁽¹⁾, som den 20. december 1996 ved afgørelse 96/745/FUSP ⁽²⁾ blev forlænget til den 31. december 1998, og den 22. december 1998 ved afgørelse 98/737/FUSP ⁽³⁾ til den 31. december 1999, og som blev suppleret af afgørelse 97/476/FUSP ⁽⁴⁾ den 22. juli 1997 og af afgørelse 98/607/FUSP ⁽⁵⁾ den 26. oktober 1998;

i sine konklusioner af 25. januar 1999 noterede Rådet sig med tilfredshed resultatet af fredskonferencen i Madrid og støttede konklusionerne herfra, som udstikker kursen for yderligere gennemførelse af Dayton-aftalen, ligesom det gentog sin fulde støtte til den høje repræsentant;

Fredsimplementeringsrådets styringsgruppe godkendte den 1. februar 1999 budgettet for den høje repræsentants kontor for 1999 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. For at dække Den Europæiske Unions bidrag til aktionsudgifterne i forbindelse med opfyldelsen af den høje repræsentants mandat i 1999, afholdes et beløb på indtil 16 153 544 EUR over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for 1999.

2. De udgifter, der finansieres med det i stk. 1 nævnte beløb, forvaltes under overholdelse af Fællesskabernes budgetprocedurer og -regler.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for vedtagelsen. Den anvendes indtil den 31. december 1999.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 1999.

På Rådets vegne

W. RIESTER

Formand

⁽¹⁾ EFT L 309 af 21. 12. 1995, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 340 af 30. 12. 1996, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 354 af 30. 12. 1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 205 af 31. 7. 1997, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 290 af 29. 10. 1998, s. 3.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 530/1999

af 9. marts 1999

om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 213,

under henvisning til udkast til forordning, forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen må for at kunne udføre de opgaver, den har fået pålagt, holdes løbende orienteret om lønomkostningsniveauet og lønomkostningernes sammensætning og om lønstrukturen og lønspredningen i medlemsstaterne;

udviklingen af Fællesskabet og det indre markeds funktion forøger behovet for sammenlignelige data om lønomkostningsniveauet og lønomkostningernes sammensætning og om lønstrukturen og lønspredningen, navnlig som et middel til at analysere fremskridt med hensyn til økonomisk og social samhørighed og til at anstille pålidelige og relevante sammenligninger mellem medlemsstaterne og regionerne i Fællesskabet;

den bedste metode til vurdering af situationen med hensyn til lønomkostninger og lønninger er at udarbejde fællesskabsstatistikker ved hjælp af harmoniserede metoder og definitioner, som det er sket ved tidligere lejligheder, senest for 1996 i medfør af forordning (EF) nr. 23/97⁽¹⁾ med hensyn til lønomkostningsniveauet og -strukturen og for 1995 i medfør af forordning (EF) nr. 2744/95⁽²⁾ med hensyn til lønstruktur og lønspredning;

for at afspejle ændringerne i arbejdsstyrkens struktur, i lønspredningen og i sammensætningen af virksomhedernes udgifter til lønninger og tilhørende arbejdsgiverbidrag er det nødvendigt, at statistikkerne regelmæssigt opdateres;

i medfør af forordning (EF) nr. 2223/96⁽³⁾ udgør det europæiske nationalregnskabsystem i Det Europæiske Fællesskab (ENS-95) referencerammen for standarder, definitioner og regnskabspraksis i medlemsstaterne for at imødekomme Fællesskabets behov; det er derfor nødven-

digt at opbygge dækkende, pålidelige og sammenlignelige statistiske kilder på nationalt og regionalt plan; variablerne skal inddeles på en sådan måde, at der kan foretages sammenligninger med tidligere statistikker, og at de er i overensstemmelse med nationalregnskabsinddelingerne;

Den Europæiske Centralbank (ECB) har brug for oplysninger om lønomkostningsniveauet og lønomkostningernes sammensætning og om lønstrukturen og lønspredningen for at kunne vurdere den økonomiske udvikling i medlemsstaterne i forbindelse med en fælles europæisk monetær politik;

der findes kun statistiske oplysninger på dette område i visse medlemsstater, og der kan således ikke foretages pålidelige sammenligninger; der bør derfor udarbejdes fællesskabsstatistikker, og resultaterne heraf bearbejdes, på basis af fælles definitioner og harmoniserede metodologier under hensyntagen til standarder, der er godkendt af relevante internationale organisationer;

i øjeblikket indsamler man ikke i alle medlemsstater samtlige data vedrørende sektorerne M (undervisning), N (sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger) og O (andre kollektive, sociale og personlige tjenesteydelser); der bør derfor tages stilling til, om de eventuelt skal medtages i denne forordnings anvendelsesområde, på baggrund af en rapport, som Kommissionen udarbejder på grundlag af pilotundersøgelser af, om det kan lade sig gøre at indsamle samtlige data vedrørende disse sektorer;

selv om betydningen af at råde over fuldstændige oplysninger om alle dele af økonomien anerkendes fuldt ud, skal det nøje afvejes mod indberetningsmulighederne og ansvarsbyrden på bestemte områder, navnlig for de små og mellemstore virksomheders vedkommende; Kommissionen bør derfor gennemføre pilotundersøgelser af, om det kan lade sig gøre at indsamle samtlige data fra statistiske enheder med færre end ti ansatte, og Rådet bør træffe afgørelse om dette spørgsmål på baggrund af en rapport, som Kommissionen forelægger senest fire år efter forordningens ikrafttræden; indtil da kan man med fordel benytte administrative optegnelser, og der bør tilskyndes til udarbejdelse deraf;

⁽¹⁾ EFT L 6 af 10. 1. 1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 287 af 30. 11. 1995, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 310 af 30. 11. 1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 448/98 (EFT L 58 af 27. 2. 1998, s. 1).

i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet er opstillingen af fælles statistiske standarder, som gør det muligt at frembringe harmoniserede oplysninger, en opgave, der på grund af dens omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan; ansvaret for, at disse standarder bliver overholdt i de enkelte medlemsstater, påhviler de organer og institutioner, der udarbejder fællesskabsstatistikkerne;

det forekommer hensigtsmæssigt at indføre undtagelsesbestemmelser for visse medlemsstater for derved at tage hensyn til de særlige tekniske vanskeligheder, som disse medlemsstater støder på ved indsamlingen af visse typer oplysninger, forudsat at dette ikke får indvirkning på kvaliteten af de statistiske oplysninger;

udarbejdelsen af særlige fællesskabsstatistikker reguleres ved Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker⁽¹⁾;

Udvalget for De Europæiske Fællesskabers Statistiske Program, som er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom⁽²⁾, er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 3 i nævnte afgørelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

De nationale myndigheder og Eurostat udarbejder fællesskabsstatistikker over lønomkostningsniveauet og lønomkostningernes sammensætning og over lønstrukturen og lønspredningen for ansatte i de økonomiske aktiviteter, der er fastlagt i artikel 3.

Artikel 2

Referenceperiode

1. Statistikkerne over lønomkostningsniveauet og lønomkostningernes sammensætning udarbejdes for kalenderåret 2000 og derefter hvert fjerde år.

2. Statistikkerne over lønstrukturen og lønspredningen udarbejdes for kalenderåret 2002 og for en repræsentativ måned samme år og derefter hvert fjerde år.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Statistikkerne dækker alle de økonomiske aktiviteter, der er fastlagt i sektion C (råstofudvinding), D (fremstillingsvirksomhed), E (elektricitets-, gas- og vandforsyning),

F (bygge- og anlægsvirksomhed), G (engros- og detailhandel; reparation af motorkøretøjer, motorcykler og varer til personligt brug eller til husholdninger), H (hotel- og restaurationsvirksomhed), I (transport, oplagingsvirksomhed og kommunikation), J (bank- og finansieringsvirksomhed) K, (fast ejendom, udlejning og forretnings-service), M (undervisning), N (sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger) og O (andre kollektive, sociale og personlige tjenesteydelser) i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »NACE Rev.1«), som er oprettet ved forordning (EØF) nr. 3037/90 af 9. oktober 1990 om den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber⁽³⁾.

2. Medtagelsen i denne forordnings anvendelsesområde af de økonomiske aktiviteter i sektion M (undervisning), N (sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger) og O (andre kollektive, sociale og personlige tjenesteydelser) i NACE Rev.1 er fakultativ for referenceårene 2000 og 2002. Det kan også efter proceduren i artikel 12 bestemmes, at den skal være fakultativ for de efterfølgende år, under hensyn til resultaterne af pilotundersøgelser på området, herunder navnlig de pilotundersøgelser, der gennemføres i medfør af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 58/97 af 20. december 1996 om statistik over erhvervsstrukturer⁽⁴⁾.

Artikel 4

Under hensyn til holdningen i Udvalget for Det Statistiske Program udarbejder Kommissionen senest fire år efter denne forordnings ikrafttræden en rapport på baggrund af resultaterne af pilotundersøgelser specielt på grundlag af eksisterende kilder inden for statistiske enheder med færre end 10 ansatte og forelægger den for Rådet. Rapporten skal evaluere anvendelsen af denne forordnings bestemmelser vedrørende enheder med under ti ansatte. Rapporten skal vægte betydningen af fuldstændige data mod indberetningsmuligheder og indberetningsbyrden. I forlængelse af denne rapport kan Kommissionen om nødvendigt forelægge Rådet passende forslag til ændring af denne forordning.

Artikel 5

Statistiske enheder

Udarbejdelsen af statistikkerne baseres på lokale enheder og virksomheder som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 696/93 af 15. marts 1993 om de statistiske enheder til observation og analyse af det produktive system i Det Europæiske Fællesskab⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT L 52 af 22. 2. 1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 181 af 28. 6. 1989, s. 47.

⁽³⁾ EFT L 293 af 24. 10. 1990, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 761/93 (EFT L 83 af 3. 4. 1993, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 14 af 17. 1. 1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 76 af 30. 3. 1993, s. 1.

*Artikel 6***Den type oplysninger, der skal indgå i statistikkerne**

1. Hvad angår statistikkerne over lønomkostningsniveauet og lønomkostningernes sammensætning indberettes der mindst oplysninger om:

a) følgende karakteristika vedrørende den lokale enhed:

- regionen (på NUTS 1-niveau)
- størrelsen af den virksomhed, den lokale enhed tilhører (klassificeret efter en af følgende størrelsesklasser: 10-49, 50-249, 250-499, 500-999, 1 000 eller derover)
- økonomisk aktivitet (efter hovedgruppe i NACE Rev.1)

b) følgende variabler:

- samlede årlige lønomkostninger, idet lønninger og andet vederlag anføres særskilt (opdelt på direkte vederlag og bonus, arbejdsgiverbidrag til opsparringsordninger for ansatte, betalte fridage og løn i naturalier), arbejdsgiverbidrag til sociale sikringsordninger (opdelt på faktiske og imputerede bidrag til sociale sikringsordninger), udgifter til erhvervsuddannelse, andre udgifter og skatter samt tilskud i direkte tilknytning til lønomkostningerne
- det gennemsnitlige årlige antal ansatte, idet fuldtidsansatte, deltidsansatte og ansatte under uddannelse anføres særskilt
- det årlige antal arbejdstimer og det årlige antal betalte timer, idet fuldtidsansatte, deltidsansatte og ansatte under uddannelse anføres særskilt i hvert tilfælde.

2. For så vidt angår statistikker over lønstrukturen og lønspredningen indberettes der mindst oplysninger om:

a) følgende karakteristika vedrørende den lokale enhed, som de ansatte, der er omfattet af stikprøven, hører under:

- regionen (på NUTS 1-niveau)
- størrelsen af den virksomhed, den lokale enhed tilhører (klassificeret efter en af følgende størrelsesklasser: 10-49, 50-249, 250-499, 500-999, 1 000 eller derover)
- økonomisk aktivitet (efter hovedgruppe i NACE Rev.1)
- formen for det økonomiske og finansielle tilsyn som omhandlet i Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden

af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder⁽¹⁾

— arten af den gældende kollektive lønoverenskomst

b) følgende karakteristika vedrørende hver enkelt ansat i stikprøven:

- køn
- alder
- stilling i henhold til den internationale stillingsklassifikation
- højeste afsluttede almene uddannelse og erhvervsuddannelse
- anciennitet i virksomheden
- fuldtidsansat eller deltidsansat
- ansættelseskontraktens art

c) følgende detaljer om lønninger:

- bruttoløn for en repræsentativ måned (idet løn for overarbejde og særlig betaling for skifteholdsarbejde anføres særskilt)
- bruttoløn i referenceåret (idet bonus, der betales uregelmæssigt, anføres særskilt)
- arbejdstid (antal betalte timer i referencemåned eller antal betalte timer i en standardarbejds måned, antal betalte overarbejdstimer i løbet af måneden og ret til årlig ferie).

*Artikel 7***Dataindsamling**

1. Undersøgelserne gennemføres af de kompetente nationale myndigheder, som udarbejder hensigtsmæssige metoder til indsamling af oplysningerne under hensyntagen til indberetningsbyrden, især for små og mellemstore virksomheder.

2. Arbejdsgivere og andre personer, som skal levere oplysninger, skal besvare spørgsmålene fuldstændigt og inden for den fastsatte frist. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at undgå misligholdelse af forpligtelsen til at indberette de i artikel 6 omhandlede oplysninger.

3. For at begrænse virksomhedernes indberetningsbyrde, især de små og mellemstore virksomheders, er det ikke nødvendigt at gennemføre undersøgelsen, hvis de nationale myndigheder råder over oplysningerne fra andre egnede kilder, eller hvis de kan fremlægge skøn over de nødvendige data ved at anvende metoder til opstilling af statistiske skøn i de tilfælde, hvor nogle karakteristika eller samtlige karakteristika ikke er blevet observeret for alle de enheder, for hvilke der skal udarbejdes statistikker.

⁽¹⁾ EFT L 195 af 29. 7. 1980, s. 35. Direktivet er ændret ved direktiv 93/84/EØF (EFT L 254 af 12. 10. 1993, s. 16).

*Artikel 8***Bearbejdelse af resultater**

De nationale myndigheder bearbejder besvarelsener af de i artikel 7, stk. 2, nævnte spørgsmål eller oplysninger fra andre kilder, jf. artikel 7, stk. 3, med henblik på at få sammenlignelige resultater.

*Artikel 9***Indberetning af resultater**

Resultaterne indberettes til Eurostat senest 18 måneder efter udgangen af referenceåret.

*Artikel 10***Kvalitet**

1. De nationale myndigheder sikrer, at resultaterne afspejler den virkelige situation for den samlede population af enheder, og at de er tilstrækkeligt repræsentative.
2. De nationale myndigheder sender efter anmodning efter hver referenceperiode Eurostat en rapport med alle relevante oplysninger om forordningens gennemførelse i den pågældende medlemsstat, således at statistikernes kvalitet kan evalueres.

*Artikel 11***Gennemførelsesforanstaltninger**

De nødvendige foranstaltninger til forordningens gennemførelse, herunder foranstaltninger under hensyn til den økonomiske og tekniske udvikling, navnlig:

- i) behandlingen af de økonomiske aktiviteter, der er defineret i sektion M, N og O i NACE Rev.1 (artikel 3, stk. 2)
- ii) definitionen og opdelingen af de oplysninger, der skal indberettes (artikel 6)
- iii) det tekniske format, der er egnet til fremsendelse af resultaterne (artikel 9)
- iv) kriterierne for evaluering af kvaliteten (artikel 10)
- v) undtagelser i behørigt begrundede tilfælde i perioderne år 2004 og 2006 (artikel 13, stk. 2)

fastlægges for hver referenceperiode mindst ni måneder før referenceperiodens begyndelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 12.

*Artikel 12***Procedure**

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, i det følgende benævnt »udvalget«.
2. Kommissionens repræsentant pålægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, hvis de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
b) Hvis de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

*Artikel 13***Undtagelser**

1. Undtagelser fra bestemmelserne i artikel 2, 3 og 6 for referenceårene 2000 og 2002 er anført i bilaget.
2. For år 2004 og 2006 kan der efter fremgangsmåden i artikel 12 træffes afgørelse om undtagelser fra artikel 3 og 6, for så vidt det nationale statistiske system kræver større tilpasninger.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 1999.

På Rådets vegne

W. RIESTER

Formand

BILAG

UNDTAGELSER

I. Undtagelser fra artikel 2

1. Tyskland: De første statistikker over lønstrukturen og lønspredningen i henhold til denne forordning udarbejdes for referenceåret 2001 i stedet for 2002. Efterfølgende statistikker over lønspredningen udarbejdes for referenceåret 2006 og derefter hvert fjerde år.
2. Frankrig, Tyskland, Irland, Sverige og Det Forenede Kongerige: Statistikkerne for referenceårene 2000 og 2002 kan vedrøre det regnskabsår, der ligger nærmest de pågældende kalenderår; dette har dog ingen indvirkning på de i artikel 9 omhandlede frister for indberetning af oplysninger.

II. Undtagelser fra artikel 3

1. Tyskland: De økonomiske aktiviteter, der er fastlagt i sektion H (hotel- og restaurationsvirksomhed), I (transport, oplagringsvirksomhed og kommunikation) og K (fast ejendom, udlejning og forretningsservice) i NACE Rev. 1, er fakultative for år 2000 og 2001.
2. Irland: De økonomiske aktiviteter, der er fastlagt i sektion H (hotel- og restaurationsvirksomhed), er fakultative for referenceåret 2000.
3. Irland: De økonomiske aktiviteter, der er fastlagt i sektion I (transport, oplagringsvirksomhed og kommunikation), underafdeling 67 i sektion J og sektion K (fast ejendom, udlejning og forretningsservice) i NACE Rev. 1, er fakultative for referenceåret 2002.

III. Undtagelser fra artikel 6

1. Østrig, Belgien, Italien og Nederlandene: For referenceårene 2000 og 2002 kan de i artikel 6 omhandlede karakteristika vedrøre virksomheden i stedet for den lokale enhed.
 2. Italien: For referenceåret 2000 er de i artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede karakteristika: arbejdsgiverbidrag til opsparingsordninger for ansatte, andre udgifter og betalte skatter og også tilskud, som arbejdsgiveren har modtaget, fakultative.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 531/1999

af 11. marts 1999

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved

import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. marts 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	72,5
	204	38,0
	624	174,5
	999	95,0
0707 00 05	068	160,7
	999	160,7
0709 10 00	220	276,6
	999	276,6
0709 90 70	052	113,9
	204	154,8
	999	134,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,4
	204	47,9
	212	46,5
	600	50,0
	624	48,7
	999	50,7
0805 30 10	052	46,6
	600	86,1
	999	66,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	102,8
	400	82,1
	404	72,4
	508	89,0
	512	92,7
	528	91,8
	720	95,2
	728	95,7
	999	90,2
	0808 20 50	052
388		70,4
400		79,8
512		64,4
528		70,8
624		71,0
999		79,9

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 532/1999

af 11. marts 1999

om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1587/96 ⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 804/68 kan
forskellen mellem priserne i den internationale
samhandel på de produkter, der er nævnt i artikel 1 i
forordningen, og priserne på disse produkter inden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution inden for
de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter
EF-traktatens artikel 228;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 skal
restitutionen for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i
nævnte forordning, og som udføres i uforarbejdet stand,
fastsættes under hensyntagen til:

- situationen og den forventede prisudvikling for mælk
og mejeriprodukter og de disponible mængder på
Fællesskabets marked samt situationen og den forven-
tede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter i den
internationale handel
- afsætningsomkostningerne og de gunstigste omkost-
ninger for transport fra Fællesskabets marked til
eksporthavnene eller andre af Fællesskabets udførsels-
steder samt transportomkostningerne til bestemmel-
seslandene
- målene for den fælles markedsordning for mælk og
mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en
afbalanceret situation og en naturlig udvikling af
priser og samhandel
- de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået
efter EF-traktatens artikel 228
- interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets
marked
- det økonomiske aspekt ved de påtænkte udførsler;

ifølge artikel 17, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 804/68
fastsættes priserne inden for Fællesskabet under hensyn-
tagen til de med henblik på udførslen gunstigste, faktiske

priser; fastsættelsen af priserne i den internationale handel
sker under særlig hensyntagen til:

- a) de faktiske priser på markederne i tredjelande
- b) de gunstigste priser ved indførsel fra tredjelande til
andre tredjelande som bestemmelseslande
- c) de producentpriser, der konstateres i eksporterende
tredjelande, i givet fald under hensyntagen til de
tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse;

ifølge artikel 17, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 804/68 kan
situationen i den internationale handel eller de særlige
krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differen-
tiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel
1 i nævnte forordning, alt efter bestemmelsesstedet;

ved artikel 17, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 804/68 er det
fastsat, at fortegnelsen over de produkter, for hvilke der
ydes en eksportrestitution, og restitutionsbeløbet fast-
sættes mindst én gang hver fjerde uge; restitutionsbeløbet
kan dog opretholdes uændret i mere end fire uger;

ifølge artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr.
174/1999 af 26. januar 1999 om særlige gennemførelses-
bestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 for
så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportre-
stitutioner for mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾ er restituti-
onen for mejeriprodukter tilsat sukker lig med summen af
de to elementer; det første element tager hensyn til
mængden af mejeriprodukter og beregnes ved at multipli-
cere grundbeløbet med det pågældende produkts indhold
af mejeriprodukter; det andet element tager hensyn til
mængden af tilsat saccharose og beregnes ved at multipli-
cere det restitutionsgrundbeløb, der gælder på dagen for
udførslen af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1,
litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni
1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽⁴⁾, senest
ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/
98 ⁽⁵⁾, med indholdet af saccharose i hele produktet; sidst-
nævnte element lægges dog kun til grund, hvis den
tilsatte saccharose er fremstillet af sukkerroer eller -rør,
som er høstet i Fællesskabet;

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 20 af 27. 1. 1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 38.

restitutionssatserne for ost er beregnet for produkter, som er bestemt til direkte forbrug; osteskorppe og osteaffald opfylder ikke dette formål; for at forhindre enhver fejlagtig fortolkning er det nødvendigt at fremhæve, at ost, hvis værdi franko grænse er mindre end 230,00 EUR pr. 100 kg, ikke er restitutionsberettiget;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 896/84⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88⁽²⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser om ydelse af restitutioner ved overgang fra et mejeriår til det efterfølgende; disse bestemmelser omfatter mulighed for differentiering af restitutionerne fra produkternes fremstillingsdato;

med henblik på beregningen af restitutionerne for smelteost bør det fastsættes, at der ikke skal tages hensyn til eventuelt tilsatte mængder af kasein og/eller kaseinater;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på markedet for mælk og mejeriprodukter, navnlig på noteringer eller kurser på mælk og mejeriprodukter i Fælleskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede eksportrestitutioner for produkter eksporteret i uforarbejdet stand fastsættes til de i bilaget angivne beløb.
2. Der fastsættes ingen restitution for udførsler til destination nr. 400 for produkterne henhørende under KN-kode 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 og 2309.
3. Der fastsættes ingen restitution for udførsler til destination nr. 022, 024, 028, 043, 044, 045, 046, 052, 404, 600, 800 og 804 for produkterne henhørende under KN-kode 0406.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 91 af 1. 4. 1984, s. 71.

⁽²⁾ EFT L 28 af 1. 2. 1988, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. marts 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter

(EUR/100 kg netto, hvis ikke andet er angivet)

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb
0401 10 10 9000	970	2,327	0402 21 91 9900	+	159,96
	***	—	0402 21 99 9100	+	120,86
0401 10 90 9000	970	2,327	0402 21 99 9200	+	121,69
	***	—	0402 21 99 9300	+	123,20
0401 20 11 9100	970	2,327	0402 21 99 9400	+	131,67
	***	—	0402 21 99 9500	+	134,61
0401 20 11 9500	970	3,597	0402 21 99 9600	+	145,88
	***	—	0402 21 99 9700	+	152,49
0401 20 19 9100	970	2,327	0402 21 99 9900	+	159,96
	***	—	0402 29 15 9200	+	0,9000
0401 20 19 9500	970	3,597	0402 29 15 9300	+	1,0589
	***	—	0402 29 15 9500	+	1,1156
0401 20 91 9100	970	4,551	0402 29 15 9900	+	1,2002
	***	—	0402 29 19 9200	+	0,9000
0401 20 91 9500	+	—	0402 29 19 9300	+	1,0589
0401 20 99 9100	970	4,551	0402 29 19 9500	+	1,1156
	***	—	0402 29 19 9900	+	1,2002
0401 20 99 9500	+	—	0402 29 91 9100	+	1,2086
0401 30 11 9100	+	—	0402 29 91 9500	+	1,3167
0401 30 11 9400	970	10,50	0402 29 99 9100	+	1,2086
	***	—	0402 29 99 9500	+	1,3167
0401 30 11 9700	970	15,77	0402 91 11 9110	+	—
	***	—	0402 91 11 9120	+	—
0401 30 19 9100	+	—	0402 91 11 9310	+	11,31
0401 30 19 9400	+	—	0402 91 11 9350	+	13,85
0401 30 19 9700	970	15,77	0402 91 11 9370	+	16,84
	***	—	0402 91 19 9110	+	—
0401 30 31 9100	+	38,32	0402 91 19 9120	+	—
0401 30 31 9400	+	59,85	0402 91 19 9310	+	11,31
0401 30 31 9700	+	66,00	0402 91 19 9350	+	13,85
0401 30 39 9100	+	38,32	0402 91 19 9370	+	16,84
0401 30 39 9400	+	59,85	0402 91 31 9100	+	—
0401 30 39 9700	+	66,00	0402 91 31 9300	+	19,91
0401 30 91 9100	+	75,22	0402 91 39 9100	+	—
0401 30 91 9400	+	110,55	0402 91 39 9300	+	19,91
0401 30 91 9700	+	129,01	0402 91 51 9000	+	—
0401 30 99 9100	+	75,22	0402 91 59 9000	+	—
0401 30 99 9400	+	110,55	0402 91 91 9000	+	63,94
0401 30 99 9700	+	129,01	0402 91 99 9000	+	63,94
0402 10 11 9000	+	90,00	0402 99 11 9110	+	—
0402 10 19 9000	+	90,00	0402 99 11 9130	+	—
0402 10 91 9000	+	0,9000	0402 99 11 9150	+	—
0402 10 99 9000	+	0,9000	0402 99 11 9310	+	0,2689
0402 21 11 9200	+	90,00	0402 99 11 9330	+	0,3228
0402 21 11 9300	+	105,89	0402 99 11 9350	+	0,4291
0402 21 11 9500	+	111,56	0402 99 19 9110	+	—
0402 21 11 9900	+	120,00	0402 99 19 9130	+	—
0402 21 17 9000	+	90,00	0402 99 19 9150	+	—
0402 21 19 9300	+	105,89	0402 99 19 9310	+	0,2689
0402 21 19 9500	+	111,56	0402 99 19 9330	+	0,3228
0402 21 19 9900	+	120,00	0402 99 19 9350	+	0,4291
0402 21 91 9100	+	120,86	0402 99 31 9110	+	—
0402 21 91 9200	+	121,69	0402 99 31 9150	+	0,4467
0402 21 91 9300	+	123,20	0402 99 31 9300	+	0,3832
0402 21 91 9400	+	131,67	0402 99 31 9500	+	0,6600
0402 21 91 9500	+	134,61	0402 99 39 9110	+	—
0402 21 91 9600	+	145,88	0402 99 39 9150	+	0,4467
0402 21 91 9700	+	152,49	0402 99 39 9300	+	0,3832

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb
0402 99 39 9500	+	0,6600	0404 90 29 9160	+	152,49
0402 99 91 9000	+	0,7522	0404 90 29 9180	+	159,96
0402 99 99 9000	+	0,7522	0404 90 81 9100	+	0,9000
0403 10 11 9400	+	—	0404 90 81 9910	+	—
0403 10 11 9800	+	—	0404 90 81 9950	+	0,2689
0403 10 13 9800	+	—	0404 90 83 9110	+	0,9000
0403 10 19 9800	+	—	0404 90 83 9130	+	1,0589
0403 10 31 9400	+	—	0404 90 83 9150	+	1,1156
0403 10 31 9800	+	—	0404 90 83 9170	+	1,2002
0403 10 33 9800	+	—	0404 90 83 9911	+	—
0403 10 39 9800	+	—	0404 90 83 9913	+	—
0403 90 11 9000	+	88,48	0404 90 83 9915	+	—
0403 90 13 9200	+	88,48	0404 90 83 9917	+	—
0403 90 13 9300	+	104,95	0404 90 83 9919	+	—
0403 90 13 9500	+	110,56	0404 90 83 9931	+	0,2689
0403 90 13 9900	+	118,93	0404 90 83 9933	+	0,3228
0403 90 19 9000	+	119,81	0404 90 83 9935	+	0,4291
0403 90 31 9000	+	0,8848	0404 90 83 9937	+	0,4467
0403 90 33 9200	+	0,8848	0404 90 89 9130	+	1,2086
0403 90 33 9300	+	1,0495	0404 90 89 9150	+	1,3167
0403 90 33 9500	+	1,1056	0404 90 89 9930	+	0,4601
0403 90 33 9900	+	1,1893	0404 90 89 9950	+	0,6600
0403 90 39 9000	+	1,1981	0404 90 89 9990	+	0,7522
0403 90 51 9100	970	2,327	0405 10 11 9500	+	165,85
	***	—	0405 10 11 9700	+	170,00
0403 90 51 9300	+	—	0405 10 19 9500	+	165,85
0403 90 53 9000	+	—	0405 10 19 9700	+	170,00
0403 90 59 9110	+	—	0405 10 30 9100	+	165,85
0403 90 59 9140	+	—	0405 10 30 9300	+	170,00
0403 90 59 9170	970	15,77	0405 10 30 9500	+	165,85
	***	—	0405 10 30 9700	+	170,00
0403 90 59 9310	+	38,32	0405 10 50 9100	+	165,85
0403 90 59 9340	+	59,85	0405 10 50 9300	+	170,00
0403 90 59 9370	+	66,00	0405 10 50 9500	+	165,85
0403 90 59 9510	+	75,22	0405 10 50 9700	+	170,00
0403 90 59 9540	+	110,55	0405 10 90 9000	+	176,22
0403 90 59 9570	+	129,01	0405 20 90 9500	+	155,49
0403 90 61 9100	+	—	0405 20 90 9700	+	161,71
0403 90 61 9300	+	—	0405 90 10 9000	+	216,00
0403 90 63 9000	+	—	0405 90 90 9000	+	170,00
0403 90 69 9000	+	—	0406 10 20 9100	+	—
0404 90 21 9100	+	90,00	0406 10 20 9230	037	—
0404 90 21 9910	+	—		039	—
0404 90 21 9950	+	11,31		099	37,68
0404 90 23 9120	+	90,00		400	22,83
0404 90 23 9130	+	105,89		***	37,68
0404 90 23 9140	+	111,56	0406 10 20 9290	037	—
0404 90 23 9150	+	120,00		039	—
0404 90 23 9911	+	—		099	35,05
0404 90 23 9913	+	—		400	15,29
0404 90 23 9915	+	—		***	35,05
0404 90 23 9917	+	—	0406 10 20 9300	037	—
0404 90 23 9919	+	—		039	—
0404 90 23 9931	+	11,31		099	35,05
0404 90 23 9933	+	13,85		400	15,29
0404 90 23 9935	+	16,84		***	35,05
0404 90 23 9937	+	19,91		037	—
0404 90 23 9939	+	20,81		039	—
0404 90 29 9110	+	120,86		099	15,39
0404 90 29 9115	+	121,69		400	7,834
0404 90 29 9120	+	123,20		***	15,39
0404 90 29 9130	+	131,67			
0404 90 29 9135	+	134,61			
0404 90 29 9150	+	145,88			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb	
0406 10 20 9610	037	—	0406 20 90 9990	+	—	
	039	—	0406 30 31 9710	037	—	
	099	51,11		039	—	
	400	30,98		099	9,536	
	***	51,11		400	8,346	
0406 10 20 9620	037	—		***	17,88	
0406 10 20 9620	039	—	0406 30 31 9730	037	—	
	099	51,83		039	—	
	400	31,42		099	13,99	
	***	51,83		400	12,25	
	0406 10 20 9630	037		—	***	26,24
0406 10 20 9630	039	—	0406 30 31 9910	037	—	
	099	57,86		039	—	
	400	35,06		099	9,536	
	***	57,86		400	8,346	
	0406 10 20 9640	037		—	***	17,88
0406 10 20 9640	039	—	0406 30 31 9930	037	—	
	099	85,03		039	—	
	400	48,35		099	13,99	
	***	85,03		400	12,25	
	0406 10 20 9650	037		—	***	26,24
0406 10 20 9650	039	—	0406 30 31 9950	037	—	
	099	70,86		039	—	
	400	25,44		099	20,36	
	***	70,86		400	17,81	
	0406 10 20 9660	+		—	***	38,17
0406 10 20 9830	037	—	0406 30 39 9500	037	—	
	039	—		039	—	
	099	26,28		099	13,99	
	400	13,38		400	12,25	
	***	26,28		***	26,24	
0406 10 20 9850	037	—	0406 30 39 9700	037	—	
	039	—		039	—	
	099	31,87		099	20,36	
	400	16,22		400	17,81	
	***	31,87		***	38,17	
0406 10 20 9870	+	—	0406 30 39 9930	037	—	
0406 10 20 9900	+	—		039	—	
0406 20 90 9100	+	—		099	20,36	
0406 20 90 9913	037	—		400	17,81	
	039	—		***	38,17	
	099	58,77	0406 30 39 9950	037	—	
	400	31,59		039	—	
	***	58,77		099	23,02	
0406 20 90 9915	037	—		400	21,14	
039	—	***		43,16		
0406 20 90 9915	099	77,56	0406 30 90 9000	037	—	
	400	42,12		039	—	
	***	77,56		099	24,15	
	0406 20 90 9917	037		—	400	21,14
	039	—		***	45,28	
0406 20 90 9917	099	82,41	0406 40 50 9000	037	—	
	400	44,75		039	—	
	***	82,41		099	90,00	
	0406 20 90 9919	037		—	400	32,98
	039	—		***	90,00	
0406 20 90 9919	099	92,10				
	400	50,02				
	***	92,10				

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb
0406 40 90 9000	037	—	0406 90 33 9951	037	—
	039	—		039	—
	099	92,42		099	68,98
	400	32,98		400	20,01
	***	92,42		***	68,98
0406 90 13 9000	037	—	0406 90 35 9190	037	28,95
	039	—		039	28,95
	099	101,62		099	105,71
	400	60,16		400	61,40
	***	101,62		***	105,71
0406 90 15 9100	037	—	0406 90 35 9990	037	—
	039	—		039	—
	099	105,01		099	105,71
	400	62,17		400	40,19
	***	105,01		***	105,71
0406 90 17 9100	037	—	0406 90 37 9000	037	—
	039	—		039	—
	099	105,01		099	101,62
	400	62,17		400	60,16
	***	105,01		***	101,62
0406 90 21 9900	037	—	0406 90 61 9000	037	40,61
	039	—		039	40,61
	099	102,90		099	112,00
	400	44,53		400	57,27
	***	102,90		***	112,00
0406 90 23 9900	037	—	0406 90 63 9100	037	37,12
	039	—		039	37,12
	099	90,36		099	111,41
	400	18,57		400	63,89
	***	90,36		***	111,41
0406 90 25 9900	037	—	0406 90 63 9900	037	29,52
	039	—		039	29,52
	099	89,77		099	107,11
	400	21,16		400	48,93
	***	89,77		***	107,11
0406 90 27 9900	037	—	0406 90 69 9100	+	—
	039	—	0406 90 69 9910	037	—
	099	81,30	039	—	
	400	18,57	099	107,11	
	***	81,30	400	48,93	
0406 90 31 9119	037	—	0406 90 73 9900	***	107,11
	039	—		037	—
	099	74,72		039	—
	400	25,56		099	93,28
	***	74,72		400	52,63
0406 90 33 9119	037	—	0406 90 75 9900	***	93,28
	039	—		037	—
	099	74,72		039	—
	400	25,56		099	93,90
	***	74,72		400	22,27
0406 90 33 9919	037	—	0406 90 76 9300	***	93,90
	039	—		037	—
	099	68,29		039	—
	400	20,33		099	84,68
	***	68,29		400	20,12
			***	84,68	

Produktkode	Bestemmelse (°)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (°)	Restitutionsbeløb
0406 90 76 9400	037	—	0406 90 85 9999	+	—
	039	—	0406 90 86 9100	+	—
	099	94,85	0406 90 86 9200	037	—
	400	23,22		039	—
	***	94,85		099	86,17
0406 90 76 9500	037	—	0406 90 86 9300	037	—
	039	—	039	—	
	099	90,24	099	87,41	
	400	23,22	400	30,30	
	***	90,24	***	87,41	
0406 90 78 9100	037	—	0406 90 86 9400	037	—
	039	—		039	—
	099	87,50		099	92,87
	400	18,14		400	34,28
	***	87,50		***	92,87
0406 90 78 9300	037	—	0406 90 86 9900	037	—
	039	—		039	—
	099	92,78		099	102,43
	400	20,12		400	40,24
	***	92,78		***	102,43
0406 90 78 9500	037	—	0406 90 87 9100	+	—
	039	—	0406 90 87 9200	037	—
	099	91,91	039	—	
	400	23,22	099	71,81	
	***	91,91	400	24,78	
0406 90 79 9900	037	—	0406 90 87 9300	***	71,81
	039	—		037	—
	099	75,02		039	—
	400	19,23		099	80,27
	***	75,02		400	28,02
0406 90 81 9900	037	—	0406 90 87 9400	***	80,27
	039	—		037	—
	099	94,85		039	—
	400	47,61		099	82,36
	***	94,85		400	30,66
0406 90 85 9910	037	28,95	0406 90 87 9951	***	82,36
	039	28,95		037	—
	099	102,43		039	—
	400	59,27		099	93,15
	***	102,43		400	42,19
0406 90 85 9991	037	—	0406 90 87 9971	***	93,15
	039	—		037	—
	099	102,43		039	—
	400	40,19		099	93,15
	***	102,43		400	34,41
0406 90 85 9995	037	—	0406 90 87 9972	***	93,15
	039	—		099	39,68
	099	93,90		400	13,67
	400	21,16		***	39,68
	***	93,90			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb
0406 90 87 9973	037	—	2309 10 19 9100	+	—
	039	—	2309 10 19 9200	+	—
	099	91,46	2309 10 19 9300	+	—
	400	24,08	2309 10 19 9400	+	—
	***	91,46	2309 10 19 9500	+	—
0406 90 87 9974	037	—	2309 10 19 9600	+	—
	039	—	2309 10 19 9700	+	—
	099	99,26	2309 10 19 9800	+	—
	400	24,08	2309 10 70 9010	+	—
	***	99,26	2309 10 70 9100	+	13,85
0406 90 87 9975	037	—	2309 10 70 9200	+	18,47
	039	—	2309 10 70 9300	+	23,09
	099	101,25	2309 10 70 9500	+	27,70
	400	31,87	2309 10 70 9600	+	32,32
	***	101,25	2309 10 70 9700	+	36,94
0406 90 87 9979	037	—	2309 10 70 9800	+	40,63
	039	—	2309 90 35 9010	+	—
	099	90,36	2309 90 35 9100	+	—
	400	24,08	2309 90 35 9200	+	—
	***	90,36	2309 90 35 9300	+	—
0406 90 88 9100	+	—	2309 90 35 9400	+	—
0406 90 88 9300	037	—	2309 90 35 9500	+	—
	039	—	2309 90 35 9700	+	—
	099	70,90	2309 90 39 9010	+	—
	400	30,30	2309 90 39 9100	+	—
	***	70,90	2309 90 39 9200	+	—
2309 10 15 9010	+	—	2309 90 39 9300	+	—
2309 10 15 9100	+	—	2309 90 39 9400	+	—
2309 10 15 9200	+	—	2309 90 39 9500	+	—
2309 10 15 9300	+	—	2309 90 39 9600	+	—
2309 10 15 9400	+	—	2309 90 39 9700	+	—
2309 10 15 9500	+	—	2309 90 39 9800	+	—
2309 10 15 9700	+	—	2309 90 70 9010	+	—
2309 10 19 9010	+	—	2309 90 70 9100	+	13,85
			2309 90 70 9200	+	18,47
			2309 90 70 9300	+	23,09
			2309 90 70 9500	+	27,70
			2309 90 70 9600	+	32,32
			2309 90 70 9700	+	36,94
			2309 90 70 9800	+	40,63

(*) Destinationskoderne er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2645/98 (EFT L 335 af 10. 12. 1998, s. 22).

Dog gælder følgende:

— »099« omfatter alle destinationskoderne fra 053 til 096 (begge inklusive)

— »970« omfatter de udførsler, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, litra a) og c), og artikel 42, stk. 1, litra a) og b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 (EFT L 351 af 14. 12. 1987, s. 1).

For andre destinationer end dem, der er anført for hver produktkode, angives det gældende restitutionsbeløb ved ***.

Hvis der ikke er angivet nogen destination (*+*), anvendes det restitutionsbeløb, der gælder for udførsel til alle andre destinationer end dem, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2 og 3.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 533/1999

af 11. marts 1999

om åbning af en løbende licitation vedrørende salg af bageegnet blød hvede fra det tyske interventionsorgan med henblik på udførsel til en række AVS-lande i løbet af produktionsåret 1998/99

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 39/1999⁽⁴⁾, er der fastsat procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne;

AVS-landene, som er Fællesskabets privilegerede handelspartnere, har behov for store mængder blød hvede; tilførslerne til disse lande sker normalt på basis af regelmæssigt indgåede kontrakter for at sikre samme lande stabile priser i en vis periode; under hensyntagen til den nuværende markedssituation bør der derfor åbnes en specifik licitation for at sikre brugerne i disse lande tilførsler af bageegnet blød hvede på betingelser, der svarer til den konkurrenceprægede situation på verdensmarkedet;

det tyske interventionsorgan har lagre af bageegnet blød hvede; der kan derfor åbnes mulighed for videresalg til AVS-lande af en del af det korn, som dette interventionsorgan har oplagret; for at opfylde deres behov med hensyn til mængde og kvalitet skal den bortliciterede bløde hvede udføres til modtagerlandene senest den 31. august 1999;

transaktionens særlige karakter og de specielle regnskabsforhold, der gør sig gældende for den bortliciterede hvede, nødvendiggør en større fleksibilitet i forbindelse med forskellige mekanismer og forpligtelser ved videresalg af interventionslagre samt udelukkelse af enhver form for restitutioner, afgifter eller månedlige forhøjelser; der bør fastsættes særlige bestemmelser for at sikre en korrekt

gennemførelse og kontrol af transaktionerne; til det formål må der indføres en ordning med sikkerhedsstillelse, således at de fastsatte mål nås, uden at det medfører overdrevent store udgifter for de erhvervsdrivende; der bør derfor dispenseres fra visse regler, bl.a. i forordning (EØF) nr. 2131/93;

det bør fastsættes, at frigivelsen af sikkerhedsstillelsen i forbindelse med eksportlicensen foruden opfyldelse af betingelserne i artikel 30 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 168/1999⁽⁶⁾, forudsætter, at der fremlægges bevis for overgang til frit forbrug i den eller de i forordningen omhandlede AVS-stater;

hvis afhentningen af hveden forsinkes med over fem dage, eller hvis frigivelsen af en af de krævede sikkerhedsstillelser udsættes på grund af forhold, som må tilskrives interventionsorganet, skal den berørte medlemsstat betale erstatning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes en løbende licitation med henblik på udførsel af 200 000 tons bageegnet blød hvede, som det tyske interventionsorgan ligger inde med.
2. Hveden skal udføres til ét AVS-land eller til flere lande i én af de i bilag I fastlagte grupper af AVS-lande.
3. Bilag II indeholder navnene på de områder, hvor der er oplagret 200 000 tons tysk bageegnet blød hvede.
4. Det berørte interventionsorgan udarbejder en licitationsbekendtgørelse, som for hvert parti eller eventuelt hvert delparti indeholder oplysninger om:

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 191 af 31. 7. 1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 5 af 9. 1. 1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EFT L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 19 af 26. 1. 1999, s. 4.

- oplagringssted
- mindst følgende kvalitetsegenskaber:
 - specifik vægt
 - vandindhold
 - faldtal ifølge Hagberg
 - indhold af urenheder og spirede kerner
 - proteinindhold.

5. Interventionsorganet offentliggør denne licitationsbekendtgørelse mindst to dage inden den dato, der er fastsat for den første dellicitation.

Artikel 2

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, foregår det i artikel 1 omhandlede salg af bageegnet blød hvede i overensstemmelse med de procedurer og betingelser, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 2131/93.

Artikel 3

1. Fristen for indgivelse af bud til den første dellicitation udløber torsdag den 18. marts 1999 kl. 9.00 (belgisk tid).
2. Fristen for indgivelse af bud til den anden dellicitation udløber den følgende torsdag kl. 9.00 (belgisk tid).

Den sidste frist udløber den 30. april 1999.

3. Buddene skal indgives til det tyske interventionsorgan.

Artikel 4

1. Et bud kan kun antages, hvis:
 - den bydende fremlægger skriftlig dokumentation fra en officiel institution i AVS-modtagerlandet eller et selskab med hjemsted i AVS-modtagerlandet, hvoraf det fremgår, at han har indgået en handelskontrakt for den pågældende mængde om levering af blød hvede til udførsel til ét AVS-land eller til flere lande i én af de i bilag I fastlagte grupper af AVS-lande. Denne kontrakt skal, for så vidt angår traditionelt leverede varemængder, udelukkende omfatte leverancer, der finder sted i perioden april til august 1999. Dokumentationen indgives til de kompetente organer mindst to arbejdsdage inden datoen for den dellicitation, hvor budet vil blive indgivet
 - dokumentationen ledsages af en ansøgning om eksportlicens for den pågældende destination.

Den i første led fastsatte dokumentation skal også angive den i kontrakten omhandlede kvalitet, leveringsfrist og prisbetingelser.

Medlemsstaten sender straks Kommissionen en kopi af dokumentationen til orientering.

2. De indgivne bud må ikke vedrøre en større mængde end den, der er angivet i den fremlagte handelskontrakt.

Artikel 5

1. For udførsel i medfør af denne forordning ydes der hverken eksportrestitution eller eksportafgift eller månedlig forhøjelse.

2. Eksportlicenser udstedt efter denne forordning udløber den 31. juli 1999.

3. Licensen forpligter til at udføre til det eller de AVS-lande, licensansøgningen er indgivet for. Det kan dog tillades, at op til 30 % af den varemængde, licensen er udstedt for, udføres til et andet modtagerland, hvis dette tilhører samme landegruppe, jf. bilag I.

4. Eksportlicenserne udstedes, så snart tilslagsmodtagerne er udpeget.

5. Uanset artikel 9 i forordning (EØF) nr. 3719/88 kan de rettigheder, der følger af den i denne artikel omhandlede licens, ikke overdrages.

Artikel 6

1. Interventionsorganet og lagerholderen samt tilslagsmodtageren, såfremt denne ønsker det, foretager efter fælles aftale inden udlagringen eller på tidspunktet for denne, alt efter tilslagsmodtagerens valg, prøveudtagning i hinandens nærværelse med en sådan hyppighed, at der mindst udtages en prøve for hver 500 tons, og de lader prøverne analysere. Interventionsorganet kan lade sig repræsentere ved en befuldmægtiget, idet denne dog ikke må være lagerholderen.

Analyseresultaterne meddeles til Kommissionen i tilfælde af tvist.

Udtagningen og analysen af prøverne foretages inden for en frist på syv arbejdsdage fra datoen for tilslagsmodtagerens anmodning herom og inden for en frist på tre arbejdsdage, hvis prøveudtagningen foretages ved udlagringen. Hvis det af de endelige analyseresultater fremgår, at kvaliteten er:

- a) højere end kvaliteten i licitationsbekendtgørelsen, skal tilslagsmodtageren acceptere partiet, som det foreligger
- b) højere end minimumskravene for intervention, men lavere end kvaliteten i licitationsbekendtgørelsen, idet forskellen dog ligger inden for en margin på:

- 2 kg/hl for rumvægten, som dog ikke må være på under 72 kg/hl
- 1 procentpoint for vandindholdet
- 20 procent for Hagberg-faldtallet
- 1 procentpoint for proteinindholdet
- 1/2 procentpoint for urenheder som omhandlet i henholdsvis punkt B.2 og B.4 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 689/92⁽¹⁾, og
- 1/2 procentpoint for urenheder som omhandlet i punkt B.5 i bilaget til forordning (EØF) nr. 689/92, uden at de deri tilladte procentsatser for skadelige kerner og meldrøje dog derved ændres

skal tilslagsmodtageren acceptere partiet, som det foreligger

- c) højere end minimumskravene for intervention, men lavere end kvaliteten i licitationsbekendtgørelsen, og forskellen overskrider den i litra b) nævnte margen, kan tilslagsmodtageren:

- enten acceptere partiet, som det foreligger
- eller afvise at overtage partiet. Han frigøres dog først fra alle sine forpligtelser vedrørende det pågældende parti, herunder sikkerhederne, efter at han hurtigst muligt har underrettet Kommissionen og interventionsorganet i overensstemmelse med bilag V; hvis han imidlertid anmoder interventionsorganet om at levere et andet parti bageegnet blød interventionshvede af den fastsatte kvalitet uden yderligere udgifter, frigives sikkerheden dog ikke. Udskiftningen af partiet skal finde sted højst tre dage efter tilslagsmodtagerens fremsættelse af anmodning herom. Tilslagsmodtageren underretter hurtigst muligt Kommissionen herom i overensstemmelse med bilag V

- d) lavere end minimumskravene for intervention, kan tilslagsmodtageren ikke afhente det pågældende parti. Han frigøres først fra alle sine forpligtelser vedrørende det pågældende parti, herunder sikkerhederne, efter at han hurtigst muligt har underrettet Kommissionen og interventionsorganet i overensstemmelse med bilag V; han kan dog anmode interventionsorganet om at levere et andet parti bageegnet blød interventionshvede af den fastsatte kvalitet uden yderligere udgifter. I så fald frigives sikkerheden ikke. Udskiftningen af partiet skal finde sted højst tre dage efter tilslagsmodtagerens fremsættelse af anmodning herom. Tilslagsmodtageren underretter hurtigst muligt Kommissionen herom i overensstemmelse med bilag V.

2. Hvis udlagringen af den pågældende bløde hvede finder sted, inden analyseresultaterne foreligger, bæres alle risici imidlertid af tilslagsmodtageren fra tidspunktet for partiets afhentning, uden at dette dog indskrænker de

klagemuligheder, som tilslagsmodtageren måtte have over for lagerholderen.

3. Hvis tilslagsmodtageren efter en periode på højst en måned fra datoen for hans fremsættelse af anmodning om udskiftning af partiet endnu ikke har modtaget et parti af den fastsatte kvalitet som følge af gentagne udskiftninger, frigøres han for alle sine forpligtelser, herunder sikkerhederne, efter at han hurtigst muligt har underrettet Kommissionen og interventionsorganet i overensstemmelse med bilag V.

4. Udgifterne til prøveudtagning og analyse som omhandlet i stk. 1 afholdes, medmindre det endelige resultat af analyserne viser, at et parti ikke opfylder minimumskvalitetskravene til intervention af EUGFL for én analyse pr. 500 tons, undtagen udgifterne til overførsel fra én silo til en anden.

Udgifter til overførsel fra én silo til en anden og til yderligere analyser, som tilslagsmodtageren måtte ønske foretaget, afholdes af denne.

Artikel 7

Tilslagsmodtageren betaler hveden inden afhentningen til den pris, der er anført i budet. Afhentningen skal finde sted senest den 31. juli 1999. Det beløb, der skal betales for hvert vareparti, som afhentes, kan ikke betales i rater.

Artikel 8

1. Den sikkerhed, der er stillet efter artikel 13, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2131/93, skal frigives, så snart eksportlicenserne er blevet udstedt til tilslagsmodtagerne.

2. I forbindelse med forpligtelsen til at udføre til og indføre i de i bilag I anførte modtagerlande stilles en sikkerhed på 50 EUR/ton, hvoraf de 15 EUR/ton stilles ved eksportlicensens udstedelse og de resterende 35 EUR/ton inden kornets afhentning.

Uanset artikel 15, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3002/92⁽²⁾:

- skal beløbet på 15 EUR/ton frigives senest 20 arbejdsdage efter det tidspunkt, tilslagsmodtageren dokumenterer, at den afhentede hvede har forladt EF's toldområde
- skal beløbet på 35 EUR/ton frigives senest 15 arbejdsdage efter det tidspunkt, tilslagsmodtageren fører bevis for varens overgang til fri omsætning i det eller de AVS-lande, der omhandles i artikel 5, stk. 3. Beviset føres efter artikel 18 og 47 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 74 af 20. 3. 1992, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 301 af 17. 10. 1992, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 351 af 14. 12. 1987, s. 1.

3. Bortset fra behørigt begrundede undtagelsestilfælde, som f.eks. ved indledning af en administrativ undersøgelse, vil enhver frigivelse af de i denne artikel omhandlede sikkerhedsstillelser efter de i samme artikel anførte frister resultere i en erstatning fra medlemsstaten på 0,015 EUR pr. 10 tons, pr. dags forsinkelse.

Denne erstatning finansieres ikke af EUGFL.

Artikel 9

Uanset artikel 12 i forordning (EØF) nr. 3002/92 skal dokumenter vedrørende salg af blød hvede efter nærværende forordning og specielt eksportlicensen, den i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 3002/92 omhandlede udlagringsanvisning, udførselsangivelsen og et eventuelt kontrolseksemplar T 5 være forsynet med påskriften:

- Trigo blando panificable de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, destinado a (nombre del Estado o de los Estados ACP), Reglamento (CE) n° 533/1999
- Bageegnet blød hvede fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift bestemt for (navnet på det eller de pågældende AVS-lande), forordning (EF) nr. 533/1999
- Interventions-Brotweichweizen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Bestimmung (Name des AKP-Staates oder der AKP-Staaten), Verordnung (EG) Nr. 533/1999
- Μαλακός αρτοποιήσιμος σίτος παρέμβασης, χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου προοριζόμενος για (όνομα της χώρας ΑΚΕ ή των χωρών ΑΚΕ), κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 533/1999
- Intervention common wheat of breadmaking quality without application of refund or tax, bound for (name of the ACP State or States), Regulation (EC) No 533/1999

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

- Blé tendre d'intervention panifiable ne donnant pas lieu à restitution ni à taxe, destiné à (nom de l'État ACP ou des États ACP), règlement (CE) n° 533/1999
- Frumento tenero d'intervento panificabile senza applicazione di restituzione o di tassa, destinato al (nome del paese o dei paesi ACP), regolamento (CE) n. 533/1999
- Zachte tarwe van bakkwaliteit uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, bestemd voor (naam van de ACS-Staat of de ACS-Staten), Verordening (EG) nr. 533/1999
- Trigo mole panificável de intervenção sem aplicação de uma restituição, ou imposição destinado a (nome do Estado ou dos Estados ACP), Regulamento (CE) n.º 533/1999
- Interventioleipävehnä, jolle ei makseta vientitukea eikä vientimaksua ja jonka määräpaikka on (AKT-maan nimi tai AKT-maiden nimet), asetus (EY) N:o 533/1999
- Interventionsvete av brödkvalitet, ej utan bidrag eller avgift avsett för (AVS-statens eller AVS-staternas namn), förordning (EG) nr 533/1999.

Artikel 10

1. Senest tre timer efter, at fristen for indgivelse af bud er udløbet, underretter det tyske interventionsorgan Kommissionen om de bud, der er modtaget. Buddene fremsendes i skemaform, jf. bilag III, og til kaldenumrene i bilag IV.
2. Interventionsorganet underretter hver måned Kommissionen om, hvor store mængder blød hvede der er afhentet i medfør af denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Grupper af AVS-lande, som har undertegnet Lomé-konventionen

Gruppe I	Gruppe II	Gruppe III
Mauretanien Mali Niger Senegal Gambia Guinea-Bissau Guinea Kap Verde Sierra Leone Liberia Côte d'Ivoire Ghana Togo	Tchad Den Centralafrikanske Republik Benin Cameroun Ækvatorialguinea São Tomé og Príncipe Gabon Congo Den Demokratiske Republik Congo Rwanda Burundi Burkina Faso	Seychellerne Comorerne Madagaskar Mauritius Angola Zambia Malawi Mozambique Namibia Botswana Zimbabwe Lesotho Swaziland Djibouti Etiopien Eritrea

BILAG II

(tons)

Oplagringsområde	Mængde
Schleswig-Holstein/Hamburg/ Niedersachsen/Bremen/ Nordrhein-Westfalen	120 000
Hessen/Rheinland-Pfalz/ Baden-Württemberg/Saarland/Bayern	25 000
Berlin/Brandenburg/ Mecklenburg-Vorpommern	17 000
Sachsen/Sachsen-Anhalt/Thüringen	38 000

BILAG III

Løbende licitation med henblik på udførsel af 200 000 tons bageegnet blød hvede, som det tyske interventionsorgan ligger inde med

(Forordning (EF) nr. 533/1999)

1	2	3	4	5	6	7
Nummerering af de bydende	Varepartiets nummer	Mængde i tons	Tilbudt pris (EUR/ton) (1)	Tillæg (+) Fradrag (-) (EUR/ton) (p.m.)	Handelsomkostninger (EUR/ton)	Destination
1						
2						
3						
osv.						

(1) Denne pris omfatter tillæg og fradrag i forbindelse med det vareparti, budet vedrører.

BILAG IV

Følgende kaldenumre i Bruxelles er de eneste, der kan anvendes:

DG VI/C/1:

— pr. telex: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (græske bogstaver)

— pr. telefax: 296 49 56
295 25 15.

BILAG V

Meddelelse om afvisning af partier i forbindelse med den løbende licitation med henblik på udførsel af 200 000 tons bageegnet blød hvede, som er i det tyske interventionsorgans besiddelse

(Artikel 6 i forordning (EF) nr. 533/1999)

— Tilslagsmodtagers navn:

— Licitationsdato:

— Dato for tilslagsmodtagers afvisning af partiet:

Parti nr.	Mængde (tons)	Siloens adresse	Begrundelse for afvisning af overtagelse
			— egenvægt (kg/hl) — % af spirede kerner — % andre urenheder (Schwarzbesatz) — % bestanddele, som ikke er mangelfri kornkerner — andet

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 534/1999

af 11. marts 1999

om fastsættelse af lofterne for finansiering af foranstaltninger til forbedring af olivenproduktionens kvalitet for produktionscyklen 1999/2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1638/98⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 528/1999 af 10. marts 1999 om foranstaltninger til forbedring af olivenproduktionens kvalitet⁽³⁾, særlig artikel 3, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 528/1999 er det bestemt, at der for hver produktionscyklus på 12 måneder skal fastsættes lofter over finansieringen af de foranstaltninger til forbedring af olivenproduktionens kvalitet og dens miljøvirkninger, som kan gennemføres i hver producentmedlemsstat;

for det første år, hvor forordning (EF) nr. 528/1999 anvendes, bør der under hensyn til datoen for nævnte forordnings ikrafttrædelse fastsættes en senere frist for udarbejdelse af programmet for foranstaltninger for produktionscyklen 1999/2528;

i Kommissionens forordning (EF) nr. 2095/98 af 30. september 1998 om fastsættelse for produktionsåret 1997/98 af den anslåede olivenolieproduktion samt af det enhedsbeløb for produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud⁽⁴⁾, er den pågældende anslåede produktion fastsat til 2 290 000 t, heraf 1 157 000 t for Spanien, 422 000 t for Grækenland, 670 000 t for Italien, 39 528 t for Portugal og 2 600 t for Frankrig; det beløb, der tilbageholdes af produktionsstøtten for olivenolie for dette produktionsår, bør anvendes til at finansiere foranstaltninger til forbedring af kvaliteten af den produktionscyklus, som begynder den 1. maj 1999;

de foranstaltninger, der skal gennemføres, har forholdsvis faste mindsteomkostninger; loftet over den samlede finansiering kan derfor vise sig ikke at være tilstrækkeligt for visse medlemsstater; i disse tilfælde bør der fastlægges passende grænser;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionscyklen fra 1. maj 1999 til 30. april 2000 fastsættes lofterne for finansiering af de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 528/1999, til:

— Spanien	14 039 000 EUR
— Grækenland	5 846 000 EUR
— Frankrig	49 000 EUR
— Italien	9 081 000 EUR
— Portugal	632 000 EUR.

Artikel 2

Uanset artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 528/1999 udløber fristen for udarbejdelse af programmet for foranstaltninger for produktionscyklen 1999/2000 den 30. april 1999.

Artikel 3

Uanset artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 528/1999 må det supplerende nationale finansielle bidrag for de medlemsstater, hvis finansieringsloft som fastsat i artikel 1 ikke overstiger 100 528 EUR, højst udgøre 250 000 EUR.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 32.

⁽³⁾ EFT L 62 af 11. 3. 1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 266 af 1. 10. 1998, s. 62.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 535/1999

af 11. marts 1999

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾;

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 11. marts 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn,
mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug**

<i>(EUR/ton)</i>			<i>(EUR/ton)</i>		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	45,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	42,25
1001 90 99 9000	03	23,00	1101 00 15 9150	01	39,00
	02	0	1101 00 15 9170	01	36,00
1002 00 00 9000	03	64,00	1101 00 15 9180	01	33,50
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	43,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	03	35,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande

02 Andre tredjelande

03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 536/1999

af 11. marts 1999

om bud for udførsel af rug der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1746/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af rug til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1746/98⁽⁵⁾;

i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte

bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl. a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution eller minimumsafgift;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 5. indtil den 11. marts 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1746/98 omhandlede licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af rug, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 219 af 7. 8. 1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 537/1999

af 11. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande med undtagelse af en række AVS-lande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1079/98⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2005/98⁽⁶⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 5. indtil den 11. marts 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 32,98 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 24.

⁽⁶⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 538/1999

af 11. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2007/98 af 21. september 1998 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 244/1999⁽⁶⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og Sverige til alle tredjelande, blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2007/98;

i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2007/98 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 5. indtil den 11. marts 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for havre til 60,90 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT L 27 af 2. 2. 1999, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 539/1999

af 11. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2850/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Portugal blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2850/98⁽³⁾;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1963/95⁽⁵⁾, kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtage at fastsætte en maksimumsnedsættelse af importtolden; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig

med eller ligger under maksimumsnedsættelse af importtolden;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at en maksimumsnedsættelse af importtolden fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 5. indtil den 11. marts 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2850/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til 63,98 EUR/t for en maksimumstotalmængde på 69 000 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31. 12. 1998, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28. 7. 1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 189 af 10. 8. 1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 540/1999

af 11. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af blød hvede til visse AVS-stater blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2004/98⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 456/1999⁽⁶⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 5. indtil den 11. marts 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 39,97 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT L 55 af 3. 3. 1999, s. 5.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 541/1999

af 11. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførelse af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførelse af byg til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1078/98⁽⁵⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning

(EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 5. indtil den 11. marts 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for byg til 52,90 EUR/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 20.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. februar 1999

om indgåelse af rammeaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama

(1999/194/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113 og 130 Y sammenholdt med artikel 228, stk. 2, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtning:

Rådet bør med henblik på virkeliggørelsen af sine målsætninger for forbindelserne med tredjelande godkende rammeaftalen om samarbejde med republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Rammeaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter den notifikation, der er omhandlet i artikel 37 i aftalen.

Artikel 3

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, bistået af repræsentanter for medlemsstaterne, repræsenterer Fællesskabet i den blandede kommission, der er nedsat ved artikel 33 i aftalen.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. februar 1999.

På Rådets vegne

H.-F. von PLOETZ

Formand

⁽¹⁾ EFT C 77 af 18. 3. 1993, s. 30.

⁽²⁾ EFT C 255 af 20. 9. 1993, s. 167.

RAMMEAFTALE OM SAMARBEJDE

mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

på den ene side, og

REGERINGERNE FOR COSTA RICA, EL SALVADOR, GUATEMALA, HONDURAS NICARAGUA OG PANAMA

på den anden side,

SOM TAGER HENSYN TIL de traditionelle venskabsforbindelser mellem Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »Fællesskabet« og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama, i det følgende benævnt »Mellemamerika«, der i de sidste ni år er blevet styrket gennem etableringen af en frugtbar politisk dialog og et økonomisk samarbejde, som det er vigtigt at uddybe,

SOM HENVISER TIL den store betydning, iværksættelsen af den samarbejdsaftale, der blev undertegnet i Luxembourg den 12. november 1985, har haft for Mellemamerika, og til slutkommunikéerne fra ministermøderne mellem Fællesskabet og Mellemamerika,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER deres tilslutning til principperne i De Forenede Nationers Pagt, folkeretten samt de demokratiske værdier og respekten for menneskerettighederne og som fremhæver betydningen af den resolution, der blev vedtaget af Rådet og Fællesskabets medlemsstater den 28. november 1991 om menneskerettigheder, demokrati og udvikling,

SOM UNDERSTREGER de fremskridt på fredsområdet og det demokratiske område, som de mellemamerikanske lande har gennemført i forbindelse med de processer for national dialog og forsoning, der er igangsat i regionen, samt de betydelige bestræbelser, der er udfoldet til overholdelse af menneskerettighederne,

SOM ERKENDER, at udviklingen er en afgørende forudsætning for konsolideringen af fred og demokrati og grundlæggende for, at de mellemamerikanske folks økonomiske og sociale rettigheder kan fremmes,

SOM ERKENDER den betydning, Fællesskabet tillægger en udvikling af handelen og det økonomiske samarbejde med udviklingslandene, ligeledes under hensyntagen til retningslinjerne for og resolutionerne om samarbejdet med udviklingslandene i Latinamerika og Asien,

SOM ERKENDER de positive følger af processen for modernisering og økonomisk reform og den handelsliberalisering, som de mellemamerikanske regeringer har iværksat, samt behovet for at lade disse reformer ledsage af en styrkelse af de sociale rettigheder for de dårligst stillede befolkningsgrupper, og som er overbevist om, at samarbejdet med Fællesskabet bidrager betydeligt til at løse problemerne i forbindelse med den meget store fattigdom i regionen,

SOM ERKENDER betydningen af at bidrage til, at Mellemamerika integreres mere i verdensøkonomien,

SOM ER OVERBEVIST OM betydningen af en fri international handel, principperne for det multilaterale handelssystem og øget investering samt respekten for intellektuel ejendomsret,

SOM UNDERSTREGER den særlige betydning, parterne tillægger større miljøbeskyttelse med det mål at opnå en bæredygtig udvikling,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det er nødvendigt hurtigt at styrke det internationale samarbejde til bekæmpelse af problemerne i forbindelse med narkotika,

SOM TAGER HENSYN TIL nødvendigheden af at fremhæve kvindens rolle som et væsentligt element i udviklingsprocesserne,

SOM UNDERSTREGER de fremskridt, der er sket i det mellemamerikanske integrationssystem (SICA), som følge af de i Tegucigalpa-protokollen indeholdte reformer af charteret for Organisationen af Centralamerikanske stater (OCAS), og som tager i betragtning, at Mellemamerika består af udviklingslande,

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er nødvendigt at indlede en ny etape for samarbejde mellem de to regioner, således som det blev fremhævet på San José VIII-ministerkonferencen, og som anerkender aftalens grundlæggende mål, som er at konsolidere, uddybe og diversificere forbindelserne mellem de to parter,

HAR VEDTAGET at indgå denne aftale og har med henblik herpå som befuldmægtigede udpeget:

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Niels Helveg PETERSEN
Danmarks Udenrigsminister
Formand for Rådet for De Europæiske Fællesskaber

Manuel MARIN
Medlem af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN COSTA RICA:

Bernd H. NIEHAUS QUESADA
Udenrigsminister

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN EL SALVADOR:

Dr. José M. PACAS CASTRO
Udenrigsminister

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN GUATEMALA:

Gonzalo MENENDEZ PARK
Udenrigsminister

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN HONDURAS:

Mario CARIAS ZAPATA
Udenrigsminister

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NICARAGUA:

Ernesto LEAL
Udenrigsminister

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN PANAMA:

Julio LINARES
Udenrigsminister

SOM efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Samarbejdets demokratiske grundlag

Samarbejdsforbindelserne mellem Fællesskabet og Mellemamerika samt alle bestemmelserne i denne aftale bygger på respekten for de demokratiske principper og menneskerettighederne, som ligger til grund for såvel Fællesskabets som Mellemamerikas interne og internationale politik, og som udgør et væsentligt element i denne aftale.

Artikel 2

Styrkelse af samarbejdet

De kontraherende parter forpligter sig til at styrke og diversificere deres samarbejdsforbindelser på alle områder af fælles interesse, navnlig på det økonomiske, finansielle, handelsmæssige, sociale, videnskabelige og tekniske område og på miljøområdet og til at fremme styrkelsen

og konsolideringen af det mellemamerikanske integrationsystem.

Under hensyntagen til de mellemamerikanske landes særlige stilling som udviklingslande iværksætter Fællesskabet dette samarbejde, således at det bliver til størst mulig fordel for disse lande.

Artikel 3

Økonomisk samarbejde

1. De kontraherende parter forpligter sig til under hensyntagen til deres gensidige interesser og deres økonomiske målsætninger på mellemlang og lang sigt at opretholde et så bredt økonomisk samarbejde som muligt uden på forhånd at udelukke noget område. Målsætningerne for dette samarbejde er navnlig:

- a) i almindelighed at styrke og diversificere deres økonomiske forbindelser

- b) under behørig hensyntagen til miljøbeskyttelsen at bidrage til en bæredygtig udvikling af deres respektive økonomier og en højnelse af deres respektive levestandarder
- c) at fremme en udvidelse af samhandelen med henblik på at diversificere denne og skabe åbning af samt forbedret adgang til nye markeder
- d) at fremme investeringsstrømmene og øge beskyttelsen af investeringer
- e) at fremme teknologioverførsel og samarbejde mellem de erhvervsdrivende, især mellem små og mellemstore virksomheder, således at det videnskabelige grundlag styrkes og innovationskapaciteten stimuleres hos begge parter
- f) at skabe grundlag for at hæve beskæftigelsesniveauet og forbedre produktiviteten
- g) at ansøre til foranstaltninger til udvikling af landdistrikter og forbedring af boligforholdene i byområder
- h) at støtte de mellemamerikanske landes bestræbelser på at iværksætte politikker, der tager sigte på at modernisere og udvikle landbruget og industrisektoren
- i) at støtte den mellemamerikanske integrationsproces
- j) at udveksle information om statistik og metoder.

2. De kontraherende parter fastlægger med henblik herpå efter fælles overenskomst, i gensidig interesse samt under hensyntagen til hver parts egne kompetencer og evner, områderne for deres økonomiske samarbejde uden på forhånd at udelukke noget område. Samarbejdet gennemføres især på følgende områder:

- a) modernisering af de produktive sektorer (industri, agroindustri, landbrug, kvægavl, fiskeri, fiskeopdræt, minedrift og skovbrug)
- b) energiplanlægning og rationel energiudnyttelse
- c) forvaltning og beskyttelse af naturressourcerne og miljøet
- d) teknologioverførsel
- e) videnskab og teknologi
- f) intellektuel ejendomsret, herunder industriel ejendomsret
- g) kvalitetsstandarder og -kriterier
- h) tjenesteydelser, herunder finansielle tjenesteydelser, turisme, transport, telekommunikation, telematik og edb
- i) udveksling af oplysninger om monetære spørgsmål og om harmonisering af makroøkonomiske politikker med henblik på at styrke den regionale integration

- j) tekniske, sundhedsmæssige og fyto- og zoosanitære forskrifter
- k) styrkelse af organer og institutioner for regionalt økonomisk samarbejde
- l) regional udvikling og integration i grænseområder.

3. Med henblik på at virkeliggøre målsætningerne for det økonomiske samarbejde bestræber de kontraherende parter sig i overensstemmelse med deres respektive lovgivninger bl.a. på at fremme:

- a) faglig bistand, navnlig i form af udsendelse af eksperter og gennemførelse af specifikke undersøgelser på de anførte samarbejdsområder
- b) etablering af joint ventures, licensaftaler, overførsel af knowhow, underleverancer o.a.
- c) udvidede kontakter mellem de to parter erhvervsledere, særlig ved tilrettelæggelse af konferencer, seminarer, handels- og industrimissioner med henblik på at øge samhandelen og investeringsstrømmene, forretningsrundrejser og generelle og sektorspecifikke messer
- d) fælles deltagelse af virksomheder fra Fællesskabet i messer og udstillinger, som afholdes i Mellemamerika og omvendt
- e) tekniske og videnskabelige forskningsprojekter samt udveksling af eksperter
- f) udveksling af oplysninger om de i denne aftale indeholdte samarbejdsområder, navnlig adgang til eksisterende eller fremtidige databaser
- g) oprettelse af netværk for erhvervsdrivende, særlig på industriområdet.

Artikel 4

Mestbegunstigelsesbehandling

De kontraherende parter indrømmer i deres handelssamkvem hinanden mestbegunstigelsesbehandling i overensstemmelse med bestemmelserne i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT).

Artikel 5

Udvikling af handelssamarbejdet

1. De kontraherende parter forpligter sig til i videst muligt omfang at udvikle og øge deres samhandel under hensyntagen til deres respektive økonomiske situation og således, at de tilstår hinanden de størst mulige indrømmelser.

2. Med henblik herpå aftaler parterne at undersøge, hvilke metoder og midler der kan bidrage til at nedbringe og fjerne de forskellige hindringer for handelsudviklingen, særlig ikke-toldmæssige og toldlignende hindringer, under hensyntagen til arbejdet på dette område i internationale organisationer.

3. Parterne undersøger mulighederne for i egnede tilfælde at indføre procedurer for fælles konsultationer.

Artikel 6

Retningslinjer for handelssamarbejdet

Med henblik på at opnå et mere dynamisk handelssamarbejde forpligter parterne sig til følgende:

- at fremme møder, udvekslinger og kontakter mellem virksomhedsledere hos de to parter med det formål at bestemme, hvilke varer der vil kunne afsættes på den anden parts marked
- at lette samarbejdet mellem deres respektive toldtjenester, særlig hvad angår erhvervsuddannelse, forenkling af procedurer og påvisning af overtrædelser af toldbestemmelserne
- at fremme og støtte handelsfremmende foranstaltninger såsom seminarer, symposier, handels- og industrimesser og -udstillinger, handelsmissioner, besøg, handelsuger, markedsundersøgelser, osv.
- at støtte deres respektive organisationer og virksomheder, således at de kan foretage gensidigt fordelagtige transaktioner
- at tage hensyn til deres respektive interesser for så vidt angår adgangen til hinandens markeder for basisprodukter, halvfabrikata og forarbejdede varer og stabiliseringen af verdensmarkederne for råvarer, i overensstemmelse med de mål, der er aftalt i de kompetente internationale institutioner
- at undersøge, hvilke metoder og midler der kan bidrage til at lette samhandelen og fjerne handelshindringerne under hensyntagen til arbejdet i internationale organisationer.

Artikel 7

Industrisamarbejde

1. Parterne bidrager til at udvide og diversificere produktionsgrundlaget i industri- og servicesektoren i de mellemamerikanske lande, idet de særlig fremmer samarbejdsforanstaltninger mellem små og mellemstore virksomheder hos de to parter med henblik på at lette deres

adgang til kapital, markeder og egnet teknologi samt gennemførelse af joint ventures.

2. Med henblik herpå stimulerer parterne inden for rammerne af deres respektive kompetencer projekter og foranstaltninger, der tager sigte på at fremme:

- en konsolidering og udvidelse af netværk, der oprettes til brug for samarbejdet
- en bred anvendelse af fællesskabsstøtteinstrumenterne, navnlig finansieringsinstrumentet »European Community Investment Partners« (ECIP), bl.a. ved i større omfang at benytte finansieringsinstitutionerne i den mellemamerikanske region
- samarbejdet mellem virksomhedsledere, f.eks. inden for joint ventures, underleverancer, teknologioverførsel licenser, anvendt forskning og franchiser

Artikel 8

Investeringer

1. De kontraherende parter er enige om:

- inden for rammerne af deres respektive kompetencer, forskrifter og politikker at arbejde for at øge gensidigt fordelagtige investeringer
- at søge at forbedre betingelserne for gensidige investeringer bl.a. ved at indgå aftaler mellem Fællesskabets medlemsstater og de mellemamerikanske lande om fremme og beskyttelse af investeringerne.

2. For at virkeliggøre disse mål aftaler de kontraherende parter at stimulere støtteforanstaltninger, der fremmer og tiltrækker investeringer, med henblik på at finde frem til nye investeringsmuligheder og fremme gennemførelsen heraf.

Disse foranstaltninger kan omfatte:

- a) seminarer, udstillinger og missioner for virksomhedsledere
- b) uddannelse af økonomiske beslutningstagere med henblik på igangsættelse af investeringsprojekter
- c) den nødvendige faglige bistand til gennemførelse af samfinansieringer
- d) foranstaltninger inden for rammerne af programmet »European Community Investment Partners« (ECIP).

3. I de forskellige former for samarbejde vil der kunne inddrages private, offentlige, nationale og multilaterale organisationer, herunder regionale finansieringsinstitutter fra såvel Mellemamerika som Fællesskabet.

*Artikel 9***Samarbejde mellem finansieringsinstitutter**

De kontraherende parter bestræber sig på efter behov og inden for rammerne af deres respektive programmer og lovgivninger at stimulere et samarbejde mellem finansieringsinstitutter gennem foranstaltninger, der kan fremme:

- udveksling af information og erfaringer på områder af gensidig interesse. Denne form for samarbejde kan bl.a. gennemføres ved hjælp af seminarer, konferencer og workshopper
- udveksling af eksperter
- gennemførelsen af faglig bistand
- udveksling af information om statistik og metoder.

*Artikel 10***Videnskabeligt og teknologisk samarbejde**

1. De kontraherende parter forpligter sig under hensyntagen til deres gensidige interesser og til målene for deres respektive politikker på det videnskabelige område til at udvikle et videnskabeligt og teknologisk samarbejde, der navnlig tager sigte på:

- at fremme udvekslingen af videnskabsmænd mellem Mellemamerika og Det Europæiske Fællesskab
- at etablere tættere forbindelser mellem videnskabs- og teknologikredse hos de to parter under hensyntagen til de eksisterende forskningscentre i de to regioner
- at fremme teknologioverførsel på et gensidigt fordelagtigt grundlag
- at iværksætte foranstaltninger til virkeliggørelse af målene for forskningsprogrammer, der er af interesse for begge regioner
- at styrke de mellemamerikanske landes forskningskapacitet ved at fremme foranstaltninger mellem videnskabelige og tekniske forskningscentre samt støtte fremskridt inden for teknisk og anvendt forskning
- at åbne muligheder for økonomisk, industrielt og handelsmæssigt samarbejde.

2. For at udvikle det videnskabelige og teknologiske samarbejde er parterne enige om i fællesskab at fastlægge områderne for deres samarbejde under hensyntagen til udviklingsbehovene i de mellemamerikanske produktionssektorer uden på forhånd at udelukke noget område.

Heriblandt kan særlig nævnes:

- udvikling og forvaltning af politikker for det videnskabelige og teknologiske område

- beskyttelse og forbedring af miljøet, herunder især beskyttelse og genbeplantning af regnskove og af landbrugszoner i grænseområder
- vedvarende energi og rationel udnyttelse af naturressourcerne
- tropisk landbrug, agroindustri og fiskeri
- sundhed, ernæring og socialforsorg i almindelighed og tropesygdomme i særdeleshed
- andre områder såsom boligforhold, byplanlægning, programmering og udvikling, transport og kommunikation
- integration og samarbejde på regionalt plan inden for videnskab og teknologi
- bioteknologi anvendt på det medicinske område og i landbruget
- gennemførelse af taksonomiske undersøgelser af den autoktone flora og fauna med henblik på udarbejdelse af en biologisk fortegnelse til brug for bl.a. lægevidenskab og landbrug.

3. De kontraherende parter fremmer og ansporer foranstaltninger til virkeliggørelse af målene for deres samarbejde, herunder navnlig:

- fælles gennemførelse af videnskabelige og teknologiske forskningsprojekter med deltagelse af såvel offentlige som private forskningscentre og andre kompetente institutioner fra begge parter
- uddannelse på passende niveau af mellemamerikanske erhvervsfolk, der beskæftiger sig med forskning og udvikling, særlig gennem seminarer, kurser og konferencer i europæiske centre samt udveksling af specialister og fagfolk og tildeling af stipendier til specialisering og praktikophold
- udveksling af videnskabelig information, navnlig gennem fælles afholdelse af seminarer, workshopper, arbejds møder og kongresser for forskere på højt niveau fra de to kontraherende parter
- udbredelse af information og af videnskabelig og teknologisk viden.

*Artikel 11***Samarbejde vedrørende standarder**

Uden at dette berører parternes internationale forpligtelser, træffer de kontraherende parter inden for rammerne af deres kompetencer og i overensstemmelse med deres respektive lovgivninger foranstaltninger med henblik på at mindske de eksisterende forskelle inden for metrologi, standardisering og certificering ved at fremme anvendelsen af kompatible standarder og certificeringssystemer. Med dette formål for øje fremmer de i særdeleshed:

- samvirke mellem eksperter og faglig bistand med henblik på at lette udvekslingen af information og undersøgelser vedrørende metrologi, standardisering, kvalitetskontrol, -forbedring og -certificering samt udvikling af den faglige bistand på området
- udvekslinger og kontakter mellem specialiserede organer og institutioner på disse områder
- interventioner, der tager sigte på at opnå gensidig anerkendelse af systemer og kvalitetscertificering
- afholdelse af møder for konsultationer på de pågældende områder.

Artikel 12

Intellektuel og industriel ejendomsret

1. De kontraherende parter forpligter sig inden for rammerne af deres respektive love, forskrifter og politikker til at sikre passende og effektiv beskyttelse og om fornødent styrkelse af de intellektuelle og industrielle ejendomsrettigheder, herunder geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser.

2. De mellemamerikanske lande undertegner, så vidt de har mulighed herfor, internationale aftaler om intellektuel og industriel ejendomsret.

Artikel 13

Samarbejde på mineområdet

De kontraherende parter er under hensyntagen til miljøbeskyttelsesaspekterne enige om at fremme et passende samarbejde til udvikling af minesektoren.

Samarbejdet gennemføres først og fremmest ved hjælp af foranstaltninger, der tager sigte på:

- at tilskynde virksomheder fra de to parter til at deltage i prospektering, efterforskning, udvinding og udnyttelse af deres respektive mineralressourcer
- at skabe aktiviteter til fremme af små og mellemstore virksomheder i mineindustrien
- at udveksle erfaringer og teknologi, vedrørende prospektering, efterforskning og udvinding af mineraler, samt at foretage fælles undersøgelser til fremme af mulighederne for teknologisk udvikling i sektoren.

Artikel 14

Samarbejde på energiområdet

De kontraherende parter anerkender energisektorens betydning for den økonomiske og sociale udvikling og er rede til at styrke deres samarbejde navnlig på områderne

energiplanlægning, energibesparelser og rationel energidnyttelse samt efterforskning af nye energikilder. Der vil i denne sammenhæng blive taget hensyn til miljøspekterne.

For at virkeliggøre dette mål beslutter parterne af fremme:

- gennemførelsen af undersøgelser og fælles forskning
- evaluering af det energipotential, der kan udnyttes af de alternative ressourcer, og anvendelse af teknologier med henblik på energibesparelser i produktionsprocesserne
- opretholdelse af løbende kontakter mellem ansvarlige for energiplanlægning
- gennemførelse af fælles programmer og projekter på området.

Artikel 15

Samarbejde på transportområdet

De kontraherende parter anerkender transportsektorens betydning for den økonomiske udvikling og for større samhandel og vil søge at træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre et samarbejde inden for de forskellige transportformer.

Samarbejdet vil navnlig omfatte:

- udveksling af information om de respektive politikker og emner af gensidig interesse
- uddannelsesprogrammer inden for økonomi, jura og teknik for erhvervsdrivende og ansvarlige i den offentlige administration
- faglig bistand, særlig til programmer for modernisering af infrastrukturer.

Artikel 16

Samarbejde inden for informationsteknologi og telekommunikation

1. De kontraherende parter konstaterer, at informationsteknologi og telekommunikation er af grundlæggende betydning for den økonomiske og sociale udvikling, og erklærer sig rede til at tilskynde til et samarbejde på områder af fælles interesse, især inden for:

- fremme af investeringer og saminvesteringer
- standardisering, overensstemmelsesafprøvning og certificering

- telefonsystemer i landdistrikter og mobiltelefoni samt land- og rumtelekommunikation, f.eks. transportnet, satellitter, optiske fibre, tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) og datatransmission
- elektronik og mikroelektronik
- datamatisering og automatisering
- forskning inden for nye informations- og telekommunikationsteknologier og udvikling heraf.

2. Samarbejdet vil navnlig omfatte:

- fremme af fælles projekter inden for forskning og udvikling samt oprettelse af informationsnet og databanker og adgang til eksisterende banker og net
- samarbejde mellem eksperter
- ekspertrapporter, undersøgelser og udveksling af information
- uddannelse af videnskabeligt og teknisk personale
- fastlæggelse og gennemførelse af projekter af fælles interesse.

Artikel 17

Samarbejde på turistområdet

De kontraherende parter yder i overensstemmelse med deres lovgivninger støtte til samarbejdet på turistområdet i Mellemamerika gennem specifikke foranstaltninger såsom:

- informationsudveksling og undersøgelser af den fremtidige udvikling på turistområdet
- bistand inden for statistik og edb
- uddannelsesforanstaltninger
- tilrettelæggelse af arrangementer og deltagelse i messer til fremme for den mellemamerikanske region
- fremme af investeringer og saminvesteringer der kan bidrage til at forøge turismen.

Artikel 18

Samarbejde på miljøområdet

Parterne giver udtryk for deres vilje til at etablere et tæt samarbejde inden for beskyttelse, bevarelse, forbedring og forvaltning af miljøet, især med henblik på at løse problemerne i forbindelse med vand-, jordbunds- og luftforurening, erosion, ørkendannelse, afskovning og overdreven udnyttelse af naturressourcerne, bykoncentration samt produktiv bevarelse af dyr og planter i skove eller vandmiljø for at forhindre en irrationel og handelsmæssig udnyttelse heraf, navnlig når der er tale om beskyttede arter.

Med henblik herpå bestræber parterne sig på at gennemføre fælles aktioner, der især tager sigte på:

- skabelse og styrkelse af såvel offentlige som private mellemamerikanske strukturer, der er kompetente på dette område
- fremme af undervisningen i miljøspørgsmål på alle niveauer og omfattende udbredelse af kendskabet til og løsningerne på miljøproblemerne med henblik på bevidstgørelse af offentligheden
- gennemførelse af undersøgelser og projekter samt tilrådsstilling af faglig bistand
- tilrettelæggelse af møder, seminarer, workshoper og konferencer samt udveksling af fagfolk og tjenestemænd, der er specialiseret på området
- udveksling af oplysninger og erfaringer
- gennemførelse af undersøgelser og forskning med henblik på iværksættelse af fælles programmer og projekter, der tager sigte på at forebygge og kontrollere naturkatastrofer
- fremme af udvikling og alternativ erhvervsudnyttelse af beskyttede områder under hensyntagen til disse områders beskaffenhed.

Artikel 19

Samarbejde om spørgsmål vedrørende den biologiske mangfoldighed

De kontraherende parter bestræber sig på at etablere et samarbejde om bevarelse af den biologiske mangfoldighed. I dette samarbejde skal der tages hensyn til kriterierne om samfundsøkonomisk nytte, til bevarelsen af den økologiske balance og til de indfødte befolkningsgruppers interesser.

Artikel 20

Udviklings samarbejde

Med henblik på at gøre samarbejdet på nedenstående områder mere effektivt søger parterne at opstille en flerårig programmering.

Parterne erkender desuden, at viljen til at bidrage til en mere kontrolleret og bæredygtig udvikling indebærer dels, at der gives højeste prioritet til udviklingsprojekter, der tager sigte på at tilfredsstille de grundlæggende behov hos de dårligst stillede befolkningsgrupper i de mellemamerikanske lande og fremme kvindens rolle i denne proces, dels, at miljøproblemerne knyttes tæt sammen med udviklingsprocessen.

Samarbejdet omfatter navnlig foranstaltninger, der tager sigte på at bekæmpe ekstrem fattigdom, mildne strukturtilpasningsprogrammernes konsekvenser og fremme jobskabelsen, idet der lægges vægt på foranstaltninger med indvirkning på den økonomiske strukturering og tages hensyn til de makroøkonomiske og sektorspecifikke problemer samt spørgsmål vedrørende institutionel udvikling.

Samarbejdet gennemføres i størst mulig udstrækning i tæt samarbejde med medlemsstaterne.

Artikel 21

Samarbejde inden for landbrug, skovbrug og udvikling af landdistrikter

Parterne er enige om at etablere et samarbejde inden for landbrug, opdræt, skovbrug, agroindustri, landbrugsfødevarerindustri og tropiske produkter for at hæve udviklingsniveauerne.

Med henblik herpå forpligter de sig til velvilligt, i god samarbejdsånd og under hensyntagen til deres respektive forskrifter på området at undersøge:

- mulighederne for at udvikle deres samhandel med landbrugs- og skovprodukter, varer fra agroindustrien og tropiske produkter
- sundhedsmæssige, fytosanitære, veterinære og miljømæssige foranstaltninger med henblik på at fjerne de handelshindringer, der måtte være forbundet dermed.

Desuden bestræber parterne sig under overholdelse af principperne om bæredygtig udvikling på at gennemføre foranstaltninger, der kan styrke samarbejdet inden for:

- udvikling af landbrugssektoren
- beskyttelse og varig udvikling af jordbunds-, vand-, skov-, plante- og dyressourcerne
- miljøet i landbruget og i landdistrikter
- udvikling af menneskelige ressourcer, bl.a. inden for de nye landbrugs-, opdræts- og skovbrugsteknikker samt virksomhedsledelse
- udveksling af og indbyrdes kontakter mellem fagfolk, producenter og institutioner hos de to parter med henblik på at fremme og lette handelstransaktioner og investeringer
- landbrugsforskning
- styrkelse af og indbyrdes forbindelser mellem databanker og statistikker inden for landbrug og skovbrug.

Artikel 22

Samarbejde inden for fiskeri

De kontraherende parter er enige om at styrke og udvikle samarbejdet på fiskeriområdet, navnlig inden for evaluering af ressourcer, ikke-industrielt fiskeri og akvakultur ved hjælp af foranstaltninger såsom:

- udarbejdelse og gennemførelse af specifikke programmer og projekter på det økonomiske, handelsmæssige og videnskabelige og tekniske område

- styrkelse af hele den private sektors deltagelse i udviklingen af denne sektor.

Artikel 23

Samarbejde om sundhed

De kontraherende parter er enige om at samarbejde med henblik på at forbedre folkesundheden, særligt blandt de dårligst stillede befolkningsgrupper, idet der lægges vægt på risikogrupperne.

For at nå dette mål søger parterne at udvikle fælles forskning, teknologioverførsel, udveksling af erfaringer og faglig bistand, herunder navnlig foranstaltninger vedrørende:

- forvaltning og administration i de pågældende tjenester, især de primære sundhedstjenester
- udvikling af undervisningsprogrammer og erhvervsuddannelsesprogrammer i sundhedssektoren
- programmer og projekter til forbedring af sundhedsforholdene (navnlig med henblik på at forebygge infektioner og epidemiske sygdomme) og af den sociale velfærd i by- og landområder,
- uddannelse af det grundlæggende sundhedspersonale
- forebyggelse og behandling af aids
- mor/barn behandling og familieplanlægning
- forebyggelse og behandling af kolera.

Artikel 24

Samarbejde om social udvikling

1. De kontraherende parter etablerer inden for rammerne af deres kompetencer og i overensstemmelse med deres respektive lovgivninger et omfattende samarbejde med henblik på at styrke den sociale udvikling, især gennem en forbedring af levevilkårene for de fattigste befolkningsgrupper i de mellemamerikanske lande.

2. De foranstaltninger og aktioner, der skal bidrage til at virkeliggøre disse mål, omfatter støtte, hovedsagelig i form af faglig bistand, på følgende områder:

- beskyttelse af børn
- fremme af kvindens rolle
- støtte til omstilling fra uformel til formel økonomi
- uddannelses- og bistandsprogrammer til fordel for de unge, der befinder sig i en særlig vanskelig situation
- foranstaltninger med henblik på at mildne de sociale virkninger af strukturtilpasningsprogrammerne, navnlig ved hjælp af programmer, der kan fremme jobskabelsen
- administration af de sociale tjenester
- forbedring af bolig- og hygiejneforholdene i by- og landområder.

*Artikel 25***Samarbejde om bekæmpelse af narkotikamisbrug**

De kontraherende parter forpligter sig i overensstemmelse med deres respektive kompetencer til at koordinere og intensivere deres bestræbelser for at forebygge, reducere og bekæmpe ulovlig produktion, handel og forbrug af narkotika og psykotrope stoffer under hensyntagen til arbejde på området i regionale og internationale organer.

Dette samarbejde, der skal foregå med inddragelse af de kompetente organer på området, omfatter bl.a.:

- projekter for uddannelse, behandling, afvænnelse og rehabilitering af stofmisbrugere
- programmer for forebyggelse af brug af illegale stoffer
- forskningsprogrammer
- foranstaltninger med henblik på at fremme en alternativ udvikling, bl.a. udskiftning af afgrøder
- udveksling af relevant information, herunder foranstaltninger vedrørende hvidvaskning af penge
- programmer for kontrol af handel med prækursorer, kemiske produkter og psykotrope stoffer

De kontraherende parter har mulighed for efter fælles overenskomst at inddrage andre aktionsområder.

*Artikel 26***Samarbejde vedrørende bistand til grupper af flygtninge, fordrevne personer og hjemvendte flygtninge**

Parterne bekræfter på ny deres vilje til at videreføre et bredt samarbejde med henblik på at genintegrere mellem-amerikanske grupper af flygtninge, fordrevne personer og hjemvendte flygtninge i arbejdslivet gennem:

- støtte til udarbejdelse af samarbejdsaktioner i koordinering med de støttemodtagende lande og Den Internationale Konference for Mellemamerikanske Flygtninge (CIREFCA)
- gennemførelse af specifikke projekter med interesse-rede partnere på dette område: UNHCR, regeringsorganer i de støttemodtagende lande og ansete ngo'er i de to regioner.

*Artikel 27***Samarbejde vedrørende styrkelse af den demokratiske proces i Mellemamerika**

De kontraherende parter er enige om at støtte den demokratiske institution og proces i Mellemamerika, navnlig for så vidt angår tilrettelæggelse og overholdelse af frie og transparente valg, styrkelse af retsstaten, overholdelse af menneskerettighederne og hele befolkningens deltagelse i

det politiske og sociale liv uden nogen form for forskelsbehandling.

Med henblik på at virkeliggøre ovennævnte målsætninger gennemfører parterne følgende aktiviteter:

- iværksættelse og gennemførelse af det flerårige program til fremme af menneskerettighederne, som blev godkendt i Lissabon i februar 1992
- udarbejdelse og gennemførelse af andre specifikke projekter med henblik på at støtte demokratiet i Mellemamerika.

*Artikel 28***Samarbejde inden for regional integration**

De kontraherende parter fremmer gennemførelsen af aktioner, der tager sigte på at udvikle den regionale integration i Mellemamerika.

Der skal især gives prioritet til aktioner, der omfatter:

- faglig bistand vedrørende tekniske og praktiske integrationsaspekter
- fremme af underregional og mellemregional handel
- udvikling af det regionale miljø-samarbejde
- styrkelse af de regionale institutioner og støtte til gennemførelsen af fælles politikker og aktiviteter
- tilskyndelse til udvikling af regional kommunikation.

*Artikel 29***Samarbejde vedrørende den offentlige administration**

De kontraherende parter er enige om at etablere et samarbejde inden for administration og institutionel organisation, herunder domstolsorganisation.

For at nå disse mål gennemføres der foranstaltninger, der især tager sigte på at fremme udveksling af oplysninger og uddannelseskurser for tjenestemænd og ansatte i de nationale administrationer, således at den offentlige forvaltning gøres mere effektiv.

Dette samarbejde vil blive gennemført med inddragelse af de eksisterende institutioner i Fællesskabet og Mellemamerika.

*Artikel 30***Samarbejde om information, kommunikation og kultur**

De kontraherende parter er enige om at gennemføre fælles aktioner inden for information og kommunikation med henblik på at udbrede og øge kendskabet til Det

Europæiske Fællesskab og Mellemamerika og deres målsætninger samt anspore Fællesskabets medlemsstater og de mellemamerikanske lande til at styrke deres forbindelser på det kulturelle område.

Disse aktioner vil navnlig antage følgende former:

- udveksling af relevant information om emner af gensidig interesse inden for kultur og information
- tilskyndelse til kulturarrangementer og kulturudvekslinger, især mellem universiteter
- udarbejdelse af forundersøgelser og faglig bistand til bevarelse af kulturarven.

Artikel 31

Samarbejde inden for uddannelse

Med henblik på at forbedre uddannelsen af menneskelige ressourcer i den mellemamerikanske region styrkes samarbejdet på områder af gensidig interesse under hensyntagen til nye teknologier på dette område.

Samarbejdet vil kunne antage form af:

- foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre uddannelsen af ledere, teknikere, erhvervsfolk og faglærte arbejdere
- foranstaltninger med stor multipliktoreffekt til uddannelse af undervisere og ledende teknisk personale, som allerede har lederansvar i offentlige og private virksomheder, administrationen, offentlige tjenester og økonomiske serviceorganer
- konkrete programmer for udveksling af eksperter, viden og teknik mellem uddannelsesinstitutioner i de mellemamerikanske lande og Europa, særlig på det tekniske, videnskabelige og erhvervmæssige område
- alfabetiseringsprogrammer som led i projekter inden for sundhed og social udvikling.

Artikel 32

Midler til gennemførelse af samarbejde

1. De kontraherende parter forpligter sig til efter evne og under anvendelse af deres respektive mekanismer at stille passende midler til rådighed til at virkeliggøre de ved denne aftale fastsatte mål for samarbejdet, herunder finansielle midler. I denne forbindelse foretages der, hver gang det er muligt, en flerårig programmering og fastsættelse af prioriteringer under hensyntagen til de mellemamerikanske landes behov og udviklingsniveau.

2. For at lette samarbejdet i henhold til denne aftale indrømmer de mellemamerikanske lande eksperter fra Fællesskabet de garantier og faciliteter, der er nødvendige for udøvelsen af deres hverv.

Artikel 33

Blandet kommission

1. De kontraherende parter beslutter at videreføre den blandede kommission, der blev nedsat ved samarbejdsaftalen undertegnet i 1985. Den blandede kommission består af repræsentanter for Fællesskabet og repræsentanter for de mellemamerikanske lande, som bistås af repræsentanter for organer for den mellemamerikanske integration.

2. Den blandede kommission har til opgave:

- at drage omsorg for den rette gennemførelse af aftalen
- at koordinere og prioritere aktiviteter, projekter og konkrete foranstaltninger i forbindelse med denne aftales mål og at foreslå de nødvendige midler til deres gennemførelse
- at undersøge og opfølge udviklingen i samhandelen og i samarbejdet mellem parterne
- at udforme alle nødvendige henstillinger med henblik på at fremme en øget samhandel og en intensivering og diversificering af samarbejdet
- at søge egnede midler til at forebygge de vanskeligheder, der måtte opstå i forbindelse med fortolkningen og gennemførelsen af denne aftale.

3. Dagsordenen for møderne i den blandede kommission fastsættes efter fælles overenskomst. Den blandede kommission fastsætter selv bestemmelser om mødehyppighed og -sted, formandskab og andre spørgsmål, der måtte opstå, og afgør, om der eventuelt skal nedsættes underkommissioner.

Artikel 34

Andre aftaler

1. Med forbehold af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af de Europæiske Fællesskaber berører denne aftale og enhver handling i henhold til den på ingen måde den kompetence, som Fællesskabets medlemsstater har til at gennemføre bilaterale aktioner med landene i Mellemamerika inden for rammerne af det økonomiske samarbejde og til eventuelt at indgå nye aftaler om økonomisk samarbejde med de mellemamerikanske lande.

2. Bestemmelserne i denne aftale erstatter de bestemmelser i aftalerne mellem Fællesskabets medlemsstater og de mellemamerikanske lande, som er uforenelige eller identiske dermed, jf. dog bestemmelserne i stk. 1 vedrørende det økonomiske samarbejde.

Artikel 35

Territorial anvendelse

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, og på den anden side for områderne i de seks mellemamerikanske stater, der er kontraherende parter i aftalen.

Artikel 36

Bilag

Bilaget udgør en integrerende del af denne aftale.

Artikel 37

Ikrafttræden og stiltiende forlængelse

Denne aftale træder i kraft på den første dag i måneden efter den dato, på hvilken de kontraherende parter har givet hinanden notifikation om afslutningen af de retlige procedurer, som er nødvendige i så henseende. Denne

aftale indgås for en periode på fem år. Den forlænges stiltiende fra år til år, medmindre en af de kontraherende parter opsiges den med et skriftligt varsel på seks måneder forud for udløbsdatoen.

Hvis opsigelsen kommer fra et af de mellemamerikanske lande, berører den ikke aftalens gyldighed for de øvrige kontraherende parter.

Artikel 38

Sprog

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

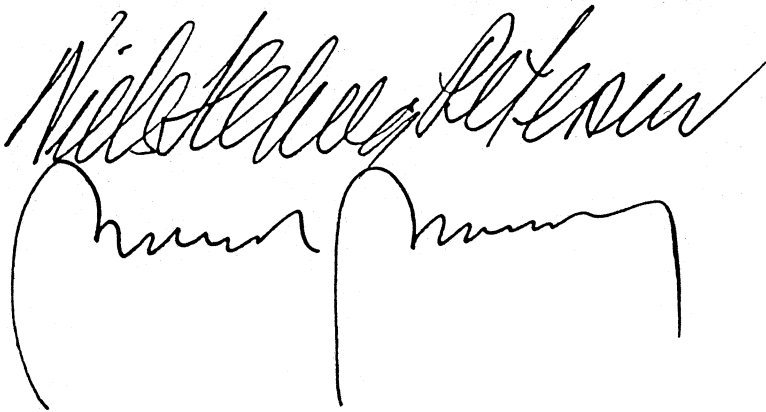
Artikel 39

Udviklingsklausul

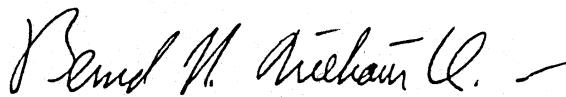
1. De kontraherende parter kan efter fælles overenskomst udbygge og forbedre denne aftale med henblik på at øge samarbejdet og supplere dette gennem aftaler om specifikke sektorer eller aktiviteter.

2. Som led i anvendelsen af denne aftale kan hver af de kontraherende parter fremsætte forslag til at udvide området for det gensidige samarbejde under hensyntagen til erfaringerne med aftalens gennemførelse.

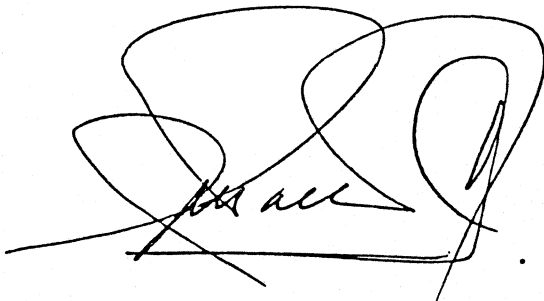
Por el Consejo de las Comunidades Europeas
For Rådet for De Europæiske Fællesskaber
Für den Rat der Europäischen Gemeinschaften
Για το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
For the Council of the European Communities
Pour le Conseil des Communautés européennes
Per il Consiglio delle Comunità europee
Voor de Raad van de Europese Gemeenschappen
Pelo Conselho das Comunidades Europeias

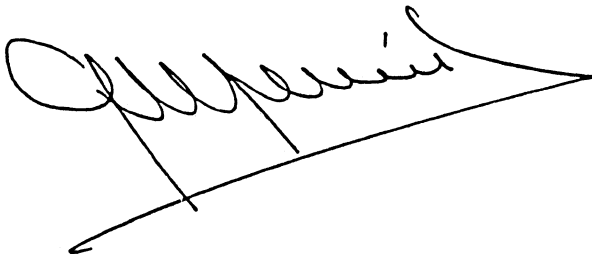
Por el Gobierno de la República de Costa Rica

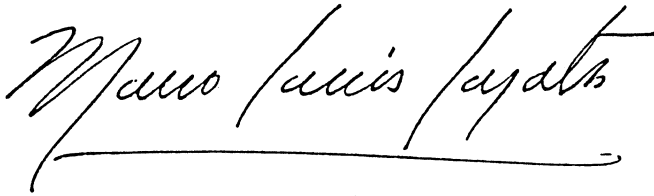
Por el Gobierno de la República de El Salvador

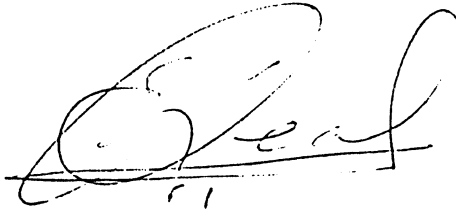
Por el Gobierno de la República de Guatemala

Por el Gobierno de la República de Honduras

A handwritten signature in cursive script, reading "Manuel Luis Pazato", with a long horizontal flourish underneath.

Por el Gobierno de la República de Nicaragua

A handwritten signature in cursive script, appearing to be "E. Real", with a horizontal line underneath.

Por el Gobierno de la República de Panamá

A handwritten signature in cursive script, appearing to be "J. L. Uruco", with a large loop at the end.

—

BILAG

BREVVEKSLING OM SØTRANSPORT

Brev nr. 1

Hr.,

Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De ville bekræfte følgende:

Ved undertegnelsen af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama forpligtede parterne sig til at søge spørgsmål vedrørende søtransport behandlet på passende måde, særlig når søtransport kunne give anledning til en hindring for udvikling af samhandelen. I denne forbindelse skal der søges gensidigt tilfredsstillende løsninger under overholdelse af princippet om fri og redelig konkurrence på et kommercielt grundlag.

Det blev tillige aftalt, at disse spørgsmål også skulle behandles på møder i den blandede kommission.

Modtag, hr., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

For Rådet for De Europæiske Fællesskaber

Brev nr. 2

Hr.,

Jeg har den ære at anerkende modtagelsen af Deres skrivelse og bekræfte følgende:

»Ved undertegnelsen af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama forpligtede parterne sig til at søge spørgsmål vedrørende søtransport behandlet på passende måde, særlig når søtransport kunne give anledning til en hindring for udvikling af samhandelen. I denne forbindelse skal der søges gensidigt tilfredsstillende løsninger under overholdelse af princippet om fri og redelig konkurrence på et kommercielt grundlag.

Det blev tillige aftalt, at disse spørgsmål også skulle behandles på møder i den blandede kommission.»

Modtag, hr., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

For Mellemerika

ENSIDIG ERKLÆRING FRA MELLEAMERIKA OM ARTIKEL 8

De mellemamerikanske lande giver udtryk for deres vilje til efter anmodning fra en hvilken som helst af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs medlemsstater at indlede samtaler med henblik på indgåelse af aftaler om beskyttelse og fremme af investeringerne.

ENSIDIG ERKLÆRING FRA FÆLLESSKABET OM ARTIKEL 32

Fællesskabet bekræfter sin vilje til at yde bistand først og fremmest til projekter af regional rækkevidde og erklærer sig rede til kvalitativt og kvantitativt at intensivere dette samarbejde. De finansielle bidrag, der mobiliseres med henblik herpå, vil svare til denne aftales udvidede mål samt til den store forøgelse af midlerne, der er fastsat i retningslinjerne for samarbejdet med udviklingslandene i Asien og Latinamerika for året 1990; disse bidrag vil indgå i budgetbevillingerne.

ENSIDIG ERKLÆRING FRA FÆLLESSKABET OM DE SÆRLIGE INDRØMMELSER, DER ER TILSTÅET MELLEAMERIKA VED RÅDETS FORORDNING (EØF) nr. 3900/91 AF 16. DECEMBER 1991

Fællesskabet erklærede sig rede til:

- a) at undersøge virkningerne for de mellemamerikanske lande og de øvrige udviklingslande af de særlige indrømmelser, der er tilstået inden for rammerne af den generelle præferenceordning
- b) at videreføre dialogen om dette spørgsmål med de latinamerikanske lande
- c) at bemyndige Kommissionen til ved udløbet af den gyldighedsperiode, der er fastsat for indrømmelsen af disse præferencer (1994), at foretage en evaluering af situationen, særlig på baggrund af udviklingen i de forhold, som der blev taget hensyn til ved indrømmelsen af sådanne præferencer.

ENSIDIG ERKLÆRING FRA MELLEAMERIKA OM DE SÆRLIGE INDRØMMELSER, DER ER TILSTÅET MELLEAMERIKA VED RÅDETS FORORDNING (EØF) nr. 3900/91 AF 16. DECEMBER 1991

De mellemamerikanske kontraherende parter giver udtryk for, at de tillægger den præferencebehandling, som Det Europæiske Fællesskab har tilstået dem inden for rammerne af den generelle præferenceordning stor betydning.

Denne behandling er særlig vigtig for de mellemamerikanske lande som støtte til deres udvikling i retning af fred, demokratisk konsolidering og national genopbygning; det samme gælder bestræbelserne for, at Mellemamerikas skrøbelige økonomier og demokratiske samfund og institutioner ikke skades af problemerne i forbindelse med narkotika.

Meddelelse om datoen for ikrafttrædelse af rammeaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og republikkerne Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama

Da udvekslingen af notifikationsinstrumenterne vedrørende afslutningen af de procedurer, der er nødvendige for ikrafttrædelsen af ovennævnte aftale, der blev undertegnet den 22. februar 1993 i San Salvador, blev tilendebragt den 24. februar 1999, træder aftalen, i overensstemmelse med artikel 37 heri, i kraft den 1. marts 1999.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. juli 1998

om påtænkt og allerede ydet støtte til Keller SpA og Keller Meccanica SpA fra Italien

(meddelt under nummer K(1998) 2047)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/195/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i henhold til bestemmelserne i ovennævnte artikler at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved brev af henholdsvis 12. april 1996 og 2. maj 1996 meddelte den italienske regering Kommissionen, at den havde til hensigt at yde statsgarantier inden for rammerne af artikel 2a i lov 95/1979 til Keller SpA og Keller Meccanica SpA, som begge i 1994 blev erklæret for insolvente, og som blev underlagt særlige administrative ordninger.

Begge virksomheder indgik i Gruppo Keller, som beskæftiger sig med produktion af rullende jernbanemateriel. Keller SpA, som var moderselskabet, har hovedsæde på Sicilien og har ca. 294 ansatte. Selskabet Keller Meccanica SpA, der kontrolleres af Keller SpA, har hovedsæde på Sardinien og tæller 319 ansatte.

I henhold til lov nr. 95 fra 1979 blev der udnævnt en ekstraordinær eksekutor, som fik til opgave at udarbejde programmer for en sanering af begge virksomheder, og

disse programmer blev godkendt ved ministerielt dekret af 22. december 1994. De indebærer bl.a. udførelse af eksisterende ordrer som middel til at genoprette de to selskabers rentabilitet med henblik på senere at afhænde dem til en køber eller i modsat fald at afvikle dem. Gennemførelsen af disse planer blev forsinket som følge af vanskeligheder med at tilvejebringe den nødvendige finansiering.

Blandt de opnåede finansieringer har Keller SpA opnået et lavt forrentet lån på 33 839 mio. ITL fra Irfis-Mediocredito della Sicilia, og Keller Meccanica SpA har opnået et lavt forrentet lån på 6 500 mio. ITL fra Società Finanziaria Industriale Rinascita Sardegna-Sfirs SpA. Begge lån er ydet til en rentesats, der ligger under den tilsvarende referencesats for Italien (11,35 % for året 1995).

II

Som følge af de ufyldstgørende oplysninger, som de italienske myndigheder har meddelt, og den alvorlige tvivl, der er opstået omkring de foranstaltninger, Kommissionen har fået meddelelse om, besluttede sidstnævnte den 10. februar 1997 at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, hjemlede procedure vedrørende:

- det lavt forrentede lån på 33 839 mio. ITL, som Irfis-Mediocredito della Sicilia SpA har ydet Keller SpA til en årlig rente på 4 %
- det lavt forrentede lån på 6 500 mio. ITL, som Società Finanziaria Industriale Rinascita Sardegna-Sfirs SpA har ydet Keller Meccanica SpA til en årlig rente på 5 %

— den planlagte statsgaranti, som skal ydes Keller SpA og Keller Meccanica SpA i henhold til artikel 2a i lov nr. 95/1979, og som dækker 50 % af de to ovennævnte lavt forrentede lån.

På det pågældende tidspunkt så Kommissionen sig ikke i stand til at betragte de i saneringsprogrammerne indeholdte foranstaltninger som omstrukturingsforanstaltninger, eftersom de betingelser, der er opstillet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽¹⁾, ikke var opfyldt, især som følge af mangelen på en gennemførlig, sammenhængende og omfattende plan for genetablering af virksomhedernes rentabilitet på længere sigt. Det så endvidere ud til, at de to lavt forrentede lån var blevet ydet i modstrid med den forpligtelse, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 93, stk. 3, i henhold til hvilken Kommissionen skal underrettes om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger.

III

Ved brev af 5. marts 1997 underrettede Kommissionen de italienske myndigheder om sin beslutning om at indlede proceduren i henhold til artikel 93, stk. 2, over for ovennævnte foranstaltninger. En genpart af dette brev blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾. I forbindelse med denne procedure har Kommissionen ikke modtaget nogen bemærkninger fra andre interesserede parter.

Den 19. maj 1997 svarede de italienske myndigheder på Kommissionens meddelelse om indledning af proceduren, idet de præciserede, at:

- for så vidt angår støtten til Keller SpA, har regionen Sicilien svaret, at det lavt forrentede lån på 33 839 mio. ITL, der blev bevilget den 22. april 1996, blev ydet i henhold til regionallov 25/1993, en støtteordning, som er blevet godkendt af Kommissionen. Denne lov, der blev meddelt Kommissionen den 14. marts 1995, er senere blevet ændret ved regionallov 20/1995, hvorved fordelene ved ordningen fra 1993 blev udstrakt til også at omfatte virksomheder, der var underlagt særlige administrative ordninger. I modsætning til, hvad Kommissionen havde anført ved iværksættelsen af proceduren, var lånet derfor ikke blevet ydet inden for rammerne af regionallov 20/1995, men inden for rammerne af den forudgående regionallov 25/1993. De sicilianske myndigheder har tillige meddelt, at de ikke agter at yde nogen statsgaranti til Keller SpA
- for så vidt angår støtten til Keller Meccanica SpA, har regionen Sardinien oplyst, at det lavt forrentede lån på 6 500 mio. ITL er ydet i henhold til regionallov 66/1976, en anden støtteordning, der er blevet godkendt af Kommissionen, og som senere er blevet ændret med henblik på at justere parametrene, der stammer fra 1976, så de passer til de nuværende økonomiske

forhold. De sardiske myndigheder omtaler slet ikke statsgarantien til fordel for Keller Meccanica SpA

- desuden har de italienske myndigheder og de sardiske myndigheder forklaret, at omstrukturingsplanerne alene vedrørte det tidsrum på fire år, der var indrømmet virksomheden til en videreførelse af driften i henhold til lov 95/1979. Formålet med disse planer var dog begrænset til udførelse af eksisterende ordrer og til salg af virksomhederne til tredjemand ved afslutningen af denne periode eller afvikling af virksomhederne.

Den 23. juni 1997 blev der afholdt et møde med de sardiske myndigheder, som fremhævede, at der i praksis ikke var nogen forbindelse mellem Keller Meccanica SpA og Keller SpA. Med hensyn til det lavt forrentede lån, der blev ydet inden for rammerne af regionallov 66/1976 til Keller Meccanica SpA, fastslog de pågældende myndigheder, at de grundlæggende betingelser, ud fra hvilke Kommissionen i 1985 havde godkendt støtteordningen af 1976, var blevet justeret i overensstemmelse med den definition af små og mellemstore virksomheder (SMV), som Kommissionen selv havde formuleret i »Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (SMV)«⁽³⁾.

På mødet forpligtede de sardiske myndigheder sig til at give Kommissionen meddelelse om de ændringer, der var foretaget af regionallov 66/1976, og at fremlægge en omstrukturingsplan for Keller Meccanica SpA. De nævnte også muligheden af, at der ikke ville blive ydet nogen statsgaranti til Keller Meccanica SpA.

Efter adskillige opfordringer fra Kommissionens side meddelte de italienske myndigheder den 27. januar 1998 en række yderligere oplysninger om de to selskaber, og det blev bl.a. bekræftet, at de statsgarantier i henhold til lov 95/1979, der var givet meddelelse om, ikke ville blive ydet, at begge virksomheder var i færd med at gennemføre de saneringsplaner, der var blevet godkendt i 1994, og at deres afhændelse til tredjemand ville være fuldbyrdet inden juni 1998, eftersom salgsproceduren allerede var igangsat. Derfor mente de ikke, at det længere var nødvendigt at tilstille Kommissionen nye omstrukturingsplaner, og de bebudede, at meddelelsen om ydelse af statsstøtte i henhold til artikel 2a i lov 95/1979 ville blive trukket tilbage.

De italienske myndigheder vedlagde et dokument fra regionen Sardinien, hvori det attesteres, at ændringerne af den støtteordning af 1976, der fandt anvendelse på det til Keller Meccanica SpA ydede lån, ville blive meddelt Kommissionen sammen med en ny ændring, der endnu ikke var blevet vedtaget af politiske årsager. Dog fastslog de, at disse ændringer alene tog sigte på en justering af de parametre, der var fastsat i den oprindelige ordning fra 1976. Til dato er der ikke blevet fremsendt nogen meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3; Kommissionen er udelukkende blevet »underrettet« om de pågældende ændringer ved brev af 27. januar 1998.

⁽¹⁾ EFT C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 140 af 7. 5. 1997, s. 12.

⁽³⁾ EFT C 213 af 19. 8. 1992, s. 2.

IV

A. Statsgarantien i henhold til lov 95/1979

Kommissionen er i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, blevet underrettet om den foreslåede ydelse af statsgaranti fra Italiens side til fordel for Keller SpA og Keller Meccanica SpA i henhold til lov 95/1979. Kommissionen mener derfor, at de italienske myndigheder har opfyldt den i denne artikel nævnte forpligtelse.

Ved brev af 27. januar 1998 bekræftede de italienske myndigheder over for Kommissionen, at statsgarantien ikke vil blive ydet, og at de derfor trak meddelelsen herom tilbage. Derfor har Kommissionen afsluttet den procedure i henhold til artikel 93, stk. 2, der var blevet indledt vedrørende disse garantier.

B. Det lavt forrentede lån på 33 839 mio. ITL til Keller SpA

På tidspunktet for indledningen af proceduren erklærede Kommissionen, at de italienske myndigheder på et tidligere tidspunkt havde bekræftet, at lånet var ydet den 22. april 1996 i henhold til regionallov 20/1995, ved hvilken regionen Sicilien udstrakte fordelene i artikel 30 og 31 i regionallov 25/1993 til også at omfatte de virksomheder, der er underlagt særlige administrative ordninger. Bestemmelserne i artikel 30 og 31 i regionallov 25/1993 var blevet godkendt af Kommissionen i 1994 (statsstøtte C 12/92, ex NN 113/A/93 — Italien). Eftersom regionallov 20/1995 indebar en ændring af regionallov 25/1993, havde Kommissionen betragtet den som en integrerende del af den oprindelige ordning, der stadig er genstand for undersøgelse (statsstøtte NN 113/A/93 — Italien).

Som allerede anført hævder de italienske myndigheder i deres bemærkninger til indledningen af proceduren, at det lavt forrentede lån på 33 839 mio. ITL til Keller SpA ikke blev ydet i henhold til lov 20/1995, men i henhold til regionallov 25/1993. I virkeligheden blev aftalen mellem Irfis-Mediocredito della Sicilia og virksomheden Keller SpA, der allerede var underlagt en særlig administrativ ordning, undertegnet den 30. december 1994, dvs. en dag inden udløbet af den tidsfrist, som Kommissionen havde fastsat i sin beslutning fra 1994 om den regionale støtteordning i medfør af regionallov 25/1993 (der indebar en ændring af regionallov 119/1983).

De italienske myndigheder hævder, at man for at få konstateret, om den pågældende foranstaltning var i overensstemmelse med ordningen, bør tage tidspunktet for selve indgåelsen af aftalen om lånebetingelserne i betragtning og ikke tidspunktet for den rent faktiske ydelse af det lavt forrentede lån. Denne fortolkning bekræftede Kommissionens tjenestegrene ved brev af 19. januar 1995. Da man altså udelukkende bør tage hensyn til det første af disse to tidspunkter, er et udelukket, at det lavt forrentede lån er ydet i henhold til regionallov 20/1995, som på

det pågældende tidspunkt endnu ikke var vedtaget af regionalforsamlingen.

For så vidt angår regionallov 20/1995, fastholder de italienske myndigheder, at loven ikke rummer bestemmelser om ydelse af nye former for statsstøtte, men at den nøjes med udtrykkeligt at fastslå, at også virksomheder underlagt særlige administrative ordninger kan drage fordel af de i regionallov 25/1993 omhandlede foranstaltninger. Med andre ord tydeliggør regionallov 20/1995 blot fortolkningen af regionallov 25/1993. De italienske myndigheder tilføjer, at i henhold til de italienske regler er virksomheder, som er underlagt særlige administrative ordninger, ikke udelukket fra muligheden for at opnå nye finansieringsmidler til den løbende drift. Det vil bl.a. sige, at hverken regionallov 119/93 eller regionallov 25/1993 forbyder ydelse af lavt forventede lån til fordel for virksomheder, der er underlagt særlige administrative ordninger.

Kommissionen mener, at de af italienske myndigheder anførte argumenter er i modstrid med de tidligere fremsendte oplysninger. Ved brev af 20. september 1996 (meddelt Kommissionen ved brev fra Italiens faste repræsentation af 12. december 1996) oplyste regionen Sicilien, at regionallov 20/1995 udstrakte fordelene ved regionallov 25/1993 til også at omfatte virksomheder underlagt særlige administrative ordninger. Regionen Sicilien meddelte endvidere i brev af 21. april 1997 (som blev fremsendt til Kommissionen med brev fra Italiens faste repræsentation, dateret den 19. maj 1997), at regionallov 20/1995 tog sigte på at gøre en tidligere besluttet operation gennemførlig.

Dette viser, at regionallov 25/1993 ikke kunne finde anvendelse på virksomheder underlagt særlige administrative ordninger ifølge artikel 2a i lov 95/1979. Det bekræftes også af den kendsgerning, at de italienske myndigheder den 14. marts 1995 i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, besluttede at underrette Kommissionen om de ændringer, der var indeholdt i regionallov 25/1993.

Under alle omstændigheder fastholder Kommissionen, at regionallov 20/1995 ikke kunne finde anvendelse med tilbagevirkende kraft. Kommissionens synspunkt blev af dens tjenestegrene meddelt de italienske myndigheder ved brev af 2. maj 1996, hvori det fastslås, at »den ændring, der er foretaget af artikel 1 i regionallov 20/1995, der går ud på at udstrække gyldigheden af denne ordning til virksomheder, der er underlagt særlige administrative ordninger i henhold til lov 95/1979, udgør en ændring af en bestående ordning, der i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 93, stk. 3, bør meddeles Kommissionen og godkendes af denne. Derfor kan virksomheden Keller SpA ikke for øjeblikket drage fordel af den pågældende støtteordning (regionallov 20/1995)«.

Det kan heraf sluttes, at det lavt forrentede lån blev ydet til Keller SpA, der allerede var underlagt den særlige administrative ordning, på grundlag af en ordning, der ikke tillod, at der blev ydet virksomheden en sådan støtte. Den pågældende ordning tillod ydelse af støtte i form af lavt forrentede lån på op til 30 % af den samlede kontraktmæssige pris på allerede indgåede ordrer fra virksomheder, der opererer på Sicilien. Eftersom det drejede sig om driftsstøtte, havde Kommissionen besluttet at begrænse sin godkendelse af støtten til de 50 000 mio. ITL, der var til rådighed på daværende tidspunkt, og til støtteinterventioner, der skulle være gennemført inden 31. december 1994.

Endvidere blev det lavt forrentede lån bevilget inden vedtagelsen af de lovændringer, der tillod en sådan långivning, og inden Kommissionen kunne tage stilling til disse ændringer. Det støtteelement, der er knyttet til det lavt forrentede lån, må derfor anses for ulovligt, da støtten er ydet i modstrid med de i den godkendte ordning indeholdte betingelser og under misligholdelse af den forpligtelse, der i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, påhviler medlemsstaterne til at underrette Kommissionen så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Kommissionen må derfor bedømme den pågældende støtte som en nyindført særskilt foranstaltning, der ikke er omfattet af den godkendte ordning. Da selskabet helt klart er kriseram, og da de italienske myndigheder har karakteriseret den foreslåede statsgaranti, der dækker en del af dette lån, som en omstrukturingsstøtte, bør lånet vurderes på grundlag af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

C. Det lavt forrentede lån på 6 500 mio. ITL til Keller Meccanica SpA

Der må drages samme konklusioner som under punkt B vedrørende det lavt forrentede lån på 6 500 mio. ITL, der er ydet af Società Finanziaria Industriale Rinascita SardegnaSfirs SpA til Keller Meccanica SpA.

På tidspunktet for procedures indledning anførte Kommissionen, at det lavt forrentede lån ikke opfyldte de betingelser, på grundlag af hvilke Kommissionen havde godkendt låneordningen (statsstøtte C 4/85 - Italien), især for så vidt angår størrelsen af de virksomheder, der kan modtage støtte. Den støtteordning, der blev godkendt af Kommissionen, rummede bestemmelser om, at støttemodtagerne var begrænset til virksomheder med højst 7 mia. ITL i faste investeringer og 100 ansatte. I henhold til de af de italienske myndigheder meddelte oplysninger inden procedures indledning havde Keller Meccanica SpA 319 ansatte og tilsammen 53 466 mio. ITL i faste investeringer.

De italienske myndigheder anførte i deres bemærkninger ved procedures indledning, at Kommissionen havde begået en fejl ved at vælge parametret for virksomhedens

størrelse ud fra et maksimalt antal ansatte. Efter deres opfattelse havde Kommissionen i forbindelse med godkendelsen af de i regionallov 66/1976 indeholdte bestemmelser i første omgang fastsat det maksimale støtteleb pr. fuldtidsansat (14 000 eller 18 000 ECU), hvorpå den havde lagt sig fast på et maksimalt antal ansatte (100) med henblik på fastlæggelse af det maksimale støtteleb pr. virksomhed ud fra det samlede antal ansatte, beregnet på fuldtidsbasis. Den rigorøse begrænsning af antallet til 100 ansatte, som er fastlagt af Kommissionen, er i modstrid med dens egen definition af SMV (250 ansatte) og følgelig vil et betragteligt antal SMV dermed være udelukket fra at drage fordel af støtteforanstaltningerne.

De italienske myndigheder har desuden hævdet, at de ændringer, som Kommissionen har betragtet som på hinanden følgende ændringer af ordningen, og som har gjort Keller Meccanica SpA støtteberettiget, udelukkende var en justering i form af en opskrivning af ovennævnte parametre (faste investeringer og finansiering pr. fuldtidsansat). Det oprindelige parameter for virksomhedernes størrelse, der blev fastlagt til højst 7 mia. ITL i faste investeringer, er nu helt uegnet til at karakterisere selv en mellemstor håndværksvirksomhed. Som følge af lirens konstante købekraftforringelse er kriterierne derfor med forsigtighed blevet opskrevet. Det bør i den forbindelse erindres, at denne opskrivning dog stadig ligger under den værdiforringelse, som liren har været udsat for i tidsrummet 1980-1992, og som ISTAT har beregnet til at andrage 130,6 %.

For så vidt angår det lavt forrentede lån til Keller Meccanica SpA, understreger Kommissionen, at kriterierne for støtteberettigelse er klart fastlagt i Kommissionens beslutning fra 1985 (statsstøtte C 4/85 - Italien). I det brev, der blev sendt til de italienske myndigheder for at meddele om Kommissionens afgørelse, hedder det udtrykkeligt, at »Kommissionen har taget de begrænsninger til efterretning, der er sat for de støtteberettigede virksomheders størrelse (højst 100 ansatte og 7 mia. ITL i faste investeringer)*. Begrænsningen til 100 ansatte skal altså forstås som et størrelseskriterium og en maksimumsgrænse. Selv i tilfælde af, at de italienske myndigheder skulle have ment, at Kommissionens beslutning ikke tog hensyn til vigtigheden af den meddelte ordning, har de dog ikke indbragt denne beslutning for Fællesskabets Domstol inden for den givne tidsfrist. Derfor er beslutningen endelig og uigenkaldelig.

Eftersom den godkendte ordning ikke rummede nogen mekanisme til tilpasning af støtteparametrene og kriterierne for støtteberettigelse, har de efterfølgende ændringer heraf været væsentlige og burde have været meddelt Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3. Eftersom en sådan meddelelse ikke er afgivet, kan man ikke påstå, at den godkendelse, som Kommissionen har givet af den pågældende ordning, bør gælde for det lavt forrentede lån til fordel for Keller Meccanica SpA. De af

de italienske myndigheder meddelte oplysninger berettiger ikke til en ændring af det synspunkt, Kommissionen fremførte på det tidspunkt, hvor proceduren blev indledt. Lånet opfylder ikke de betingelser, under hvilke Kommissionen har godkendt støtteordningen, især med hensyn til størrelsen af de virksomheder, der vil kunne modtage støtte.

Eftersom lånet er ydet i strid med de betingelser, der gælder for den godkendte ordning, må Kommissionen nødvendigvis betragte det lavt forrentede lån på 6 500 mio. ITL til Keller Meccanica SpA som en ny særskilt foranstaltning der ikke falder ind under den godkendte ordning. Eftersom selskabet helt entydigt er kriseram, bør lånet vurderes på grundlag af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

V

Den rentelettelse, der er blevet indrømmet henholdsvis Keller SpA og Keller Meccanica SpA i forbindelse med lånene, bør betragtes som statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1.

Det bør tilføjes, at under den verserende procedure har de italienske myndigheder aldrig bestridt arten af den støtte i form af rentelettelse, der er blevet ydet i tilknytning til de to lån. De italienske myndigheder har ikke anmodet om at opnå særlige undtagelser fra bestemmelserne, men har alene anført, at de to lavt forrentede lån er blevet ydet på grundlag af regionale støtteordninger, der er godkendt af Kommissionen.

I Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder fastslås det, at de forskellige former for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder i kraft af selve deres natur fordrejer konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Konkurrencefordrejningen og påvirkningen af samhandelen bekræftes også af den bestående situation i den sektor, hvor de to selskaber opererer.

Sektoren for rullende materiel omfatter fremstilling af materiel til jernbanerne og til transport i byområder på skinner⁽¹⁾. Efter en periode med stagnation fra midten af '80erne til slutningen af dette årti steg efterspørgslen hurtigt fra 1991 til 1994. Både produktion og afsætning har kunnet registrere en mindre nedgang i 1994 (på henholdsvis 4,7 % og 1,7 %), hvorefter begge kom ud for et drastisk fald: produktionen faldt med 16,5 % og afsætningen med 13,9 %, hvorved man er kommet ned på niveauer, der ligger under niveauerne for 1992.

Efterspørgslen i denne sektor er centreret om et relativt lille antal kunder: nationale og regionale jernbaneselskaber, selskaber for transport i byområder, private udlej-

nings- og leasingselskaber samt industrier, der selv er udstyret med rullende materiel. Efterspørgslen efter rullende materiel afhænger af den mere langsigtede infrastruktur- og transportpolitik, og denne er igen påvirket af det politiske og økonomiske klima.

Da markedet består af et ret begrænset antal kunder med store indkøbsprojekter, som dog kun forekommer med store tidsintervaller, og som gerne strækker sig over flere år, er konkurrencen mellem leverandørerne yderst hård. For fabrikanterne af rullende materiel bevirker disse betingelser, at enhver kontrakt bliver et risikabelt forehavende. De indhøstede erfaringer og de stordriftsfordele, der opnås ved at få tildelt flere kontrakter, er afgørende for, hvor stærkt fabrikanten står i forbindelse med hvert påfølgende bud med henblik på indgåelse af nye ordrer.

Årtier med et indbyrdes afhængighedsforhold mellem jernbaneselskaber og leverandører har skabt en overskydende kapacitet med hensyn til materiel, og denne overskydende kapacitet opvejes kun delvis af eksporten til lande uden for EF. Tidligere har der kun været få ordrer på tværs af grænserne for de landes vedkommende, der selv råder over lokale fabrikanter af rullende materiel, med undtagelse af Nederlandene, Spanien og i den seneste tid Det Forenede Kongerige. En leverandør får normalt adgang til nye nationale markeder ved, at vedkommende erhverver eller bliver medejer af produktionsfaciliteter eller indgår i et konsortium.

Anvendelsen af Rådets direktiv 90/531/EØF⁽²⁾ om afholdelse af offentligt udbud i forbindelse med indgåelse af indkøbskontrakter på områder, der tidligere var genstand for eksklusivaftaler, herunder transportsektoren, senest ændret ved direktiv 94/22/EF⁽³⁾, har skabt nye afsætningsmuligheder for de europæiske leverandører efter mange år, hvor der kun var begrænset adgang til de nationale markeder. Denne tendens til grænseoverskridende indkøb vil nok forstærkes, som følge af den generelle adskillelse mellem infrastrukturforvaltning og udøvelse af transportvirksomhed ad jernbane som omhandlet i Rådets direktiv 91/440/EØF⁽⁴⁾, om udvikling af Fællesskabets jernbaner.

Handelen med rullende materiel landene imellem inden for Fællesskabet⁽⁵⁾ androg i 1993 ca. 1,5 mia. ECU, i 1994 2,6 mia. ECU, i 1995 1,4 mia. ECU og i 1996 1,2 mia. ECU. Italiens procentuelle andel af disse samlede tal har været følgende:

	(%)			
	1993	1994	1995	1996
Import	2,36	1,74	4,33	9,33
Eksport	14,84	4,17	6,28	10

Det bør bemærkes, at i henhold til oplysningerne fra de italienske myndigheder har Keller SpA eksporteret rullende materiel til Tyskland for 7 414 mio. ITL i 1991, for 18 968 mio. ITL i 1992 og for 6 820 mio. ITL i 1993.

⁽²⁾ EFT L 297 af 29. 10. 1990, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 164 af 30. 6. 1994, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 237 af 24. 8. 1991, s. 25.

⁽⁵⁾ Eurostat, Intra European Union Statistics.

⁽¹⁾ Panorama of EU Industry 97, European Commission.

VI

De italienske myndigheder har betegnet den statsgaranti, som er foreslået for en del af de lavt forrentede lån til Keller SpA og Keller Meccanica SpA, som omstrukturingsstøtte. Følgelig bør også selve lånene betragtes som en finansiel støtte til omstrukturering. Også selv om de støtteelementer, der er knyttet til de to lavt forrentede lån, skulle betragtes som støtte til redning af virksomhederne, ville de dog ikke kunne godkendes på baggrund af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. For disse støtteelementer opfylder ikke alle de betingelser, der opregnes i nævnte rammebestemmelser; bl.a. er de ikke ydet for hele det tidsrum, der kræves til færdigudarbejdelse af en nødvendig og gennemførlig saneringsplan. Kun i det tilfælde, hvor Kommissionen endnu var i færd med at gennemgå omstrukturingsplanen ved udløbet af den periode, som støtten til redning er ydet til, ville den kunne acceptere en forlængelse af redningsstøtten indtil afslutningen af nævnte gennemgang.

I det foreliggende tilfælde tager støtten sigte på at gøre det muligt for de to selskaber at færdiggøre de eksisterende ordrer. Såvel den frist, der er sat for denne færdiggørelse (31 til 39 måneder) som lånenes varighed overskrider langt den periode på de seks måneder, som en støtte til redning af en virksomhed normalt er godkendt for. Som det vil blive nærmere belyst i det følgende, tager de planer, der er blevet meddelt Kommissionen, udelukkende sigte på færdiggørelse af igangværende ordrer, og de kan ikke betragtes som omstrukturingsplaner, der vil kunne genoprette selskabernes økonomisk-finansielle effektivitet på længere sigt.

Det er i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder fastsat, at omstrukturingsstøtten normalt kun bør godkendes i de tilfælde, hvor det kan bevises, at godkendelsen af omstrukturingsstøtten er i Fællesskabets interesse. Tilladelsen vil derfor kun kunne gives under overholdelse af meget strenge kriterier, og idet man tager de mulige konkurrencefordrejende virkninger i betragtning.

For at Kommissionen kan godkende en sådan støtte, skal omstrukturingsplanen opfylde alle følgende almindelige betingelser:

- den skal inden for et rimeligt tidsrum og på basis af en realistisk vurdering af virksomhedens fremtidige driftsvilkår kunne gøre virksomheden sund og rentabel på længere sigt. Omstrukturingsstøtten skal derfor være betinget af et bæredygtigt omstrukturings-/saneringsprogram, som skal forelægges Kommissionen i alle detaljer
- den skal forhindre konkurrencefordrejende virkninger i forbindelse med tildeling af støtte
- den skal stå i et rimeligt forhold til omstrukturingsomkostninger og -fordele
- den skal gennemføres fuldstændigt. Der skal desuden indsendes detaljerede årlige rapporter til Kommissionen.

I det foreliggende tilfælde, og det gælder både Keller SpA og Keller Meccanica SpA, har de italienske myndigheder forelagt saneringsplaner, der går ud på færdiggørelse af de eksisterende ordrer som et middel til at genoprette begge selskabers økonomisk-finansielle rentabilitet. Endvidere blev det ikke udelukket, at der kunne tages nye ordrer ind i tilknytning til færdiggørelsen af de allerede modtagne ordrer. Alle de planlagte tiltag, herunder fornyelsen af produktionsanlæggene og modernisering af maskinparken, er udformet med henblik på at opfylde dette mål. I den finansieringsplan, som Keller SpA har forelagt Kommissionen, regnedes der efter udførelsen af ordrene med et positivt slutresultat på 1 805 mio. ITL. I tilfældet Keller Meccanica SpA sættes det forventede slutresultat til 8 300 mio. ITL.

På tidspunktet for procedurans indledning havde ingen af de to selskaber modtaget nye ordrer. Kommissionen kunne ikke drage den slutning, at omstrukturingsplanerne for de to virksomheder ville kunne genoprette den økonomisk-finansielle rentabilitet på længere sigt, for selv under forudsætning af, at de eksisterende ordrer blev færdiggjort, var de forventede resultater ikke tilstrækkelige til at udligne selskabernes forudgående tab.

I de bemærkninger, som de italienske myndigheder fremsatte ved indledningen af proceduren, fremhævede de den særlige karakter af bestemmelserne i lov nr. 95 fra 1979, idet de understregede, at den særlige administrative ordning tager sigte på at sikre videreførelsen af den insolvente virksomheds aktivitet i de tilfælde, hvor der aftegner sig en mulighed for sanering med henblik på en snarlig afhændelse til en privat tredjemand af den aktive del af virksomheden. Dog er det klart, at saneringsplanen ikke kan omfatte et tidsrum, der er længere end varigheden af den særlige administrative ordning (højst 4 år). Enhver beslutning om de to virksomheders fremtid efter denne periode må nødvendigvis træffes af den eventuelle private køber. Desuden har de sardiske myndigheder forklaret, at i forbindelse med den særlige administrative ordning har de initiativer, som eksekutoren har taget vedrørende Keller Meccanica SpA, ikke været af strukturel karakter, men har primært drejet sig om færdiggørelsen af ordrene.

I det sidste brev fra de italienske myndigheder af 27. januar 1998 gav de Kommissionen meddelelse om igangsættelsen af proceduren med henblik på salg af såvel Keller SpA som Keller Meccanica SpA og tilføjede, at som følge af dette nye element i sagen var det ikke længere nødvendigt at iværksætte omstrukturingsplanerne.

På grundlag af ovenstående oplysninger ser Kommissionen sig ikke i stand til at ændre sine indledende konklusioner, det vil sige, at den »saneringsplan«, som den ekstraordinære eksekutor havde foreskrevet for Keller SpA og Keller Meccanica SpA inden for rammerne af lov 95/1979, blot udgør en finansieringsplan, der tager sigte på færdiggørelsen af de ordrer, der var bogført på tidspunktet, hvor loven fandt anvendelse.

Saneringsplanen kan ikke betragtes som en omstrukturingsplan som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, eftersom den ikke skitserer nogen gennemførlig, sammenhængende og langsigtet plan, der vil kunne genoprette virksomhedens økonomisk-finansielle effektivitet på længere sigt. For at opfylde rentabilitetskriteriet skal omstrukturingsplanen være af en sådan art, at den giver virksomheden mulighed for at dække samtlige omkostninger, herunder afskrivning og finansielle byrder, og at den desuden giver mulighed for en vis afkastningsgrad, så det sikres, at virksomheden, når omstrukturingsplanen er gennemført, ikke længere vil have behov for yderligere tilførsler af statsstøtte, men vil være i stand til at klare konkurrencen på markedet ved at trække på egne ressourcer.

Det er helt klart, at noget sådant ikke kan konstateres i det pågældende tilfælde. Foranstaltningen er beregnet på at opretholde aktiviteten i de to virksomheder i en begrænset overgangsperiode, indtil man har fundet frem til en privat køber. De italienske myndigheder indrømmer ligefrem, at ethvert initiativ til sikring af virksomhedernes fremtidige økonomisk-finansielle rentabilitet bør tages af den potentielle private køber, når virksomhederne ikke længere er underlagt de særlige administrative ordninger. Derfor må der drages den slutning, at den første og vigtigste betingelse, der stilles i Fællesskabets rammebestemmelser (at udarbejde en omstrukturingsplan, der vil kunne gøre virksomheden sund og rentabel på længere sigt), ikke er opfyldt.

Ej heller overholdes betingelsen om forhindring af konkurrencefordrejende virkninger i forbindelse med tildeling af støtte, for under hele overgangsperioden holdes de to selskaber kunstigt i live til ulempe for de ikke-støttede konkurrenter, der virker i samme sektor. Desuden er det ikke udelukket, at de to selskaber modtager nye ordrer.

De støtteelementer, der er indeholdt i de lavt forrentede lån på henholdsvis 33 839 mio. ITL til Keller SpA og 6 500 mio. ITL til Keller Meccanica SpA, kan ikke omfattes af den undtagelse, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), den eneste, der kan finde anvendelse på statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Den i artikel 92, stk. 3, litra a), omhandlede undtagelse kan heller ikke finde anvendelse, eftersom støtten ikke tager sigte på at fremme udviklingen i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav.

Det bør fastslås, at selv hvis begge selskaber var blevet privatiseret ved afslutningen af det tidsrum på fire år, hvor de var underlagt særlige administrative ordninger, ville Kommissionen af de allerede nævnte grunde have draget

de samme konklusioner. Dette ville ikke have fritaget Kommissionen for at tage stilling til de foranstaltninger, der er blevet truffet i overgangsperioden med de særlige administrative ordninger, som bør vurderes for sig uafhængigt af en eventuel afhændelse af virksomhederne.

Heller ikke det forhold, at begge selskaber har været underlagt særlige administrative ordninger, ændrer noget ved Kommissionens konklusioner. I en tidligere statsstøttesag (statsstøtte C 8/96 Ferdofin Srl⁽¹⁾), skønnede Kommissionen, at de støtteforanstaltninger, der var indrømmet Ferdofin i henhold til lov 95/1979, skulle betragtes som statsstøtte, eftersom de anvendte foranstaltninger på grundlag af nævnte lov ikke tager sigte på alle selskaber, men kun på de største (med over 300 ansatte), og eftersom selve proceduren afhænger af, hvorledes de offentlige myndigheder udøver deres skønsbeføjelse. Af mangel på en egentlig omstrukturingsplan har Kommissionen afsluttet sagen med krav om, at Italien inddriver den af de italienske myndigheder ydede støtte til Ferdofin. I lighed med denne beslutning kan sager som den foreliggende, der frembyder analoge træk, ikke få Kommissionen til at indtage en anden holdning.

VII

Støtteelementerne kan beregnes som forskellen mellem de rentesatser, der har fundet anvendelse over for selskaberne, og den referencesats, der anvendes til beregning af nettosubventionsækvivalenten for regionalstøtten i Italien i 1995, dvs. 11,35 %. Der fremkommer derved et støtteelement på 4 288 mio. ITL for det lavt forrentede lån til Keller SpA og et støtteelement på 903 mio. ITL for det lavt forrentede lån til Keller Meccanica SpA.

Derfor bør der drages den slutning, at den rentelettelse, der er tale om på henholdsvis 4 288 mio. ITL for det lavt forrentede lån til Keller SpA og på 903 mio. ITL for det lavt forrentede lån til Keller Meccanica SpA, må betegnes som ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

Når det konstateres, at en ulovligt ydet støtte er uforenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, pålægger Kommissionen medlemsstaten at tilbage-søge den hos støttemodtageren som stadfæstet af Domstolen i de domme, der er afsagt i sagerne 70/72 Kommissionen mod Tyskland⁽²⁾, 310/85 Deufil mod Kommissionen⁽³⁾ og C-5/89 Kommissionen mod Tyskland⁽⁴⁾.

De italienske myndigheder opfordres til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på tilbagesøgning af den ulovlige og med fællesmarkedet uforenelige støtte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING.

Artikel 1

De betingelser, under hvilke der er ydet to lavt forrentede lån til et beløb af henholdsvis 33 839 mio. ITL til Keller SpA og 6 500 mio. ITL til Keller Meccanica SpA, svarer

⁽¹⁾ EFT L 306 af 11. 11. 1997, s. 25.

⁽²⁾ Sml. 1973, s. 813.

⁽³⁾ Sml. 1987, s. 901.

⁽⁴⁾ Sml. 1990, s. I-3437.

ikke til betingelserne i de regionale støtteordninger, som Kommissionen har godkendt. Desuden er ovennævnte lån blevet ydet, inden Kommissionen i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 93, stk. 3, kunne fremsætte sine bemærkninger hertil.

Artikel 2

Den ydede støtte i form af rentelettelse svarende til 4 288 mio. ITL til fordel for Keller SpA og 903 mio. ITL til fordel for Keller Meccanica SpA er ulovlig.

Nævnte støtteforanstaltninger falder ikke ind under nogen af de undtagelser, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, eller EØS-traktatens artikel 61, stk. 2 og 3, og de er derfor uforenelige med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-traktatens artikel 61, stk. 1.

Artikel 3

Italien træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på tilbagesøgning af den i artikel 2 omhandlede ulovligt udbetalte støtte. Tilbagesøgningen sker i overensstemmelse med de i Italien gældende procedurer og bestemmelser.

De beløb, der skal tilbagesøges, tillægges renter fra datoen for ydelsen af støtten til datoen for den rent faktiske tilbagesøgning. Disse renter beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes til beregning af den nettosubventionsækvivalent for regionalstøtte, der finder anvendelse i Italien på datoen for tilbagebetalingen.

Artikel 4

Italien meddeler senest to måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning Kommissionen, hvilke foranstaltninger den har truffet til at efterkomme beslutningen.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. juli 1998

om garantier til Eisen- und Stahlwerke Rötzel GmbH

(meddelt under nummer K(1998) 2369)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/196/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 4, litra c),

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF af 18. december 1996 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien⁽¹⁾, særlig artikel 6,

efter opfordring til de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Kommissionen underrettede ved skrivelse af 12. august 1997 Tyskland om, at den havde indledt proceduren efter artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2496/96/EKSF (i det følgende stålstøttereglerne) vedrørende en simpel kaution på 80 %, som delstaten Nordrhein-Westfalen har ydet Eisen- und Stahlwerke Rötzel GmbH (i det følgende benævnt Rötzel).

Den 25. april 1995 ydede delstaten Nordrhein-Westfalen Rötzel en simpel kaution på 80 % for et banklån på 15 mio. DEM. Kautionen blev ydet på grundlag af et kautionsprogram, som var godkendt for delstaten Nordrhein-Westfalen (N 155/88; skrivelse SG(88) D/6814 af 9. juni 1988). Godkendelsen blev udelukket givet på grundlag af EF-traktaten, ikke EKSF-traktaten. Der var endvidere knyttet en række betingelser til godkendelsen, idet der var pligt til at indgive særskilt anmeldelse, når der var tale om følsomme sektorer som f.eks. stål.

Formålet med banklånet og kautionen var at støtte virksomhedens omstrukturingsplan. Virksomheden fremstiller varmvalsede båndstål, koldvalsede bånd samt profilerede eller højtlegerede produkter på fabrikken i

Nettetal. Produktionskapaciteten for varmvalsede båndstål er 54 000 tons om året. Firmaet fremstiller i alt ca. 50 000 tons stål om året, heraf ca. 30 000 tons varmvalsede produkter og ca. 20 000 tons koldvalsede produkter. Ca. halvdelen af de varmvalsede produkter anvendes på fabrikken. Rötzel beskæftiger 170 medarbejdere, heraf 95 inden for produktion af koldvalsede produkter og 35 inden for produktion af varmvalsede produkter.

I årene 1950-1993 havde Rötzel endvidere en fabrik i Dinslaken med en varmvalsningskapacitet på 264 000 tons om året. På grund af markedssituationen var der i perioden 1976-1994 en nedgang i produktionen af varmvalsede bånd. Rötzel udbyggede derfor sit koldvalsningsanlæg i Nettetal. Investeringerne hertil androg 20 mio. DEM. I halvfemserne blev situationen forværret, og Rötzel besluttede derfor at nedlukke fabrikken i Dinslaken. Udgifterne hertil blev af den tyske regering anslået til 10,5 mio. DEM. Produktionskapaciteten på 264 000 tons om året for varmvalsede produkter blev nedlukket. Nedlukningen af en så stor del af virksomheden nødvendiggjorde en omstrukturering, som resulterede i, at varmvalsanlæg IV i Nettetal igen blev åbnet.

For at finansiere den omstrukturering af virksomheden, der var blevet nødvendig ved nedlukningen af fabrikken i Dinslaken, måtte Rötzel sælge fast ejendom. I den afsluttende fase var der endvidere behov for ovennævnte banklån på 15 mio. DEM. Lånet blev sikret ved en kaution på 5 mio. DEM, som de to interessenter stod inde for, samt en simpel kaution på 80 % stillet af delstaten Nordrhein-Westfalen. Ifølge de tyske myndigheder vedrørte investeringerne ikke varmvalsningsanlægget i Nettetal.

Rötzel fremstiller produkter, der hører ind under to forskellige traktater, nemlig EF-traktaten og EKSF-traktaten. De varmvalsede produkter falder ind under EKSF-traktaten. I forbindelse med procedurens indledning fastslog Kommissionen, at Rötzel som stålproducent er

⁽¹⁾ EFT L 338 af 28. 12. 1996, s. 42.

omfattet af artikel 80 i EKSF-traktaten og støttebestemmelserne i denne traktat. Selv om Tyskland hævder, at ovennævnte kaution er ydet for at sikre et investeringslån til koldvalsningsanlægget, har den omstrukturering af Rötzel, som investeringerne dækkede, resulteret i, at varmvalseanlægget er blevet taget i brug igen. Der er endvidere risiko for, at kautionen også vil kunne få afsmittende virkninger på den stålproduktion, der falder ind under EKSF-traktaten som følge af, at produktionen af koldvalsedede produkter og EKSF-aktiviteterne er knyttet meget tæt sammen på én og samme virksomhed.

Da delstaten Nordrhein-Westfalen har overtaget en vis risiko, da den overtog kautionen for banklånet uden at forlange en tilsvarende risikopræmie, er Kommissionen af den opfattelse, at delstaten ikke har handlet efter den private investors princip. Kommissionen betragter derfor kautionen som statsstøtte.

I henhold til artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten er tilskud eller støtte uanset form ydet af medlemsstaterne uforenelig med fællesmarkedet. Undtagelser fra denne regel er fastsat i stålstøttereglerne, der er vedtaget på grundlag af artikel 95 i EKSF-traktaten.

Ved procedurens indledning nærrede Kommissionen alvorlig tvivl med hensyn til, om statsstøtten var forenelig med fællesmarkedet, da den ikke så ud til at opfylde nogen af betingelserne for de undtagelser, der er fastsat i stålstøttereglerne. Den besluttede derfor, at støtten falder ind under forbuddet i artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten.

Kommissionen besluttede derfor at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i stålstøtte reglerne.

II

Kommissionens beslutning om at indlede proceduren ⁽¹⁾ er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. De øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev opfordret til at fremsætte deres bemærkninger.

UK Steel Association anførte i sine bemærkninger fra 18. november 1997, at man ganske vist ikke var enig i opfattelsen af, at al støtte til en virksomhed, der både er aktiv inden for EKSF-området og uden for dette, automatisk er underlagt EKSF-bestemmelserne uafhængig af, hvad støtten anvendes til. I det foreliggende tilfælde var den af Kommissionen valgte fremgangsmåde dog berettiget, da der i Rötzels tilfælde var tale om en fuldstændig integreret virksomhed på én og samme fabrik. Kommissionen videre sendte disse bemærkninger til Tyskland ved skrivelse af 10. december 1997 for at give de tyske myndigheder mulighed for at tage stilling hertil.

Tyskland reagerede på procedurens indledning og bemærkningerne fra UK Steel Association ved skrivelse af 24. februar 1998. Ved denne lejlighed blev det bekræftet,

at Rötzel havde opnået en simpel kaution på 80 % for et banklån på 15 mio. DEM, der er sammensat på følgende måde:

- a) et amortiseringslån på 2,5 mio. DEM til investeringsformål
- b) et amortiseringslån på 4,5 mio. DEM til driftsformål
- c) en kreditlinje på 8 mio. DEM til driftsformål.

Da Rötzel i mellemtiden har indgivet konkursbegæring, er kautionen blevet aktiveret. Delstaten har til dels kunnet reducere sit tab, men den videre udvikling kan ikke overskues på nuværende tidspunkt, da konkursproceduren først afsluttes i slutningen af 1998.

III

I henhold til artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten er tilskud eller støtte uanset form ydet af medlemsstaterne uforenelig med fællesmarkedet og derfor forbudt. De eneste undtagelser fra dette forbud er fastsat i stålstøttereglerne. Det drejer sig om:

- a) støtte til forskning og udvikling
- b) støtte til miljøbeskyttelse og
- c) støtte til lukning.

Tyskland påberåber sig ikke nogen af disse undtagelser i det foreliggende tilfælde.

Tyskland har heller ikke anfægtet det fremførte argument om, at kautionen indebærer statsstøtte, da delstaten har overtaget en risiko uden at forlange en tilsvarende risikopræmie. Kommissionen er af den opfattelse, at statsstøtten svarer til hele det kautionerede beløb. Nedlukningen af fabrikken i Dinslaken og det fortsatte behov for omstrukturering hos Rötzel i Nettetal tyder på, at virksomheden allerede var i vanskeligheder, da kautionen blev ydet. Lånet på 15 mio. DEM til omstruktureringen af Rötzel var nødvendigt og for så vidt af vital betydning for virksomheden. I betragtning af de vanskeligheder, som virksomheden stod over for, burde det være højst usandsynligt, at lånet ville være blevet ydet uden delstatens kaution. Statsstøtten udgør derfor 12 mio. DEM (80 % af 15 mio. DEM).

Kommissionen finder endvidere, at kautionen skal behandles efter EKSF-traktaten og stålstøttereglerne, da EKSF-aktiviteterne og de øvrige aktiviteter har været integreret på én og samme virksomhed. Der er ikke fra tysk side fremlagt oplysninger, der giver mulighed for at opdele omkostningerne efter aktivitetsområder. Endvidere råder Kommissionen over oplysninger om, at omstruktureringen har resulteret i genåbning af et varmvalsningsværk, som falder ind under EKSF-traktaten.

⁽¹⁾ EFT C 328 af 30. 10. 1997, s. 11.

Kommissionen tager i øvrigt til efterretning, at banklånet dækker 12,5 mio. DEM til driftsformål og kun 2,5 mio. DEM til investeringsformål. Da det ikke er muligt at adskille driftsomkostningerne, der vedrører produktionsområder, der falder ind under begge traktater, er Kommissionen tvunget til at behandle kautionen på grundlag af EKSF-traktaten. UK Steel Association deler denne opfattelse, og Tyskland har ikke anfægtet denne fremgangsmåde under proceduren.

Kommissionen konkluderer derfor, at kautionen udgør statsstøtte, som falder ind under EKSF-traktaten og indebærer overtrædelse af artikel 4, litra c). I øvrigt er der ikke nogen af undtagelserne i stålstøttereglerne, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte i form af en kaution på 80 %, som delstaten Nordrhein-Westfalen har ydet for et banklån på 15 mio. DEM til Eisen- und Stahlwerke Rötzel GmbH i Nettetal er ulovlig, da den ikke er anmeldt på forhånd. I overensstemmelse med artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten er støtten endvidere ikke forenelig med det fælles marked for kul og stål.

Artikel 2

I overensstemmelse med de i tysk lovgivning fastsatte bestemmelser om inddrivelse af statslige fordringer skal Tyskland kræve, at beløbet på 12 mio. DEM, der er kautiøneret til fordel for Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH i Nettetal, tilbagebetales. Der beregnes renter af dette beløb fra tidspunktet for støttens udbetaling indtil tilbagebetalingen for at udligne virkningerne af støtten. Renterne beregnes på grundlag af den rentesats, som Kommissionen anvender ved beregning af nettosubventionsækvivalenten i forbindelse med regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland skal senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. juli 1998

om den anmeldte kapitaludvidelse i Air France

(meddelt under nummer K(1998) 2404)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/197/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a), og protokol 27,

efter i overensstemmelse med traktatens artikel 93 at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger ved åbning af proceduren den 25. maj 1994 og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGENS KENDSGERNINGER

- (1) Ved beslutning 94/653/EF⁽¹⁾ (herefter benævnt »1994-beslutningen«) godkendte Kommissionen, at Frankrig udbetalte 20 mia. FRF i statsstøtte til Compagnie Nationale Air France (herefter benævnt »Air France«). De to første artikler i beslutningen har følgende ordlyd:

»Artikel 1

Den støtte, der i perioden 1994-1996 skal ydes Air France i form af en kapitaludvidelse på 20 mia. FRF udbetalt i tre rater med henblik på selskabets omstrukturering i overensstemmelse med projektet, er forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), på betingelse, af at de franske myndigheder overholder følgende forpligtelser:

- 1) Den samlede støtte må udelukkende komme Air France til gode. Ved Air France forstås Compagnie Nationale Air France samt alle selskaber, som Air France har aktiemajoritet i, med undtagelse af Air Inter. For at undgå enhver overførsel af støtten til selskabet Air Inter oprettes der inden 31. december 1994 et holdingselskab, der skal besidde en aktiemajoritet i

selskaberne Air France og Air Inter. Der må ikke finde nogen finansiel overførsel sted, der ikke indgår som led i en normal kommerciel forbindelse mellem selskaberne i koncernen hverken før eller efter den faktiske oprettelse af holdingselskabet. Således skal alle tjenesteydelser og overdragelse af goder mellem selskaberne foretages til markedsprisen; Air France kan ikke i noget tilfælde anvende præferencepriser til fordel for Air Inter.

- 2) Privatiseringsprocessen af Air France skal iværksættes, når virksomhedens økonomiske og finansielle situation er genoprettet i overensstemmelse med planen, ligeledes under hensyntagen til forholdene på de finansielle markeder.

- 3) Air France skal gennemføre projektet fuldt ud, således som det blev meddelt Europa-Kommissionen den 18. marts 1994, navnlig for så vidt angår følgende produktivitetsmål udtrykt i EPKT/ansat for omstruktureringsplanens varighed:

— 1994: 1 556 200 EPKT/ansat

— 1995: 1 725 500 EPKT/ansat

— 1996: 1 829 200 EPKT/ansat.

- 4) De franske myndigheder skal udvise en normal aktionæradfærd over for Air France, tillade selskabet at blive forvaltet udelukkende efter kommercielle principper og afholde sig fra at blande sig i selskabets forvaltning af andre grunde end dem, der er tilknyttet deres aktionærstatus.

- 5) De franske myndigheder må ikke give Air France, i overensstemmelse med fællesskabsretten, hverken nye midler eller anden støtte i nogen som helst form.

- 6) Under planens varighed må støtten udelukkende anvendes af Air France til selskabets omstrukturering og ikke til at erhverve nye aktiebeholdninger i andre luftfartsselskaber.

⁽¹⁾ EFT L 254 af 30. 9. 1994, s. 73.

- 7) Under planens varighed må antallet af fly ikke øges ud over 146 i Air France's driftsflåde.
- 8) Under planens varighed må det nationale selskab Air France's udbud ikke øges ud over det i 1993 opnåede niveau på følgende ruter:
- fra Paris til alle destinationer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (7 045 mio. ASK)
 - fra provinsen til alle destinationer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (1 413,4 mio. ASK).
- Dette udbud kan øges med 2,7 % om året, medmindre vækstraten på hver af de tilsvarende markeder er mindre.
- Hvis den årlige vækstrate på disse markeder imidlertid overstiger 5 % kan udbuddet øges ud over de 2,7 % med den vækst, der ligger ud over de 5 %.
- 9) De franske myndigheder skal sikre sig, at Air France under planens varighed ikke fører en prispolitik bestående i at tilbyde priser, der ligger under konkurrenternes for et tilsvarende udbud på de ruter, selskabet beflyver inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
- 10) De franske myndigheder må ikke give Air France fortrinsbehandling for så vidt angår trafikrettigheder.
- 11) Air France må under planens varighed ikke beflyve flere ruter end i 1993 (89 ruter) mellem Frankrig og de andre lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
- 12) De franske myndigheder skal under planens varighed begrænse Air Charters udbud til 1993-niveauet (3 047 sæder og 17 fly) med en mulig årlig forøgelse svarende til markedets vækstrate.
- 13) De franske myndigheder skal garantere, at enhver afhændelse af goder og tjenesteydelser fra Air France til fordel for Air Charter afspejler markedspriserne.
- 14) Air France skal afhænde sin andel i Méridien-hotelselskabet før årets udgang på de for Air France mest fordelagtige, finansielle, kommercielle og retlige betingelser.
- 15) De franske myndigheder skal hurtigst muligt og sammen med virksomheden Aéroports de Paris fortsætte ændringen af reglerne for trafikfordeling for det parisiske lufthavnssystem i overensstemmelse med Kommissionens beslutning af 27. april 1994 om åbning af forbindelsen Orly-London.
- 16) De franske myndigheder skal sørge for, at de nødvendige arbejder med henblik på tilpasning af de to Orly-terminaler, der foretages af virksomheden Aéroports de Paris, samt en eventuel mætning af den ene eller den anden af disse terminaler, ikke fordrejer konkurrencevilkårene til skade for de selskaber, der beflyver dem.

Artikel 2

For at sikre sig at støttebeløbet forbliver foreneligt med fællesmarkedet, er udbetaling af anden og tredje rate af kapitaludvidelsen betinget af, at de ovenfor anførte forpligtelser overholdes, samt at projektet rent faktisk gennemføres med de påregnede resultater (navnlig for så vidt angår driftsresultaterne og produktivitetstallene udtrykt i EPKT/ansat samt salg af aktiver).

Den franske regering forelægger Kommissionen en rapport om udviklingen i omstrukturingsprogrammet og om Air France's økonomiske og finansielle situation. Disse rapporter skal forelægges mindst otte uger før frigørelsen af anden og tredje støtterate i 1995 og 1996.

Under hensyntagen til miljø- og markedsudviklingen lader Kommissionen planens korrekte gennemførelse samt overholdelsen af de betingelser, der er tilknyttet støttens godkendelse, efterprøve af uafhængige konsulenter, der er udvalgt af Kommissionen sammen med den franske regering.«

- (2) 1994-beslutningen blev indbragt for Retten i Første Instans af luftfartsselskaberne British Airways, SAS, KLM, Air UK, Euralair og TAT, som var sagsøgere i sagen T-371/94, og British Midland, som sagsøger i sagen T-394/94. Retten i Første Instans afsagde dom den 25. juni 1998 i begge sager, hvorved 1994-beslutningen blev annulleret. Begrundelsen for dommen er (præmis 454):

»Af undersøgelsen af samtlige i sagerne fremførte anbringender fremgår det, at begrundelsen for den anfægtede beslutning er mangelfuld på to punkter henholdsvis med hensyn til indkøbet af 17 nye fly til et beløb af 11,5 mia. FRF (jf. ovenfor i præmis 84-120) og med hensyn til Air France's konkurrencemæssige

stilling på nettet for selskabets ruter ud af EØS med den dertil hørende tilførselstrafik (jf. ovenfor i præmis 238-280). Retten finder, at disse to punkter er af væsentlig betydning for hele opbygningen af den anfægtede beslutning. Beslutningen findes derfor at måtte annulleres*.

- (3) Hvad angår den mangelfulde begrundelse for købet af 17 nye fly, minder Retten først om Domstolens retspraksis⁽²⁾, som de interesserede parter havde påberåbt sig under den administrative procedure inden 1994-beslutningen, og som fastslår, at investeringer til normal eller regelmæssig fornyelse eller modernisering af en virksomheds produktionskapacitet ikke kan finansieres ved hjælp af statsstøtte. Dernæst anfører Retten, at det i 1994-beslutningen »anerkendes, at støtten skal finansiere en investering i flåden ved indkøb af 17 nye fly« samt at »under alle omstændigheder forbyder beslutningen ikke, at støtten kan anvendes, i det mindste delvis, til at finansiere denne investering«, forudsat at »det eneste selvstændige finansielle middel, Air France havde til at bidrage til finansiering af investeringen, nemlig salg af aktiver, antages kun at indbringe 7 mia. FRF, mens de pågældende investeringsomkostninger er på 11,5 mia. FRF«. (præmis 111). Domstolen fastslår, at købet af de 17 fly »klart udgør en modernisering af Air Frances flåde«, og at Kommissionen i begrundelsen for 1994-beslutningen ikke angav, om den undtagelsesvis kunne acceptere, at købet blev finansieret ved hjælp af statsstøtte, »... fordi den mente, at denne retspraksis var uden enhver relevans under den konkrete sags omstændigheder, eller om den mente at fravige princippet, der var fastslået i denne retspraksis«. (præmis 112). Retten bemærker, at Kommissionens praksis i dens egne beslutninger afspejler en principiel modstand mod enhver form for driftsstøtte til finansiering af en normal modernisering af anlæg og inventar, og Retten konkluderer:

»Det fremgår således ikke af beslutningens begrundelse, at Kommissionen faktisk undersøgte, om moderniseringen af Air Frances flåde trods ovennævnte retspraksis og praksis i

Kommissionens egne beslutninger delvis kunne finansieres af støtte til omstrukturering af selskabet — og i bekræftende fald af hvilke grunde.« (præmis 114).

- (4) Retten tilføjer, at der ikke kan tages hensyn til bemærkningerne fra Kommissionens befuldmægtigede under retssagen om, at støtten kun skulle anvendes til at nedbringe Air France's gæld og ikke til indkøb af 17 nye fly, da de blev modsagt af 1994-beslutning begrundelser og da det kun er kommissionsmedlemmerne, der kan ændre begrundelserne i et kollegialt forum. Retten finder desuden, at påstandene om, at omstrukturingsplanen ville resultere i en bruttoselvfinansierings-evne der betød, at Air France selv kunne påtage sig drifts- og investeringsomkostninger, modsiger begrundelsen for 1994-beslutningen, hvoraf det fremgår, at Air France's finansielle ligevægt og rentabilitet først vil være genetableret ved udgangen af 1996 (præmis 119).
- (5) Hvad angår Air France's konkurrenceforhold på selskabets ruter uden for EØS og de tilsvarende fødelinjer, fastslår Retten, efter først at have mindet om, at nogle af sagsøgerne havde rejst dette spørgsmål under den administrative procedure forud for vedtagelsen af 1994-beslutningen, at »beslutningens begrundelse ikke indeholder nogen som helst henvisning til Air France's konkurrence-situation uden for EØS« (præmis 270). Retten understreger, at der mangler en analyse af Air France's internationale rutenet, og at betingelserne for støttens godkendelse for så vidt angår udbuddet og prispolitikken kun vedrører ruter inden for EØS, skønt Kommissionen i en sag om anvendelsen af Rådets forordning nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med virksomhedssammenslutninger⁽³⁾ foretog en analyse af det relevante marked, hvor ruternes substituerbarhed blev taget i betragtning, og skønt Air France's omstrukturingsplan udtrykkeligt forudser en udbygning af langdistanceruterne. På basis heraf fastslår Retten, at »Kommissionen på baggrund af denne praksis i dens beslutninger og i betragtning af bemærkningerne fra de berørte parter var forpligtet til at tage stilling til spørgsmålet om de flyruter ud af EØS,

⁽²⁾ Domstolens domme af 24. februar 1987, Deufil mod Kommissionen, sag 310/85, Sml. 1987 s. 901, og af 8. marts 1988, Exécutif regional wallon og SA Glaverbel mod Kommissionen, forenede sager 62 og 72/87, Sml. 1988 s. 1573.

⁽³⁾ EFT L 395 af 30. 12. 1989, s. 1. Berigtigelse: EFT L 257 af 21. 9. 1990, s. 13.

som støttemodtageren Air France befløj i konkurrence med andre selskaber i EØS* (præmis 273) og såfremt Kommissionen ikke ville udvide godkendelsesbetingelserne til også at omfatte Air France's ruter ud af EØS, »havde den en pligt til i forbindelse med sin undersøgelse af det relevante marked at vurdere, om flyforbindelser ud af EØS f.eks. fra Paris, London, Rom, Frankfurt, København, Amsterdam eller Bruxelles var substituerbare, og om der med hensyn til disse forbindelser derfor var en konkurrencesituation mellem de luftfartsselskaber, hvis knudepunkt befandt sig i en af disse byer« (præmis 274).

- (6) Retten tilføjer, at Air France's opførsel på ruterne ud af EØS med afgang fra Charles de Gaulle-lufthaven Paris, kan have følgevirkninger på fødelinjerne til dette knudepunkt, eventuelt på bekostning af fødelinjerne til andre knudepunkter. Følgelig burde Kommissionen i begrundelsen for sin beslutning ligeledes have taget stilling til de små luftfartsselskaber situation, da de ofte er afhængige af nogle bestemte ruter.
- (7) Retten gør endnu engang gældende, at ingen af de betingelser, Kommissionen opstillede i 1994-beslutningen, kan opveje den omstændighed, at begrundelsen for beslutningen ikke tager højde for ruterne ud af EØS. Retten afviser desuden Kommissionens og de andre intervenienters argumentation, hvorefter begrænsninger på Air France's ruter ud af EØS, som reguleres af bilaterale aftaler, kun ville begunstige luftfartsselskaber uden for EØS og dermed ville være klart imod den fælles interesse, idet den anførte, at argumentet ikke var omfattet af kollegialitetsprincippet. Retten konkluderede, at den ikke kunne undersøge om argumentationen vedrørende støtten indvirkning på Air France konkurrencesituation på ruterne uden for EØS og de relaterede fødelinjer, var velbegrundet, og at »Retten (...) ligeledes ikke er i stand til at tage stilling til argumentationen vedrørende Air France's prispolitik på nettet ud af EØS, som det er gjort gældende, er blevet finansieret af støtten som driftsmæssige foranstaltninger« (præmis 280).
- (8) Det skal bemærkes, at alle sagsørgernes øvrige anbringender blev afvist som ubegrundede af Retten, både anbringendet om et ukorrekt forløb af den administrative procedure, og anbringender

grundet på fejlvurderinger og retlige fejl, især påstanden om, at proportionalitetsprincippet for så vidt angår støttebeløbet var overtrådt, ændring af samhandelsvilkårene i et omfang, som strider mod den fælles interesse, eller om at omstrukturingsplanen ikke kunne genoprette Air France's rentabilitet.

II. RETLIG VURDERING

- (9) EF-traktatens artikel 176 fastslår, at »den eller de institutioner, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne traktat, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger«.
- (10) Domstolen har præciseret disse bestemmelser som følger: »For at efterkomme dommen og opfylde den fuldt ud, skal institutionen ikke blot tage hensyn til dommens konklusion, men også til de præmisser, som har ført til domskonklusionen, og som danner det fornødne grundlag for denne i den forstand, at de er nødvendige, når det skal afgøres, hvad konklusionen helt præcist går ud på. Det er nemlig disse præmisser, som dels fastslår, nøjagtig hvilken bestemmelse der anses for ulovlig, dels angiver de nøjagtige grunde til den i konklusionen fastslåede ulovlighed, og som den pågældende institution skal tage hensyn til, når den udsteder en anden retsakt i stedet for den, der er blevet annulleret«⁽⁴⁾. Domstolen har desuden understreget, at det påhviler den institution, som den annullerede retsakt hidrører fra, at fastlægge de foranstaltninger, som er nødvendige til opfyldelse af en dom om annullation⁽⁵⁾.
- (11) For at tage behørigt hensyn til Rettens dom i den konkrete sag påhviler det Kommissionen at vedtage en ny beslutning, som omfatter en begrundelse på de to punkter, hvor Retten fandt, at begrundelsen var mangelfuld. Da 1994-beslutningen er annulleret på grund af formmangler skal Kommissionen ikke, i henhold til artikel 176, genåbne proceduren, som beslutningen bygger på, og gennemføre hele proceduren igen inden en ny beslutning kan vedtages. Det er nemlig fast retspraksis, at når en retsakt annulleres på grund af formmangler eller proceduremæssige mangler, kan den berørte institution genoptage proceduren fra det stade, hvor manglen forelå⁽⁶⁾. Retten fastslår i dommen af 25. juni 1998 (præmis 81), at de faktiske omstændigheder, som gjorde sig gældende på tidspunktet for

⁽⁴⁾ Domstolens dom af 26. april 1988, Astéris m.fl. mod Kommissionen, forenede sager 97/86, 193/86, 99/86 og 215/86, Sml. 1988 s. 2181, præmis 27.

⁽⁵⁾ Domstolens dom af 5. marts 1980, Könecke mod Kommissionen, sag 76/79, Sml. 1980 s. 665, præmis 13 til 15.

⁽⁶⁾ Domstolens dom af 13. november 1990, Fedesa m.fl., sag C-331/88, Sml. 1990 s. I-4023, og Førsteinstansrettens dom af 17. oktober 1991, de Compte mod Europa-Parlamentet, sag T-26/89, Sml. 1991 s. II-781, præmis 70.

vedtagelsen af beslutningen i 1994, skal danne grundlag for nærværende beslutning, og det følger heraf, at medlemsstaterne og de andre berørte parter allerede har haft lejlighed til at komme med deres bemærkninger under den administrative procedure, som gik forud for 1994-beslutningen, og de proceduremæssige rettigheder er således overholdt, hvorfor Kommissionen kan vedtage en ny beslutning uden at genåbne proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2.

- (12) Retten anførte i sin dom af 25. juni 1998, at den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den fællesskabsmyndighed, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at Domstolen kan udøve sin prøvelsesret, og således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, så de kan forsvare deres rettigheder⁽⁷⁾. Ifølge fast retspraksis skal spørgsmålet om en beslutnings begrundelse opfylde kravene efter traktatens artikel 190, ikke blot vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt retsreglerne for det pågældende område⁽⁸⁾. Det skal i denne forbindelse anføres, at selvom Kommissionen i begrundelsen for en beslutning ikke er forpligtet til at behandle alle de faktiske og retlige spørgsmål, som sagsøgerne har påberåbt sig under den administrative procedure, skal den i den mindste tage hensyn til alle sagens omstændigheder og relevante faktorer, for at Domstolen kan udøve sin legalitetskontrol og give såvel medlemsstaterne som borgerne oplysning om, hvorledes den har anvendt traktaten⁽⁹⁾.

- (13) For at opfylde de førnævnte forpligtelser på de to punkter, hvor Retten fandt begrundelsen mangelfuld, skal Kommissionen først og fremmest understrege, at støtten til Air France vedrører selskabets omstrukturering. I overensstemmelse med traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), mener Kommissionen, at omstrukturingsstøtte til kriseramte virksomheder kan bidrage til udviklingen af visse erhvervsgræne, uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Det påhviler således Kommissionen, under Domstolens kontrol, at sørge for den nødvendige

disciplin, således at medlemsstaternes interventioner ikke er til skade for visse erhvervsgræne set ud fra den fælles interesse. Som led heri råder Kommissionen over den nødvendige skønsmæssige beføjelse til at fastslå og præcisere betingelserne for, at nationale interventioner til fordel for enkelte virksomheder ikke medfører, at én medlemsstats problemer overføres til en anden, og kan anses for at forfølge den fælles interesse i udviklingen af en bestemt erhvervsgræn. Kommissionens beslutningspraksis på området blev anført allerede i 1978 i den beretning om konkurrencepolitikken, hvoraf det fremgår, at støtte til kriseramte virksomheder kan være berettiget set i forhold til traktatens bestemmelser, når den er knyttet til klare omstrukturingsplaner, der tilsigter en varig sanering af forholdene og genoprettelse af virksomhedernes konkurrenceevne, og når den er begrænset til det strengt nødvendige for virksomhedens fortsatte drift i overgangsperioden inden planen bærer frugt⁽¹⁰⁾. Dette standpunkt blev bekræftet i Kommissionens meddelelse om statsstøtte til luftfartssektoren⁽¹¹⁾, som afspejler Kommissionens praksis i beslutning 94/118/EF⁽¹²⁾ vedrørende Aer Lingus, 94/698/EF⁽¹³⁾ vedrørende TAP og 94/696/EF⁽¹⁴⁾ vedrørende Olympic Airways, og standpunktet blev mere generelt anvendt i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽¹⁵⁾.

- (14) I sidstnævnte dokument minder Kommissionen om, at omstrukturingsstøtten er »led i en gennemførlig, sammenhængende og omfattende plan for genetablering af virksomhedens rentabilitet på længere sigt. Omstrukturingsstøtten omfatter normalt et eller flere af følgende elementer: en reorganisering og rationalisering af virksomhedens aktiviteter til et mere effektivt niveau, hvilket typisk vil indebære, at virksomheden opgiver urentable eller tabsgivende aktiviteter, en omstrukturering af de aktiviteter, der kan gøres konkurrencedygtige, samt udvikling og omstilling til nye, rentable aktiviteter. Den fysiske omstrukturering ledsages normalt af en finansiel omstrukturering (kapitaltilførsel, gældsnedsettelse).

⁽⁷⁾ Domstolens dom af 14. februar 1990, Delacre m.fl. mod Kommissionen, sag C-350/88, Sml. 1990 s. I-395, præmis 15.

⁽⁸⁾ Ibid., præmis 16. Jf. desuden Domstolens dom af 2. april 1998, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, sag C-367/95 P, Sml. 1998, s. I-1719, præmis 63.

⁽⁹⁾ Domstolens domme af 24. oktober 1996, Bremer Vulkan mod Kommissionen, forenede sager C-329/93, C-62/95 og C-63/95, Sml. 1996 s. I-5151, præmis 32, og dom af 17. januar 1995, Publishers Association mod Kommissionen, sag C-360/92 P, Sml. 1995 s. I-23, præmis 39.

⁽¹⁰⁾ Jf. punkt 227, 228 og 177 i den ottende beretning om konkurrencepolitikken.

⁽¹¹⁾ EFT C 350 af 10. 12. 1994, s. 5.

⁽¹²⁾ EFT L 54 af 25. 2. 1994, s. 30.

⁽¹³⁾ EFT L 279 af 28. 10. 1994, s. 29.

⁽¹⁴⁾ EFT L 273 af 25. 10. 1994, s. 22.

⁽¹⁵⁾ EFT C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

Omstruktureringsplanen skal bl.a. tage højde for de faktorer, der lå til grund for virksomhedens vanskeligheder, udbud og efterspørgsel på markedet for de pågældende produkter samt den forventede udvikling og virksomhedens specifikke stærke og svage sider. Omstruktureringsplanen skal sikre en velordnet overgang til en ny økonomisk struktur, hvor der er skabt sikkerhed for virksomhedens rentabilitet på længere sigt, og hvor den kan klare sig ved egen hjælp uden behov for yderligere statsstøtte.« (stk. 2.1). Når Kommissionen på grundlag af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92 skal vurdere en omstrukturering, der indebærer statsstøtte, skal Kommissionen først fastslå, om virksomhedens genetablering kan anses for et mål for Kommissionens fællesskabspolitik. Dernæst verificerer Kommissionen, om støtten gør det muligt at genoprette virksomhedens rentabilitet, samt at den står i et rimeligt forhold til omstruktureringens omkostninger og fordele og ikke medfører uberettiget konkurrencefordrejninger. I den forbindelse kan Kommissionen stille visse betingelser for støttens godkendelse.

- (15) Kommissionen fandt i 1994-beslutningen, at det i dette tilfælde var i Fællesskabets interesse at fremme en vellykket omstrukturering af Air France og sikre selskabets levedygtighed på længere sigt, og Retten anfægtede heller ikke denne vurdering (præmis 235 i dommen).

Om begrundelsen vedrørende finansiering af flådefornyelsen

- (16) Inden for ovennævnte retningslinier, og mere specifikt vedrørende finansiering af Air Frances indkøb af nye fly i løbet af omstrukturingsperioden, bør det fremhæves, at virksomhedens omstrukturering er baseret på en omfattende og uafhængig plan, som skal sikre, at virksomheden inden for rimelig tid igen bliver levedygtig uden at der ydes anden støtte⁽¹⁶⁾. Air France's omstrukturering omfatter en omorganisering og rationalisering af selskabets aktiviteter, planlagte omkostningsreduktioner, nedlæggelse af visse urentable flyruter, effektivitets- og produktivitetsforbedringer, afhændelse af aktiver, reduktion af virksomhedens betydelige finansielle omkostninger, alt sammen

foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre fornyet rentabilitet. Samtlige foranstaltninger finansieres delvist ved, at virksomheden tilføres kapital på i alt 20 mia. FRF. Som det anføres i rapporten fra konsulentfirmaet Lazard Frères, er kapitaltilførslen således et væsentligt element og kan ikke adskilles fra virksomhedens generelle omstrukturering.

- (17) Omstruktureringens omfattende karakter og rekapitaliseringens afgørende rolle indebærer, at hele støttebeløbet anvendes til at finansiere omstruktureringens foranstaltningerne. Foranstaltningerne er enten rent strukturelle, som f.eks. aktiviteters omorganisering, sociale⁽¹⁷⁾, som dem, der medfører nedskæringer i medarbejderstaben (afskedigelser, førtidspension, mv.) eller finansielle, f.eks. eftergivelse af virksomhedens kumulerede gæld eller dækning af underskud i omstrukturingsperioden⁽¹⁸⁾. Der kan også være tale om foranstaltninger i forbindelse med virksomhedens normale drift. Typen af foranstaltninger, som støtten medfinansierer, er ikke afgørende, så længe de indgår i en omstrukturingsplan, som kan genoprette virksomhedens rentabilitet, og så længe ovennævnte betingelser med hensyn til proportionalitet og fravær af uberettigede konkurrencefordrejninger, i øvrigt er opfyldt⁽¹⁹⁾. I denne sag er købet af nye fly et led i Air France's omstrukturingsplan. Hvis flåden ikke fornyes, ville det indebære en risiko for, at omstruktureringen mislykkes, hvilket Kommissionen anførte i 1994-beslutningen. Retten fandt, at beslutningen på dette punkt var velbegrunderet (præmis 102 i dommen). Kommissionen mener derfor, at der ikke er noget til hinder for, at støtten til Air France anvendes til flådefornyelsen.

- (18) Det er korrekt, som Retten anfører i præmis 113, at driftsstøtte til den almindelige modernisering af anlæg og udstyr, der fritager virksomheden for omkostninger, som den normalt skulle afholde som led i dens løbende drift, i princippet ikke kan undtages fra forbuddet i traktatens artikel 92, stk. 1, med mindre driftsstøttens fordrejende effekt opvejes af et af de formål af fælles interesse, som er

⁽¹⁷⁾ Ibid.

⁽¹⁸⁾ Jf. punkt 228 i den ottende beretning om konkurrencepolitikken.

⁽¹⁹⁾ Førsteinstansrettens dom af 5. november 1997, Ducros mod Kommissionen, sag T-149/95, Sml. 1997, s. II-2031, præmis 65. Jf. også Kommissionens beslutninger som offentliggjort i deres helhed: ABB (EFT L 309 af 13. 12. 1993, s. 21), Papelesa Española (EFT C 123 af 5. 5. 1993, s. 7), Bull (EFT L 386 af 31. 12. 1994, s. 1), Iritecna (EFT L 330 af 13. 12. 1995, s. 23), Seda de Barcelona (EFT L 298 af 21. 11. 1996, s. 14), SEAT (EFT L 88 af 5. 4. 1996, s. 7), Compagnie Générale Maritime (EFT L 5 af 9. 1. 1997, s. 40), Aircraft Services Lemverder (EFT L 306 af 11. 11. 1997, s. 19) og Kommissionens mange beslutninger om ikke at rejse indvendinger, offentliggjort i resume: f.eks. Bayerische Zellstoff (SG 93/D/18262), Polte (SEK(97) 1055), Magdeburger Stahlbau (SEK(97) 1271), Koenitz (SEK(97) 546/2) osv. . .

⁽¹⁶⁾ Jf. fodnote 11, punkt V.2.38.

anført i samme artikels stk. 2 og 3⁽²⁰⁾. De interesse-rede parter henvisning til retspraksis i Deufil og Glaverbel-sagerne under den administrative procedure skal ses i denne sammenhæng. Selv om flådefornyelsen i denne sag ikke udgør en første investering og ikke vedrører supplerende eller nyt udstyr⁽²¹⁾, indgår flådefornyelsen imidlertid i en generel omstrukturingsplan, hvis nærmere indhold er angivet ovenfor, til forskel for den situation, der lå til grund for retspraksis i de to omtalte sager.

(19) Dertil kommer, at de investeringer, som de to sager omhandlede, fandt sted på et tidspunkt med stor overkapacitet på de relevante markeder, og i Deufil-sagen havde virksomheden takket være investeringerne kunnet fordoble sin produktionskapacitet. I det foreliggende tilfælde kan det derimod anføres, at købet af nye fly ikke indebærer, at Air France's udbud af flysæder øges, samt at det europæiske transportmarked i 1994 ikke var inde i en krise med strukturel overkapacitet, jf. nedenfor.

(20) Det kan tilføjes, at de franske myndigheder i deres anmeldelse til Kommissionen af 18. marts 1994 meddelte, at Air France's gæld ville blive reduceret fra 34 mia. FRF til 15 mia. FRF mellem ultimo 1993 og ultimo 1996 som følge af kapitaltilførslen. Konsulentfirmaet Lazard Frères' rapport, som er vedlagt anmeldelsen, forudser iøvrigt følgende udvikling i Air France's egenkapital og nettogæld i løbet af denne periode:

	<i>(mia. FRF)</i>			
	1993	1994	1995	1996
Egenkapital	(0,4)	7,1	11,7	17,4 ⁽¹⁾
Nettogæld	34,1	25,1	20,7	15,2 ⁽¹⁾

(¹) Eksklusive tilbagediskonteret leje på 6,9 mia. FRF og inden behandling af konvertible obligationer for 1,25 mia. FRF.

Det fremgår af tabellen, at Air France's nettogæld forventedes at falde med 18,9 mia. FRF mellem ultimo 1993 og ultimo 1996. Hvis der tages hensyn

(²⁰) Domstolens dom af 15. maj 1997, Siemens mod Kommissionen, sag C-278/95 P Sml. 1997, s. I-2507, præmis 23, som stadfæster Førsteinstansrettens dom i sag T-459/93, Sml. 1995, s. II-1675, præmis 48.

(²¹) Det skal bemærkes, at udvidelsen af begrebet driftsstøtte til at omfatte genanskaffelsesinvesteringer, jf. retspraksis i Glaverbel og Deufil-sagerne ikke nødvendigvis stemmer overens med begrebets anvendelse inden for økonomisk teori.

til den yderligere gældsætning i løbet af første halvår af 1994, anslår Kommissionen, at den samlede støtte til Air France tjener til at nedsætte virksomhedens gæld samtidig med at egenkapitalen øges, og ikke til at finansiere anskaffelse af nye fly. Finansierings-oversigten i konsulentrapporten fra Lazard Frères viser også, at midlerne fra afhændelse af aktiver (7 mia. FRF) og selvfinansieringsevnen (12,1 mia. FRF), som inkluderer både overskud, henlæggelser og afskrivninger, er mere end tilstrækkelige til at dække finansieringsbehovet (14 mia. FRF), herunder flyinvesteringer på 11,5 mia. FRF. Det skal sluttelig anføres, at under omstrukturingsprocessen andrager nettoudgifterne til flyinvesteringer ikke 11,5 mia. FRF men 6,2 mia. FRF, hvoraf 3,5 mia. FRF er afsat til investeringer i fly, da den anmeldte omstrukturingsplan er opført 4,1 mia. FRF og 1,2 mia. FRF fra henholdsvis afhændelse af fly og salg af flyreserverdele i perioden 1994-1996.

Om begrundelsen vedrørende Air France's konkurrencemæssige situation på ruter uden for EØS

(21) Med hensyn til Air France's konkurrencemæssige situation på selskabets rutenet til tredjelande uden for EØS, skal det først og fremmest bemærkes, at de relevante markeder, som Kommissionen definerer i en statsstøttesag, er mere globale end dem, som Kommissionen analyserer i konkurrencesager som forelægges den i henhold til traktatens artikel 85 og 86 eller forordning (EØF) nr. 4064/89. Kommissionens meddelelse om statsstøtte til luftfartssektoren fastslår således, at det geografiske marked, der skal tages i betragtning for at afgrænse støttens virkninger på konkurrencen kan være enten EØS som helhed eller et specifikt regionalt marked⁽²²⁾, der er specielt kendetegnet ved konkurrence, medens Kommissionen, når den anvender traktatens artikel 85 og 86 på civilluftfartsmarkerne, til dels foretager en analyse rute for rute⁽²³⁾.

(22) Ved dommen af 25. juni 1998 stadfæstede Retten denne fremgangsmåde. I 1994-beslutningen foretog Kommissionen nemlig ikke en undersøgelse rute for rute inden for EØS, men anlagde et globalt syn på spørgsmålet om Air France's konkurrencemæssige situation på hele dette marked. Retten

(²²) Jf. fodnote 11, punkt V.2.38.4).

(²³) Domstolens dom af 11. april 1989, Ahmed Saeed Flugreisen og Silver Line Reisebüro mod Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs, sag 66/86, Sml. 1989 s. 803, præmis 40 til 46. Førsteinstansrettens dom af 19. maj 1994, Air France mod Kommissionen, sag T-2/93, Sml. 1994 s. II-323, præmis 45 og 80 til 85. Kommissionens beslutning 92/213/EØF, British Midland/Aer Lingus, EFT L 96 af 10. 4. 1992, s. 34; Air France/Sabena, EFT C 272 af 21. 10. 1992; af 27. november 1992, British Airways/TAT, EFT C 326 af 11. 12. 1992; af 20. juli 1995, Swissair/Sabena, EFT C 200 af 4. 8. 1995 s. 10; 96/180/EF, LH/SAS, EFT L 54 af 5. 3. 1996, s. 28.

godkendte således Kommissionens standpunkt, både hvad angår begrundelsen (præmis 269) og selve princippet (præmis 288). Som følge heraf mener Kommissionen, at den kan foretage en lignende global analyse af ruterne uden for EØS.

- (23) Hvad angår de begrænsninger, der eventuelt skal pålægges, for at mindske støttens fordrejende effekt eller påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne, fastslår Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, at omstrukturingsplanen skal indebære en kapacitetsnedskæring, når der er en strukturel overkapacitet på det relevante EF-marked. Når der ikke er nogen overkapacitet, forholder det sig imidlertid anderledes: »Hvis der på den anden side ikke er tale om strukturel overkapacitet på det relevante marked i Fællesskabet, hvor støttemodtageren udøver sin virksomhed, vil Kommissionen normalt ikke kræve en kapacitetsnedskæring til gengæld for støtten. Kommissionen vil imidlertid sikre sig, at støtten udelukkende anvendes til at genoprette virksomhedens rentabilitet og ikke giver støttemodtageren mulighed for at udvide produktionskapaciteten under omstruktureringen, med mindre dette er af væsentlig betydning for genoprettelse af rentabiliteten og ikke forvrider konkurrencen ud over hvad der er acceptabelt«⁽²⁴⁾. Dette standpunkt er bekræftet ved retspraksis, som betragter en kapacitetsnedskæring som en acceptabel modydelse for konkurrencefordrejninger⁽²⁵⁾. Hvad angår eventuelle afbødende foranstaltningers proportionale karakter er det fastslået i retspraksis, at der ikke behøver at være et bestemt kvantitativt forhold mellem støttebeløbene og omfanget af de kapacitetsnedskæringer, der skal foretages. Kommissionens vurdering begrænser sig i denne forbindelse ikke alene til en kontrol på grundlag af økonomiske kriterier alene; den kan ligeledes »tilgodese en lang række forskellige hensyn af politisk, økonomisk eller social art, som led i udøvelsen af sine skønsmæssige beføjelser«⁽²⁶⁾.

- (24) For at sikre, at samhandlen ikke påvirkes i et omfang, som strider mod den fælles interesse har Kommissionen i den konkrete sag stillet følgende hovedbetingelser for støttens godkendelse: Air France giver tilsagn om, at støtten kun anvendes til omstrukturingsformål, under omstrukturingsplanens forløb begrænses Air France's flåde til 146 fly og selskabets udbud af pladser målt i ASK til

destinationer inden for EØS underkastes en begrænsning, Air France må endvidere ikke udøve en dominerende indflydelse på priserne på dets ruter inden for EØS (price leadership), Air France må ikke modtage fortrinsbehandling for så vidt angår trafikrettigheder, og endelig begrænses Air France's ruteflyvning mellem Frankrig og de andre EØS-lande til 89 ruter. Vedrørende disse betingelser skal det nævnes, at kravet om, at Air France ikke må modtage fortrinsbehandling for så vidt angår trafikrettigheder og begrænsningen til 146 fly gælder for hele rutenettet, også ruter til tredjelande. Kommissionen har som led i udøvelsen af sine globale skønsmæssige beføjelser valgt ikke at udstrække de andre ovennævnte betingelser til ruterne uden for EØS, særligt forbuddet mod at være prisførende og begrænsningen af udbuddet målt i ASK, af følgende tre grunde:

- der er afgivet seriøse garantier vedrørende samtlige ruter
- i 1994 påvirkedes konkurrence- og samhandelsvilkårene inden for EF i langt højere grad af udviklingen på ruterne inden for EØS end af udviklingen på ruterne udenfor EØS
- udstrækningen af ovennævnte betingelser til at omfatte ruterne ud af EØS ville primært være til fordel for luftfartsselskaber fra tredjelande.

- (25) Med hensyn til det første punkt mener Kommissionen, at tilsagnet om kun at anvende støtten til Air France's omstrukturering og begrænsningen af antallet af fly, som fuldt ud gælder for ruterne uden for EØS, allerede udgør væsentlige modydelser for støtten til Air France. Som det er påvist ovenfor, må kapitaltilførslen på 20 mia. FRF anses for udelukkende at være anvendt til gældsnedbringelse og er ikke brugt til at føre en prispolitik eller anden politik, som kunne være tabsgivende. Den anmeldte omstrukturingsplan begrænser desuden antallet af fly til 146 i omstrukturingsperioden, og ledsages desuden af en svag reduktion i det samlede antal af udbudte sæder. I meddelelsen om statsstøtte til luftfartssektoren understreger Kommissionen, at det statsstøttefinansierede programs »formål ikke må være at øge det pågældende luftfartsselskabs kapacitet og udbud, til skade for dets direkte europæiske konkurrenter«, og at »under alle omstændigheder må programmet derfor ikke føre til en stigning der er større end markedets vækst, i antallet af fly eller kapacitet (sæder), der udbydes på de relevante markeder«⁽²⁷⁾.

⁽²⁴⁾ Jf. fodnote 15.

⁽²⁵⁾ Ducros-dommen, jf. fodnote 19, præmis 67.

⁽²⁶⁾ Førsteinstansrettens dom af 24. oktober 1997, *Wirtschaftsvereinigung Stahl mod Kommissionen*, sag T-244/94, Sml. 1997, s. II-1963, præmis 111, med henvisning til Domstolens dom af 3. oktober 1985, *Tyskland mod Kommissionen*, sag 214/83, Sml. 1985, s. 3053, præmis 33.

⁽²⁷⁾ Jf. fodnote 11, punkt V.2.38.4).

(26) I 1994-beslutningen skønnede Kommissionen imidlertid, at det europæiske lufttransportmarked ikke var i krise som følge af strukturel overkapacitet, og at situationen inden for luftfartssektoren ikke begrundede en generel kapacitetsreduktion. På de to punkter godkendte Retten Kommissionens ræsonnement (dommens præmis 365 og 367). Det bør tilføjes, at civilluftfarten er en af de sektorer, der i de sidste 50 år har oplevet den kraftigste vækst på længere sigt. Væksten fortsatte selv i årene 1990-1994, skønt det var en periode hvor luftfarten oplevede sin værste krise nogensinde. Som Kommissionen anførte i 1994-beslutningen, skønnes den langsigtede vækst at udgøre 6 % om året. I denne forbindelse fremstår den svage reduktion i antallet af udbudte sæder i Air France under planens varighed, hvilket svarer til en fastfrysning af selskabets produktionskapacitet, i sig selv som en meget alvorlig begrænsning, især fordi der ikke er planer om alliancer med andre store luftfartsselskaber. Prognoserne med hensyn til trafikudviklingen på Air France's ruter uden for EØS i perioden 1994-1996, som blev meddelt Kommissionen i april 1994, viser i øvrigt for samtlige større verdensregioner at væksten i Air France's trafikvolumen ligger betydeligt under væksten i den samlede trafik målt i passager-kilometre (f.eks. [...] ⁽²⁸⁾ imod [...] for Nordamerika, [...] mod [...] for Sydamerika, [...] mod [...] for Asien/Stillehavsområdet, osv.). Det skal sluttelig bemærkes, at der i praksis kun er en meget svag risiko for, at Air France skulle benytte sig af støtten til at øge kapaciteten og indsætte flere fly på ruterne til tredjelande, idet den kapacitet, som Air France kan udbyde på ruter til tredjelande er underlagt bilaterale aftaler, som kun kan ændres med det berørte tredjelands accept, som anført nedenfor. Dertil kommer, at kort- og mellemdistanceflyene, som anvendes på ruterne inden for EØS, dårligt kan erstatte langdistanceflyene på de interkontinentale ruter, som udgør en væsentlig del af ruterne uden for EØS.

(27) Hvad angår det andet punkt skal det først generelt påpeges, at det er logisk, at Kommissionen ganske logisk pålægger flest begrænsninger på Air France's ruter inden for EØS, da det er her, at støtten har så langt den største effekt, og Kommissionen har til opgave at sikre, at denne effekt ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Det skal dernæst understreges,

at den »tredje luftfartspakke«, som trådte i kraft den 1. januar 1993 giver EF-luftfartsselskaber fuld frihed til at fastlægge priser, tidsplaner og sædekapa- citet på alle ruter inden for EØS. Derimod er betingelserne for beflyvning af ruterne mellem de forskellige EØS-medlemslande og lande uden for EØS for en stor dels vedkommende fastsat ved bilaterale aftaler. Med undtagelse af visse transatlan- tiske ruter begrænser aftalerne nøje den udbudte kapacitet og mulighederne for prisændringer. Det er derfor naturligt, at risikoen for, at statsstøtte anvendes til at finansiere illoyal konkurrence- mæssig praksis på ruter inden for EØS er meget større end på ruterne uden for EØS. I meddelelsen om statsstøtte til luftfartssektoren anførte Kommissionen i øvrigt udtrykkeligt, for så vidt angår forbindelserne med tredjelande, at »betingel- serne for markedsadgang og konkurrencebegræns- ning som fastlagt i de fleste bilaterale aftaler med tredjelande synes desuden at være langt mere økonomisk vigtige end en eventuel statsstøtte« ⁽²⁹⁾.

(28) En tredjedel af de gældende bilaterale aftaler mellem Frankrig og lande uden for EØS i 1994, indeholder således en bestemmelse om udpegning af et enkelt luftfartsselskab, hvilket begrænser antallet af luftfartsselskaber, Frankrig kan udpege, til ét enkelt. Næsten alle disse aftaler indeholder bestemmelser som sætter grænser for hele eller dele af udbuddet (hvad angår beflyvningens hyppighed, sædekapa- citet mv.), fra det eller de luftfartssel- skaber, den enkelte part udpeger. Det er kun en meget lille andel af de bilaterale aftaler, Frankrig har undertegnet, der ikke indeholder en præcis bestemmelse, der begrænser udbuddet. De bilate- rale relationer mellem Frankrig og USA er et særtilfælde, for efter opsigelsen af luftfartsaftalen mellem dem i 1992 skulle hvert af de to parter godkende den kapacitet, der udbydes af hvert af luftfartsselskaberne for hver luftfartssæson. Priserne er fuldstændigt omfattet af Frankrigs bilaterale aftaler, idet princippet om gensidig godkendelse af de pågældende stater anvendes næsten systema- tisk ⁽³⁰⁾. Endelig begrænser alle disse bilaterale aftaler udpegningsmulighederne til kun at omfatte luftfartsselskaber, der i overvejende grad ejes og faktisk kontrolleres af franske statsborgere.

(29) Blandt de ruter uden for EØS, som kunne blive påvirket af støtten til Air France, må der skelnes mellem direkte forbindelser mellem Frankrig og

⁽²⁸⁾ Denne udgave af beslutningen er blevet tilpasset således at fortrolige oplysninger ikke anføres.

⁽²⁹⁾ Jf. fodnote 11, punkt II.2.11.

⁽³⁰⁾ Jf. ICAO's samling af kodificerede sammendrag af bilaterale aftaler om lufttransport.

landene uden for EØS, og indirekte forbindelse mellem de andre EØS-lande og ikke-EØS-landene, som går over knudepunktet i Paris-CDG-luft-havnen.

- (30) På markederne for ruter mellem Frankrig og lande uden for EØS, konkurrerer Air France i praksis ikke direkte med andre EF-luftfartsselskaber, som ikke er franske, på grund af restriktionerne i de bilaterale aftaler med hensyn til luftfartsselskabets nationalitet. Bestemmelsen om udpegning af et enkelt luftfartsselskab, der indgår i mange aftaler, forhindrer desuden, at der udpeges franske luftfartsselskaber som konkurrenter til Air France. Selv om et andet fransk luftfartsselskab fik lyst til at træde ind på markedet navnlig på grund af betingelsen om, at Air France ikke må modtage nogen fortrinns-behandling, sætter de andre begrænsninger i de bilaterale aftaler hvad angår tariffer og udbud under alle omstændigheder meget snævre grænser for konkurrencevilkårene. Det skal især fremhæves, at kravet om gensidig godkendelse af priserne i realiteten udelukker enhver risiko for, at et af de udpegede luftfartsselskaber på en rute uden for EØS fører en aggressiv prispolitik, hvilken gør forbuddet mod at være prispførende (price leadership) virkningsløst. En begrænsning af Air France's udbud på ruter uden for EF ville næppe heller have nogen virkning, fordi de snævre rammer med hensyn til priserne gør det mindre interessant for et luftfartsselskab at øge sit udbud af sæder kraftigt på disse ruter, forudsat at de bilaterale aftaler overhovedet tillader en sådan kapacitetsudvidelse. På de nordatlantiske ruter, som er langt det største marked for interkontinentale ruter, der udgår fra Frankrig, har den kontrol, som de franske og amerikanske myndigheder har udøvet siden 1992, i praksis til formål at begrænse stigningen i udbudt kapacitet.

- (31) På markedet for indirekte beflyvninger via Paris-CDG mellem andre EØS-lande og lande uden for EØS, er der en vis konkurrence mellem Air France og selskabets vigtigste EF-konkurrenter, som ligeledes benytter sig af knudepunkter. Konkurrencevilkårene her begrænses imidlertid også af de restriktive bestemmelser i de bilaterale aftaler mellem lande i og uden for EØS, hvis virkning er beskrevet oven for. Generelt set er det ifølge aftalerne ikke muligt under »den sjette frihedsrettighed« for et luftfartsselskab at være prispførende. De pågældende forbindelser er desuden kun delvist substituerbare indbyrdes, fordi en direkte rute dårligt kan sammenlignes med en indirekte rute, der indebærer transittid, ofte et flyskift, og nogle gange lufthavnsskift med den medføl-

gende risiko for bagagen. Kommissionen mener, at knudepunktet Paris-CDG til en vis grad er substituerbart med andre knudepunkter i EF inden for de markeder, der undersøges. Denne mulighed vedrører det kundesegment, der primært interesserer sig for attraktive priser, først og fremmest turister. Substitueringsmuligheden er derimod meget lille for forretningsrejsende, som især ser på rejsetiden, overholdelse af afgangstiderne og servicekvaliteten. Det er imidlertid på forretningskundesegmentet, at luftfartsselskabernes margener er højest, og risikoen for konkurrencefordrejning som følge af misbrug af støtten størst.

- (32) Det skal ligeledes bemærkes, at lufthavnen Paris-CDG i 1994 ikke var et effektivt knudepunkt, som optimalt kombinerede flyankomster og -afgange. Den gennemsnitlige transittid var i 1992 på 2 timer og 48 minutter for Air Francepassagerer og selskabets ruteplan tilbød i begyndelsen af 1994 gennemsnitligt 16 mulige transitforbindelser pr. ankomst (målt i hensigtsmæssige muligheder) mod Lufthansa's 23 i Frankfurt og KLM's 29 i Amsterdam. Desuden udgår de fleste indenlandske flyruter i Frankrig fra lufthavnen i Paris-Orly, som ligger godt 40 km fra Paris-CDG, og de to lufthavne er meget dårligt forbundne. Dette dobbelte handicap skader Paris-CDG knudepunktets substitueringsmuligheder. Antallet af Air France passagerer, der rejste i transit mellem EØS-lande (eksklusive Frankrig) og ikke-EØS lande, udgjorde i 1991 og 1993 kun henholdsvis ca. 4 % og 5 % af selskabets trafik. Det kan udledes heraf, at støttens virkning på fødelinjerne til knudepunktet Paris-CDG må betragtes som meget begrænset. Situationen for de små luftfartsselskaber, som beflyver Paris-CDG og andre store europæiske knudepunkter, vil derfor kun blive lidet påvirket.

- (33) Hvad angår det tredje punkt, fremgår det af det foregående med hensyn til de restriktioner, som pålægges ved de bilaterale aftaler med hensyn til udpegning, at enhver begrænsning af Air France's kapacitet eller priser på ruter mellem Frankrig og ikke-EØS-lande primært vil være til fordel for luftfartsselskaber med hjemsted uden for EØS i de tilfælde, hvor de bilaterale aftaler er en smule fleksible. En begrænsning af den kapacitet, der udbydes af Air France på de transatlantiske ruter mellem Frankrig og USA, hvor selskabet allerede i en årrække har haft problemer med at klare sig over for de mere effektive amerikanske luftfartsselskaber, som tegnede sig for totredjedele af

markedet i 1993, ville endelig være til direkte fordel for de amerikanske luftfartsselskaber i og med, at de franske myndigheder ikke vil kunne overføre de restriktioner, der pålægges Air France, til de amerikanske myndigheder i samme omfang. En sådan situation ville stride imod den fælles interesse, som tværtimod kræver, at EF's civilluftfartssektor udvikles.

- (34) Hvis man foruden de bilaterale aftaler også begrænser Air France's muligheder for pris- og kapacitetsmæssigt at tilpasse udbuddet på dets interkontinentale ruter, der udgår fra Frankrig, risikerer man desuden at sætte genetableringen af virksomhedens rentabilitet på spil. Air France er nemlig sammen med KLM, British Airways og Lufthansa blandt de fire EF-luftfartsselskaber med et verdensomspændende rutenet, som udgår fra deres hjemlande. Eksistensen af dette net og logoet »Air France« er to af luftfartsselskabets vigtigste trumfer i en situation med en stadig skærpet konkurrence fra luftfartsselskaber fra lande uden for EØS, især på de transatlantiske forbindelser.

III. KONKLUSION

- (35) Ovenstående argumenter opfylder kravene om begrundelse på de to punkter, hvor 1994-beslutningen var mangelfuldt begrundet. Hvad angår de andre punkter henviser Kommissionen til betragtningerne i 1994-beslutningen, som må anses for en integreret del af nærværende beslutning, uden at det er nødvendigt at gengive dem fuldt ud her.
- (36) Kommissionen konstaterer endvidere, at annulleringen af 1994-beslutningen indebærer, at de tre beslutninger, som den vedtog henholdsvis den 21. juni 1995, 24. juli 1996 og 16. april 1997 om udbetaling af anden og tredje lånetranche til Air France, ikke længere har noget retsgrundlag. Under disse omstændigheder er der ingen grund til på ny at

modsatte sig udbetalingen af de pågældende trancher. Kommissionen henviser i den forbindelse til begrundelsen i de skrivelser, den har tilsendt de franske myndigheder den 5. juli 1995⁽³¹⁾, 31. juli 1996⁽³²⁾ og 10. juni 1997⁽³³⁾, som ligeledes må betragtes som integrerede dele af denne beslutning —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Frankrigs støtte til Air France i perioden 1994-1996 i form af en kapitalforhøjelse på 20 mia. FRF, som udbetaltes i tre trancher, er forenelig med fællesmarkedet og aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), i betragtning af de forpligtelser og betingelser, der er anført i artikel 1 og 2 i beslutning 94/653/EF, og som er gengivet i del I af nærværende beslutning.

Artikel 2

Kommissionen har ingen indvendinger mod udbetalingen af anden og tredje tranche af den kapitalforhøjelse i Air France, der fandt sted i 1995 og 1996.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Medlem af Kommissionen

⁽³¹⁾ EFT C 295 af 10. 11. 1995, s. 2.

⁽³²⁾ EFT C 374 af 11. 12. 1996, s. 9.

⁽³³⁾ EFT C 374 af 10. 12. 1997, s. 6 (kapitalisering af det hidtil spærrede beløb på 1 mia. FRF).